

TMMOB
MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI

f /MadenMO

@TMMOBMaden

in /TMMOBMadenMuhendisleriOdasi

4 ARALIK

DÜNYA MADENCİLER GÜNÜ BÜLTENİ

www.maden.org.tr

SAYI: 55 YIL: 2021

MADEN MÜHENDİSLERİNİN VE TÜM MADENCİLERİN DÜNYA MADENCİLER GÜNÜ'NÜ KUTLARIZ...

Ayhan YÜKSEL

TMMOB

MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI

YÖNETİM KURULU BAŞKANI

“Yüzyıllık bir dünya geleneği olan ‘4 Aralık Dünya Madenciler Günü’ nedeniyle ülke düzeyinde Odamız öncülüğünde bir kez daha bir araya geliyoruz. Madencilliğimize 70, 60, 50 ve 40 yıl hizmet veren meslektaşlarımızın, tüm maden mühendislerinin ve madencilerimizin ‘Dünya Madenciler Günü’nü kutluyor ve mesleğimize yeni başlayan genç meslektaşlarımıza aramıza hoş geldiniz diyoruz...”

67 yıl

MADENCİLİK BÜLTENİ
ÖZEL SAYISI

TMMOB
Maden Mühendisleri Odası

Sahibi:
Ayhan Yüksel

Yazı İşleri Müdürü
M. Erşat Akyazılı

Yönetim Kurulu:
Ayhan Yüksel
Banu Kekeç
M. Erşat Akyazılı
Veyis Sır
Talat Karataş
Ümit Kılıç
Cumhur Kutay Erbayat

Yayın Kurulu:
M. Erşat Akyazılı
Elif Torun Bilgiç
Turhan Demirbaş
Celalettin Erten
Niyazi Karadeniz
Candan Kavak
Tayfun Özuslu
Gözde Salar
Ragıp Varol

Yayın Türü:
Madencilik Bülteni
Özel Sayısı

Yönetim Adresi:
Selanik Cd. No: 19/4
Kızılay 06650 ANKARA
Tel: 0312 425 10 80 - 418 36 57
Fax: 417 52 90
E-posta: bilgi@maden.org.tr

Basım Yeri:
Ziraat Gurup Matbaacılık A.Ş.
0 312 384 73 44 - 44

Baskı Tarihi ve Saati:
29.11.2021 - 09:00

Baskı Adeti: 500

Sayı: 55

Yıl: 2021
İmzalı yazıların sorumluluğu yazarlarına aittir.

4 ARALIK DÜNYA MADENCİLER GÜNÜ MESAJI

Santa Barbara'nın biz madencilere armağan ettiği ve bir gelecek haline gelen 4 Aralık Dünya Madenciler Günümüzü tüm içtenliğimizle kutluyoruz.

Her yıl Odamız öncülüğünde kutlanan ve meslektaşlarımıza hizmet onur ödülleri takdim edilip birlikte eğlendiğimiz 4 Aralık Dünya Madenciler Gününü ne yazık ki geçen yıl olduğu gibi bu yıl da buruk bir biçimde kutluyoruz.

2019 yılı Aralık ayında Çin'de başlayan ve kısa sürede dünyayı kasıp kavuran Covid-19 pandemisi yazımızı kaleme aldığımız tarihte dünyada yaklaşık 260 milyon kişiye bulaşmış ve 5 milyon 200 bin kişinin ölümüne neden olmuştur. 2020 yılında ülkemizde de görülmeye başlayan pandemi aynı süre içerisinde 8 milyon 600 bin kişiye bulaşmış ve 76 bin kişinin ölümüne neden olmuştur. Bu nedenle geçen yıl olduğu gibi bu yıl da fiziken bir araya gelip meslek onur ödülleri bir törenle takdim etme şansımız olmamıştır.

Ne yazık ki bu yıl da, meslekte harcadığımız yıllara ithaf ettiğimiz onur ödülleri fiziken bir araya gelmeksiz sizlere ulaştırmak zorunda kaldık. Bu durumun hepimiz için yarattığı burukluğun farkındayız. Yani her ne kadar meslek onur ödülleri sizlere ulaştırmış olsak ta, bir araya gelememekten kaynaklı yaşanan bu olumsuzluğu gelecek yıllarda yine hep birlikte coşku içerisinde kutlayacağımız 4 Aralık Dünya Madenciler Gününde gidereceğimizi umut ediyoruz.

Değerli Meslek Duayenlerimiz,

4 Aralık Dünya Madenciler Günü, mitolojik olarak madencilere miras kalmış güzel bir anlatıdır. Zor durumda kalan Santa Barbara kaçarak madencilere sığınmış, madencilerin dayanışması ile bu zor durumdan kurtulabilmiştir. Mitolojik bir anlatıda bile bu kadar özel görünen madencilik mesleğini siz değerli üyelerimiz 40 yıl, 50 yıl, 60 yıl başarıyla yürüttünüz. Şimdi bu onurlu görevi genç meslektaşlarımıza devrediyorsunuz. Bu yeni süreçte elde ettiğiniz mesleki ve toplumsal deneyimlerinizi genç mühendislerle paylaşmanız yeni kuşakların önünü açacak, onlar için çok değerli bilgiler sağlayacaktır. Bunun için Odamızın sizlere her türlü desteği sağlamaktan geri durmayacağının bilinmesini isteriz.

Bu yıl aramamıza katılan genç meslektaşımıza da "hoş geldiniz" diyoruz.

Sevgili Genç Meslektaşlarımız,

Sizler de Santa Barbara'nın yardım istediği ve karşılığını bulduğu bu onurlu mesleğe hoş geldiniz. Öğrencilik döneminde "Genç Madenci" kimliğiniz ile kurduğumuz, kurmaya çalıştığımız ilişkilerimiz bundan sonra da artarak devam edecektir. Bu mesleğin başarıyla yürütülmesinde artık sizlerin de sorumluluğu olacaktır. Bu sorumluluğun layıkıyla yerine getirilebilmesi için insani bir meslek yaptığımızı, toplum için ürettiğimizi, ülkemizin doğal zenginliklerini toplumun hizmetine sunmak üzere bizlere emanet edildiğini, binlerce işçi-

nin yaşamlarından sorumlu olduğumuzun bir an olsun aklımızdan çıkartılmaması gerekmektedir. İnsan ve meslek onuru her koşulda yüceltmeye çalışılmalıdır. Bu anlamda bilimin ve teknolojinin gerekleri yerine getirilip, geçmiş deneyimlerden yararlanılırken, mesleğimizin ilkesi olan insanın mutluluğunun ve halkın refahının en üste düzeyde tutulması için elimizden gelen yapılmalıdır.

Değerli Meslektaşlarımız,

Ülkemiz zor bir dönemden geçmekte, mevcut ekonomik krizin sonuçları Covid-19 salgını nedeniyle daha da ağırlaşmaktadır. Bu olumsuzluğa ek olarak İktidar laiklik, insan hakları, evrensel hukuk ve demokrasi normlarından hızla uzaklaşmakta, ülke içinde ve dışında yürüttüğü yanlış politikalar ile kıt kaynaklarımızı tüketmekte, ülkemizi büyük bir ateşin içine sürüklemektedir.

Gerek ülkemizin, gerek toplumumuzun ve onun bir parçası olan biz maden mühendislerinin özlemi, barış içerisinde yaşayabileceğimiz, evrensel hukuk normlarını ilke edinmiş, insan haklarına ve hukuka saygılı mutlu demokratik bir ülkedir.

Bu özlemlerle;

TMMOB Maden Mühendisleri Odası olarak savaşa karşı barışı, ölüme karşı yaşamı savunmaya devam edeceğiz.

TMMOB Maden Mühendisleri Odası olarak bağımsızlığı, özgürlüğü, eşitliği, demokrasiyi, laikliği ve cumhuriyeti savunmaya devam edeceğiz.

TMMOB Maden Mühendisleri olarak, bilimden, emekten ve halktan yana olmaya devam edeceğiz.

TMMOB Maden Mühendisleri olarak, mesleğimize, emeğimize, ekmeğimize sahip çıkmaya devam edeceğiz.

TMMOB ve Odalarına karşı yürütülen sistemli baskılara karşı çıkmaya devam edeceğiz.

TMMOB Maden Mühendisleri Odası olarak mücadeleye devam edeceğiz.

Her yerde, her zaman söyledik ve söylemeye devam edeceğiz çünkü bizler "...yüreğimizdeki insan sevgisi ve yurtseverliği baskı ve zulüm yöntemlerinin söküp atamayacağının bilinci içinde bilim ve teknoloji emperyalizmin ve sömürgelerin değil emekçi halkımızın hizmetine sunmak için her çabayı güçlendirme ve sürdürme yolunda inançlıyız, kararlıyız..."

Bu özlemin gerçekleşmesini diliyor, tüm meslektaşlarımızın 4 Aralık Dünya Madenciler Günü'nü kutluyoruz.

Saygılarımızla;

TMMOB Maden Mühendisleri Odası
Yönetim Kurulu
04 Aralık 2021

MESLEĞİMİZDE 70. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

SİCİL NO ADI SOYADI

164	AHMET GÖKÇÜ
240	İBRAHİM ÖZKÖSE
318	KUTBETTİN AMİL YÜCESÜMBÜL

MESLEĞİMİZDE 60. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

SİCİL NO ADI SOYADI

727	SAMİ YÜCEİL
729	ABDULLAH ÇAMLI
732	AKGÜN MERTDOĞAN
733	MUSTAFA ACAR
735	AHMET OĞUZ EREN
739	SELÇUK TEKBAŞ
741	REMZİ YAMAÇ
743	ŞİNASI ESKİKAYA
746	SAMİ ÖZDEMİR
747	VURAL SEZER
749	ŞİRİN AZİM ÇAKMAK
751	MEDET ABLAK
753	ÇETİN ÇULTU
754	YILMAZ BÜRKÜT
755	SEZAI ÖZER
756	YÜCEL ATAÜN
759	İHSAN DÖRTER
761	CENGİZ DEVELLİOĞLU

SİCİL NO ADI SOYADI

762	MUSTAFA TUNCEL YEGÜLALP
763	İLYAS AÇIKEL
766	ERDEMİR KARAKAŞ
767	ORHAN POLAT
769	METE ÖZCAN DEMİREL
771	CEMALETTİN GÜNEŞ CANER
775	GÜRDAL KÜLAHCIOĞLU
780	KAMİL KARAGÖZ
788	AZİZ İŞÖZEN
797	İRFAN BÜK
819	ÖZER SELÇUK
820	FUAT COŞAN
884	B.SAMİ YANGIN
885	OSMAN KIRMACI
941	MUSTAFA GÜRKAN
942	İHSAN YÖRDEM
946	GÜVEN DEMİRAY
1179	AZER ELMAS

MESLEĞİMİZDE 50. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

SİCİL NO ADI SOYADI

1599	İSMAİL HAKKI ARSLAN
1602	AKIN KURDOĞLU
1604	HAMİT KOÇ
1606	ZAFER DELER
1609	İSMAİL KIROĞLU
1611	FARUK OKUMUŞ
1612	İSMET BAŞKAN
1615	HASAN ÖZDEN
1617	ALİ ERTÜRK
1623	NEDİM DERNEK
1625	MEHMET GÜRLÜK
1638	M.KEMAL GENÇ
1641	MEHMET MERAN PAKEL
1646	RAFET TUNA
1651	CANER ZANBAK
1652	ALİ ÜNER İPEKOĞLU
1654	CEMALETTİN ÇETİNDİŞ
1663	MEHMET DEMİROK
1670	REŞİT TOKGÖZ
1672	MEHMET TAYFUN ÖZUSLU

SİCİL NO ADI SOYADI

1677	MÜMİN ÖCAL
1680	HÜSEYİN EROL AKCA
1681	ÖZER ÖLÇER
1682	SERAP CİNGÖZ (SAPMAZ)
1683	ŞERAFETTİN ÜSTÜNKOL
1700	YAŞAR BÜLENT ALTUNEL
1701	ERDAL KÖSE
1704	ARŞAK KAZANCI
1710	ŞABAN YILMAZ
1727	CELAL KÖSEOĞLU
1728	METİN KÖSEOĞLU
1729	ABDULLAH AKSU
1730	SALİH TARIK KÜÇÜKSARAÇ
1731	ERDAL GÜMÜŞPALA
1732	ERTUĞRUL ÇOMOĞLU
1733	ZEKİ KANBER
1734	SALİH ÖZEN
1735	NECDET BİLGİN
1736	AHMET ALİ ULUDAĞ
1739	SAVAŞ TUNCABOYLU

1747	TURGUT BAYDAR	1777	ALİ BAYRAMOĞLU
1749	BEKİR CAN	1779	NECATİ RÜZGAR
1750	ZEKİ TAŞPINAR	1780	NECİP TAŞLI
1751	MEHMET COŞKUN TARI	1790	ÇELEBİ ÇELİK
1757	OĞUZ KESKİNER	1791	SABAHATTİN GAZANFER
1765	SÜLEYMAN YAKAR	1839	EMRULLAH YILDIRIM
1766	SADETTİN ERSİN	1852	TANER VARDAR
1768	RIFAT DAĞDELEN	1914	SAİME AYLA VURAN
1769	M.EROL KIĞILI	2046	MURAT YAPÇA
1770	ÜMRAN KIĞILI	2196	HÜSEYİN EMİN
1775	SAİME ISSI	2227	RIZA KİBAR
1776	KAMİL TÜKEL	1665	ATILA AKYILDIZ

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

SİCİL NO	ADI SOYADI	SİCİL NO	ADI SOYADI
3056	ATILLA AKBULUT	3120	AHMET ULUPINAR
3057	BÜLENT KUZUCU	3123	HÜSEYİN BÜKÜLMEZ
3058	SADIK BERAT ERTUNÇ	3126	ABDURRAHMAN ÇETİNKAYA
3059	MUAMMER ULUDAĞ	3138	CEMAL OVACIK
3069	ÖMER SALAR	3141	FİGEN ÜNLÜ
3070	İBRAHİM ULUDAĞ	3142	AYHAN ÇİFTÇİ
3072	MUSTAFA KULA	3143	ZEYNEL ABİDİN İYİGÜN
3075	CAFER DÜMBEKÇİ	3144	MEHMET EROL KANAT
3078	ARİF KARA	3147	MUHAMMET KOBAN
3079	MEHMET EMİN ÇOMAKOĞLU	3151	KEMAL DEĞİRMENDERELİ
3081	MEHMET ERBOY	3152	EKREM BÜYÜKPOLAT
3083	MEHMET İLHAN ZORLU	3153	HASAN VAN
3084	A. REHA ÖZENİR	3155	AHMET AKKAYA
3085	UFUK DEMİREL	3156	ADNAN TAN
3086	MUSTAFA ASIM BENLİ	3157	TAHİR TAŞKIN
3090	MUSTAFA ONGUN	3158	COŞKUN DEMİRTAŞ
3092	NAHİT ARI	3159	ABDULLAH ÖZALTIN
3093	ÖMÜR ÖZBEYİNLI	3162	ŞEMSETTİN BİLCANOĞLU
3094	MEHMET ÖZCAN	3163	İSMAİL GÖKTAY EDİZ
3096	HİLMİ EMRE GÜNEY	3164	YILMAZ HODUL
3098	MEHMET ÖZTÜRK	3166	DOĞAN KARATAŞ
3099	MEHMET ZEYNEL EŞME	3167	ÖMER SAMİ YILAL
3100	MUSTAFA CANTÜRK	3168	MUSTAFA TÜTÜNCÜ
3101	MUSTAFA ŞİMŞEK	3169	İSKENDER YILMAZ
3102	HALİT YAVAŞ	3170	GÜNGÖR GÜLAYDIN
3104	ARİF HİKMET ŞENLEN	3171	UĞUR AYKUT
3105	AHMET SEZER	3172	CİHAN C. ALTUĞ
3109	MEHMET HALDUN KATIPOĞLU	3174	ADEM AKKURT
3111	MEHMET SADIK CANDAŞ	3175	AHMET YIKILMAZ
3112	AHMET ÖZMEN	3176	A. ŞEVKİ MUSAL
3113	KAMİL AYDIN KEVENK	3177	ZAFER ÇARÇAK
3114	BAHADIR GÜLAL	3178	CENGİZ ÇELİK
3115	NECDED COŞKUN OK	3181	ERTUNA TEZCAN
3116	ŞENOL BAY	3182	AHMET KAYA
3117	ALİ RIZA YILMAZ	3183	FERİDUN SADIK ÖZEREN

SİCİL NO	ADI SOYADI	SİCİL NO	ADI SOYADI
3185	CAVİT NAMLİTÜRK	3244	ZEKİ YARDIM
3186	HAVVA BULTAN	3245	PERİHAN ÇORBACI
3187	RECEP FAZİL ERSOY	3247	YALÇIN YILDIRIM
3188	ERCÜMENT TEMELLER	3248	HÜSEYİN YERLİKAYA
3190	AHMET HALUK KANIK	3249	SADİ ERŞAHİN
3191	ADEM ÇOBAN	3250	ALİ GÜNEY
3193	VURAL ÇEKİNMEZ	3251	EKREM TUĞCU
3194	AHMET SÜNNETCİ	3252	ERDAL KARAGÜCÜK
3195	ALİ YÜKSEL	3253	ŞÜKRÜ KUMBASAR
3196	AHMET FATİH ÖREN	3254	İSMAİL AKIN
3197	ÖMER UZUN	3255	SEDAT AKAR
3198	ERCÜMENT YALÇIN	3256	MUSTAFA ÇALIŞIR
3199	AHMET SÜZGEN	3260	MEHMET İLHAN GÖKNEL
3200	DİLAVER NALBANT	3261	İHSAN TOROĞLU
3203	HALİL MURAT	3262	VEDAT ÖZGÜR
3204	KÜRŞAD KAYPAKOĞLU	3263	MUHAMMET OKŞAŞ
3205	MECİT FİKRET SUNER	3266	ÜMİT GÜR
3206	MUHLİS ÖZTURHAN	3267	KEMAL BULUT
3207	KEMAL GEZER	3268	NABİ KARABULUTOĞLU
3208	ARSLAN COŞKUN	3269	ERTAN SERİM
3209	ALİ ÖNEMLİ	3270	CUMA ALİ DEMİRCAN
3210	CAHİT BEYTUR	3271	SELAMİ LELOĞLU
3211	MÜFİT BALABANLILAR	3272	NAİL EMEKLİCE
3212	CELAL SUAT MUTLU	3273	ALİ ÜPÇİN
3214	ALİ ELMAAĞAÇ	3274	TURHAN FEVZİ KAYIKÇI
3216	SALİH MERCANOĞLU	3275	ALAATTİN TETİK
3217	MUSA SARIKAYA	3276	CELAL YÖRÜMEZ
3218	DURMUŞ ALİ UZUNÖZ	3277	İLHAMİ YAHŞI
3219	CENGİZ AKÇE	3280	HASAN HÜSEYİN PEKDEMİR
3220	RECAİ KAÇAN	3281	SAMİYE NURAY ERYILMAZ
3221	HASAN SÖNMEZİŞİK	3282	RAHMİ ALGAN
3223	TURGUT İNCE	3285	ELVAN PALAKÇI
3224	FERRUH İLHAN	3287	HALİL İBRAHİM ERDEMİR
3225	ERMAN KAHYAOĞLU	3288	ALİ PEKER
3226	TÜRKER KAYIRAN	3291	MEHMET BEHÇET HUNTÜRK
3227	ŞEVKİ KESER	3292	CELALETTİN SARI
3228	KEMAL YILMAZ	3293	ENİS ARIN
3229	CENGİZ KAYA	3294	FERAH KOYUNCU
3230	NACİ DİLMEN İMAMOĞLU	3295	HÜSEYİN TURHAN
3231	SELAMİ GÜNGÖRMEZ	3296	FATMA MERAL KOÇER
3232	KAMİL AVCI	3297	MEHMET ALİ DEMİRÖREN
3233	MEHMET DURAK	3298	HAZİM EVREN
3234	HALİL İBRAHİM İŞÇEN	3299	AYŞE ÇEBİ
3235	TURGAY DİNÇER	3300	HÜSEYİN SEZGİN TÜRKMEN
3236	MEHMET MUSTAFA YENİ	3301	YASEMİN TÜRKMEN
3239	MUSTAFA TEKİN	3303	CAN AKTU
3240	NECMİ ÖZDEN	3304	SONER ÇOBAN
3241	EKREM CENGİZ	3305	OSMAN BALAMİR
3242	RECEP ÇETİNER	3306	SİNAN EREN
3243	MEHMET OĞUZ	3307	MUSTAFA NACİ AYTEKİN

3310 ERTAN ŞENER
3316 SERHAN ÖZYEGİN
3318 CEMAL ÇETE
3319 ÖNDER KARADAŞ
3320 BETÜL LÜTFİYE ARIN
3322 ERDOĞAN KAYMAKÇI
3326 SELAHADDİN ANAÇ
3328 FAİK YILMAZ ŞENER
3358 PİRALİ BAKIR
3376 YAVUZ ATASOY
3403 ADNAN AYDIN
3406 PAKİZE KUTLU
3409 OSMAN BARUT
3418 HÜRRIYET AKDAŞ
3469 VEDAT DİNÇ
3620 HASAN BASRİ EVYAPAN
3646 ENGİN ÇETİNBAĞ
3649 HAYRİ YAMAN
3660 ÖMER LÜTFİ DİNÇER
3661 ALİ RIZA ÖZBUDAK
3669 SAFA YILMAZ OKYAY
3670 GÜNAY ARI

3674 ZAFER YAZICI
3682 SALDIRAY SAVAŞ
3692 İLYAS TOZUN
3726 ORHAN ÖZKAN
3739 KASIM ÖZER
3790 HÜSAMETTİN KIRCA
3791 NURETTİN YILMAZ
3794 SALAHATTİN TOZ
3795 REBİİ YILDIRIM
3820 ERTUĞRUL OKATAN
3878 MUSTAFA ÖZÇELİK
3890 CENGİZ KARATAŞ
3996 NECAATTİN ÇELİK
4001 YAHYA ORHAN
4377 MEHMET BÜYÜKGÜMÜŞ
4518 HALUK KIZILSU
5377 ABDULKADİR TANRIVERDİ
5444 HASAN MUHARREM OKUR
5516 ABDULKADİR ALBAYRAK
6834 MURAT KADIGİLLER
14321 ORHAN GAZİ UYSAL
3441 ZEKİ BEŞİRLİ

MESLEĞİMİZDE 60. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

Mustafa Acar
Oda Sicil No: 733

ÖZGEÇMİŞ

1938 Yılında Zonguldak İli, Filyos kasabasında doğdum. İlkokulu Filyos'ta, orta sanati Zonguldak'ta, Kimya Sanat Enstitüsünü Ankara'da bitirdim. Yüksek okulu, Zonguldak Maden Teknik Okulu'nda okuyarak maden mühendisi oldum. Mezuniyet sonrası hemen askere alındım. 2yıl askerlik sonrası 1963 yılında terhis oldum. Ereğli Kömür İşletmesi Lavvarlar Müdürlüğünde vardiya mühendisi olarak işe başladım. Sırasıyla işletme mühendisi, Lavvarlar başmühendisliği yaptım. 1972 yılında yürürlüğe giren personel kanununa tepki olarak özel sektöre geç-

tim. Karadeniz Bakır İşletmeleri'nde BAŞMÜHENDİS, ÇİNKUR (Çinko-Kurşun Metal Sanayinde) teknoloji müdürü, Erdemir (Ereğli Demir ve Çelik İşletmelerinde) maden proje mühendisi olarak ve çeşitli görevlerde bulundum. 1994 yılında elli beş yaş haddinden emekli edildim. Emeklilik sonrası ISITAN Proje Mühendislik şirketini kurdum ve serbest piyasada mesleğime devam ettim.

Şuan da emekli olarak Filyos'taki yazlığımdaya günlerimi bahçe işlerinde uğraşarak huzur içinde geçirmekteyim. Evli olup kızı öğretmen, oğlu makine mühendisi olmak üzere iki çocuğum 3 de torunum vardır.

ANI

Zonguldak Merkez Lavvarı'nda (kömür yıkama tesisleri) vardiya mühendisi olarak çalışılmakta iken, beni çok korkutan ve endişelendiren bir durum oldu. Bir gece vardiyasında saat sabaha karşı 03,00-04,00 suları idi. İş yerini dolaşmaya, çalışanları kontrole çıktım. Tesisin en üst katında yıkanmış kömürleri tasnif eden (0-10), (10-18), (18-50), (50-100) mm ebatlara ayıran sallantılı elekler vardır. Eleklerin platformuna çıkmış gözleri açık,

pür dikkat eleklerle bakan işçi ile karşılaştım. Yanına yaklaştım, hiçbir şey söylemeden yanında durdum. Zannettim ki eleklerin birinde delik veya yırtık var, onu takip ediyor. Arızayı mühendise bildirecek diye düşündüm. Onun baktığı yere ben de bakmaya başladım. Aradan yarım saatten fazla zaman geçti, hiçbir şey görmedim. Nihayet dayanamayıp işçiye “arıza nerede ben göremiyorum bana göster” demek için sırtına dokundum. Keşke dokunmaz olaydım, öğle bir sıçradı ki, durduğu küçük platformdan eleklerin üzerine düşecek sandım. O da çok korkmuş olacak ki bir müddet konuşmadı. Tabii ben daha fazla korktum. Sonradan öğrendim ki gözleri açık ayakta uyuyan vardiya işçileri varmış. Vardiya nöbeti tutan genç mühendis kardeşlerimin dikkatine sunarım.

Selçuk Tekbaş
Oda Sicil No: 739

ÖZGEÇMİŞ

1937, Edremit doğumluyum, babamın memuriyeti nedeniyle çocukluğum ve gençlik yıllarım İstanbul’da geçti.1961 Haziran’ ında İTİ Maden Fakültesinden mezun oldum. Evliyim 2 erkek 1 kız çocuğum var. Oğullarımla hasbelkader meslektaşım. İTÜ Maden ve İTİ Metalurji Mühendisliği bölümlerinden mezun oldular. Kızım ise doktorluğu seçti. Biri inşaat Y. Mühendisi, Ziraat Mühendisi, Çevre Mühendisi işletmecisi ve halen 8. Sınıfta okuyan 5 torunum var.

İş hayatım; Mezuniyet sonrası, rahmetli arkadaşım Atilla Yalçın ile DSİ yeraltı suları dairesine başvurduk. İlk görev yerim Afyon sondaj şubesi oldu. Bir yıl sonunda ayrılarak İTÜ Maden Fakültesi “Maden işletme ve Makinaları” kürsüsünde asistan olarak göreve başladım.

1970 Yılında istifa ederek serbest meslek hayatıma başladım. SUTAŞ Mühendislik- Sondajcılık Bilahare Teksell pompa firmalarını kurarak bölgemizde büyük sanayi kuruluşlarına su temini çalışmaları yaptım.37. Yılın sonunda, firmaları oğullarıma devrederek kendimi emekliye ayırdım.

ANI

Meslek hayatımdan bir anıyı mesleğe yeni başlayacak

genç arkadaşlara ışık tutmak üzere nakletmek istiyorum.19702’li yıllarda Bursa Organize Sanayii Bölgesindeki bir fabrikada su sondajı çalışması yapıyorduk. Fabrika sahibi ile bir konuda görüşmem gerekiyordu. Sekreterin odasına girdim isteğimi ilettim sekreter hanım odanın kapısını açtı “sucu Selçu bey geldi” dedi. O an dünyam karardı. Maden Mühendisliğinden suçluğa terfi! Etmemi hiç unutamadım. Şimdi 85 yaşındayım. Kendimce iş hayatında başarılı olduğuma inanıyorum. Ama keşke diyorum, başlangıçta maddi imkanların cazibesine kapılmayarak ve diplomamın hakkını vererek, çalışmalarımı bir maden mühendisi olarak, maden sahalarında yaşasaydım . Bugün daha mutlu daha huzurlu olurudum.

Vural Sezer
Oda Sicil No: 747

ÖZGEÇMİŞ

1939 Yılında Uzunköprü’de doğdu. İlk ve orta öğrenimini Edirne’de, yüksek öğrenimini, M.T.A Enstitüsü burslu olarak Zonguldak Maden Teknik Okulunda Maden Mühendisi olarak tamamladı.

1971 Yılında Devlet-Lisan okulunda İngilizce eğitimi gö-rerek sertifika aldı.

1976 yılında A.İ.T.İ. Akademisinde İşletme dalında Yüksek Lisans eğitimi yaptı.

Yurt dışında mesleği ile ilgili olarak;

1960-1961 yılları arasında Mühendislik diploma tezini (Hidrolik Rambileli Üretim Yöntemi) Avusturya, Rudenthein Manyezit İşletmesinde hazırladı.

1966 yılında CENTO Eğitim programı kapsamında Pakistan’da Doğal Gaz kuyularının üretim potansiyelinin saptanması çalışmalarında bulundu.

1975 yılında İngiltere’de (Londra) Off Shore Teknolojisi kursuna katılarak sertifika aldı.

M.T.A. Enstitüsü Eğitim Serisinde yayınlanmış Elmaslı Sondaj Tekniği kitabı var.

ANI

Meslek yaşamına burslu olduğu M.T.A Enstitüsünde,

1961 yılında sondaj Dairesinde başladı. Fosfat, Demir, Bakır ve petrol aramalarında Kamp şefliği yaptı. Daha sonra Sivas Bölge Müdürlüğü, Saha Kontrol Baş Mühendisliği, Genel Müdür Yardımcılığı ve Genel Müdür Baş Müşavirliği görevlerinde bulundu. 1982 yılında kendi isteği ile emekli oldu. Emekliliğinden sonra Pet Holding A.Ş.nin Madencilik kısmının yöneticiliğini yaptı. 1985 yılından beri de Serbest Mühendislik-Müşavirlik yapmaktadır.

Evli ve bir çocuk babası olup Ankara'da yaşamaktadır.

Medet Ablak
Oda Sicil No: 751

ÖZGEÇMİŞ

Maden Mühendisliği yapıp da hatası olmayan insan azdır. Zonguldak havzasında çalıştığım ilk mühendislik yıllarımda görev yaptığım kilimli bölümünde çalışırken her zaman hatırladığım bazen güldüğüm bazen kendimi suçladığım günler olmuştur. Unutmadığım bir hatıramı nakledeyim.

Bu hatıram çok acıklı ve komik düşünülebilir ben komik bulduğum hatam 1965 yılında E.K.İ Kardon bölgesi Kilimli bölümünde I. Kartiye mühendisi olarak çalışıyordum. Kartiyem eskiden çalışılmış ve arta kalan çaydamar ve acılık damarlarındaki kömürü almaktı.

+216 dan -160 kadar baktığım yerler vardı. Bir gün +50-100 arası çalışan yerleri gezdim ve -100 'e indim. Karadondan çıkmak için -100-160 başyukarisından aşağı inerken başyukarıda yapılan Şeş-beş zamanla kömür şişti ve tahta parçalarıyla dolan kısımları geçişi zorlaştırmıştı, inerken bir geçişin küçük olduğunu gördüm. Ancak geçermi diye aşağı sarktım. Bas yukarıda azda olsa su var. Üzerimde iş elbisesi ve lastik kaban var. Üzerimde kabanın yukarı toplanması suyu kesti ve beni sıkıştırdı. Aşağıda ayağının basacağı yer bulamıyorum, ancak su yükselmeye başladı. İşin garibi bu baş yukarıdan kimse geçmez. Su çenemin altına gelmek üzere can havli ile ayağımı ilıştireceğim yer buldum. Ve kendimi yukarı çektim. Bu cebillesinde basit bir hata ile insan hayatı son bulabildiğini her zaman düşündüm.

1943-1948 Azat köyü ilkokul
1948-1959 Gazi Ahmet Muhtarpaşa Tek. Lisesi
1955-1956 Makine teknikerlik okulu
1956-1960 Maden mühendislik Yüksek okulu
1960-1961 Almanyada yer altında staj ve tez hazırlama
1961-1963 Yedek subay okulu ve top. Ha.tegm-
utegem 1967
1963-1966 Zonguldak T.K.İ Maden Müh.(kısım Müh)
1966-1969 İngilterede Mühendislik Ekonomisi (master tezi)
1969-1973 TKİ Ekonomist Mühendis
1973-1978 Türkiye Demirçelik İşl. Proje Baş Mühendisi
1978-1980 Divriği Demir madenleri Müessesese müdürü
1980-1993 Türkiye Demir Çelik genel müdürlüğü üretim planlama ve tesisler daire başkanlığı
1993 Emekli

Çetin Çeltu
Oda Sicil No: 753

ÖZGEÇMİŞ

1936 yılında Bursa'da doğdum. İlk, orta ve lise öğrenimimi Bursa'da tamamladım. Lise öğrenimimi yasal olarak "4" yıl okuyan son kuşaktanım.

1961'de maden yüksek mühendisi oldum. 1961-1963 yılları arasında Ordu'da yedek subay olarak vatani görevimi tamamladım. 1963 Ekim 17'de TKİ Genel Müdürlüğü E.K.İ. Zonguldak Müessesesi 'nde madencilik mesleğiyle ilgili görevime başladım.

1963-1967 E.K.İ. Karadan Bölgesi , Gelik Bölümü 3. Kat müh.,1967-1968 E.K.İ. Bölgesi, Gelik Bölümü Kuzey Ocak müh. ,1968-1972 E.K.İ. Üzülmaz bölgesi, Asma Bölüm İstihsal müh., 1972-1975 E.K.İ. Üzülmaz Bölgesi, Bölge istihsal Baş müh., 1975-1978 E.K.İ müessesesi, Materyal Baş mühendisi, 1978-1980 E.L.İ. Müessesesi, Müessesese Müdürü, 1980-1981 T.K.İ Gn. Müdürlüğü Fen ve tetkik kur. Üyeliği, 1981-1987 OAL Müessesesi, müessesese Md. Yrd. olarak çalıştıktan sonra emekli oldum. 1987-1996 yıllarında özel

kömür madenciliği şirketleri ve merkezi Ankara'da olan madencilik sahasındaki temsilcilik firmalarında danışman ve kısa sürelerle, şantiye mühendisi olarak çalıştım. 1996-1999 yıllarında ELİ Müessesesi Soma- Eynez yeraltı ocağının, günümüz şartlarına uyacak şekilde modernizasyon ve mekanizasyon uygulamasını kazanan ; Çin Halk Cumhuriyeti 'nin CMEC firmasının mütercimi olarak; Sistem A.Ş. (Ankara) mühendislik firmasında çalıştım. Yaşamımı Ankara'da sürdürmekteyim.

ANI-1

Baş yukarıdan aşağıya iniyordum. Baş yukarıda akan su da var, üzerimde iş elbisesi ve lastik kaban giymiştim. Baş yukarının bir yerinde geçişin çok dar olduğunu gördüm ancak geçebilirim diye aşağıya sarktım, ancak vücudumda taşıdığım parçalar ve toplanan muşamba kaban beni göğsümden sıkıyordu. Aşağıda ayağımı basacağım yer bulamıyorum ve kendimi bir türlü yukarıya alamıyorum, kendime aşırı güvenim olduğundan "Nasıl olsa bir yolunu bulurum" diyorum kendi kendime (bu baş yukarıdan kimse geçemez benim dışımda) ta ki muşambanın suyu engelleyip suyun yükselmeye başlaması ve çenemin altına gelince " Oğlum Niyazi ölüyorsun dikkat et " dedim ve can havliyle ayağıma bir engel aradım ve yakaladım o anda insan hayatının ne basit olaylarla kaybedeceğini anladım.

ANI-2

Gül kokulu lağım

Zonguldak EKİ müessesesi Gelik Bölümü ocağında, 1962 'de maden mühendisi olarak işbaşı yapmışım. Yeraltı iş yerleri denetleme yaptığım bir gün, ocak şefime (yeraltında müh. Yar. ünvanı): "-50' deki lağımın son durumunu görelim" dedim.

Çalışılan yere yaklaştıkça, havada belirgin bir "gül" kokusu vardı ve artıyordu. Çalışanları yemek molasında bulduk. Beş işçi yere serdikleri eski tarihli gazete üzerine kumanyalarını (yeraltına giren her işçiye her gün verilen ekmeğe ek olarak, peynir, kuru üzüm ,zeytin ve helva gibi yiyeceklerden biri) açmışlar mevsimine göre evlerinden getirdikleriyle yemeklerini yiyorlar, sırayla ortadaki tasın içine ekmeğe doğranmış pembe şerbeti kaşıyorlardı. Adet üzere "bereketli olsun" dedikten sonra bizde buyur edildik.

"Ustalar bu güzel sofrada gül kokusu duyuyorum, gül de görünmüyor sırrınız nedir ?

Sezai Özer
Oda Sicil No: 755

ÖZGEÇMİŞ

1940 yılında Kayseri'de doğdum. İlkokulu ve Erkek Sanat Enstitüsü'nü Kayseri'de bitirdikten sonra, 1956 yılında Zonguldak Maden Teknik Okulunu'nun giriş sınavını kazanarak 1961 yılında mezun oldum. Aynı yıl O.L.İ. Soma Bölgesi'nde işe başladım ve iki ay çalıştıktan sonra vatani görevimi yapmak üzere ayrıldım.1963 yılında tekrar G.L.İ. Soma Bölgesi'nde ocak mühendisi olarak göreve başladım ve1964 yılında buradan aynı müessesenin Seyitömer Bölgesi/Küthya'ya tayin oldum. 1977 yılına kadar burada ocak mühendisi, istihsal baş mühendisi ve bölge müdür yardımcısı (istihsal) olmak üzere toplan on üç yıl görev yaptım.1977 yılında G.L.İ. Soma Bölgesi'ne Bölge Müdürü olarak atandım. 1979 yılında Ege Linyitleri İşletmesi Müessesesi'nin İzmir'de kuruluşunda görev aldım. Burada bir yıl istihsal Grup Müdürü olarak çalıştıktan sonra TKİ'den ayrılarak, 1980 yılında Kayseri'de ÇINKUR A.Ş.'de göreve başladım. Burada fabrika işletme müdürü iken 1988 yılında emekli oldum.1989 yılından itibaren Kayseri'de ÖZER MERMER SAN. VE TİC. A.Ş.'de teknik müdür ve yönetim kurulu üyesi olarak çalıştım.2003 yılında ayrıldım. Evli ve iki çocuk babasıyım.

ANI

1965 YILINDA, G.L.İ. Seyitömer Bölgesi'nde açık işletme ocak mühendisiyken bir cumartesi günü gayet sık olarak giniyip genç mühendis hevesi ile Küthya'ya gezmeye gitmek üzere jeepe biniyordum. Misafirhane garsonu koşup yanıma gelerek, "beyim, ocakta kaza olmuş, sizi telefonda arıyorlar" dedi. O anda sanki başımdan kaynar sular dökülmüştü. Hemen telefona koştum. Ocak başçavuşu telofondaydı. Ne olduğunu sordum. Ocak aynasında lağım atıldığını ve ekskavatör yağcısının atılan lağımın paşasının altında kaldığını söyledi. Durumu derhal savcılığa ve üst makamlara intikal ettirdim ve hemen ocağa gittim. Kazaya yerine vardığımda, 15m. yüksekliğindeki dekapaj aynasında atılan lağım ve binde bir dahi sağ kalma ihtimali olmayan bir ses geliyordu. O ana kadar savcı gelmişti ve bütün ocağın işçileri kaza mahalline toplanmıştı. Hemen 20 kadar kazma kürekli işçi ile çok itinalı bir şekilde, ses gelen kısmın üzerindeki molozla-

rı kaldırmaya başladık. Bütün seyredenlerin gözleri önünde kazazedeyi sağ olarak pasa altından kurtardık.

Bu bir mucize idi. O andaki sevincimi tarif edemem. Bu can kurtariş olayı, hayatımın önemli olaylarından biridir.

Yücel Ataün
Oda Sicil No: 756

ÖZGEÇMİŞ

Name & Surname : Yücel Ataün Birth Place & Date : Kırklareli - 13.02.1938 Profession : Petroleum & Mining Engineer (Ms) Education : * İstanbul Technical University- Faculty Of Mining (1956-61) * L'institut Français Du Petrole Paris-France(A.s.t.e.f.)(1964-65) Military Service : * Reserve Officer-Stronghold (56.Prd.) (1961-63) Languages : * French & English Work Experience : Turkish Petroleum Corporation (T.p.a.o) (1963-1992) * Drilling & Production Eng.-Batman Area Headquarter * Supply Dept. & Mechanical Eng.-Southeastern Part Of Turkey (Batman Drilling Fields) * Chief Engineer Whole Area Production Work-Over Units * Petroleum Fields Camp Chief (Raman-Garzan-Germik- Mağrip-Kurtalan-Çelikli) * Chief Project Eng.- Natural Gas & Crude Oil Pipe Lines Projects Headquarters (Batman-Dört Yol) * Chief Project Eng.- Kerkük-Yumurtalık Crude Oil Pipe-Line (E.n.1 Snam Progetti Grp. In Southeastern Part Of Turkey) * Project Manager In Head Of The Drilling Dept .-Ankara * Training & Coordination Mng.-Head Of The Drilling Dept. * Asst.director -Head Of Drilling Dept. Ankara (1992-2000) : General Adviser & Executive Director- Ankara (Organization & Coordination Of Natural Gas & Crude Oil Projects -Pipelines & Transportation.) Certificates : * Honeywel Course (1969-1978) * Ibm Course * Business Administration - Management Course * Turkey & Middle East Public Administration Institution * Mud Drilling Engineer Course (Dresser Magcobar Cooperation) Houston-Usa * Offshore Drilling & Production Course Moskow-C.c.c.p * Turbo & Offshore Drilling Operation Baku-Azerbaijan (Sumgait-Sangacal-Caspian Sea Naphtastones) * Deep Well Drilling Operation Course (Gulf-Oil Company In Houston-Usa) Other : * Research Of Manufacturing & Material Equipment Participations Technology In Petroleum Comp. In Houston-Dallas- (1978-

1991) Oklahoma-Denver ,Duncan, Los Angeles & Salt Lake City. * Krasnodar-Novorossiysk Pipe-Line & Crude Oil Terminal * Supply Techc.coop.betw.bangladesh-Dacca & Turkey * Research Of Material Equipment & Participations To Seminars In Germany-France-Holland-Denmark * Search For Drill. Operation & Equipment Tech.supp.surv. In Belgium-Germany-France . Other Duties : * Memb. Of Board Of Dircts. In Samaş (Bentonite Markt.) (1978-1992) * Memb. Of Board Of Dircts. In Pe-Pa (Petroleum Markt.) * Memb. Of Board Of Dircts. In Adaş (Liquid Fuel Distr.) * Memb. Of Board Of Dircts. In Petrokent (Tourism) * Memb. Of Board Of Dircts. In T.p.a.o. Pers.aid Found. Marital Status : Married In 1966 With Ms.sema And Have Two Children. Hobbies : Diving,Playing Tennis,Taking Photo,Travelling, Member Of Social Clubs,Fanatic Of Fenerbahçe.

Cengiz Devellioğlu
Oda Sicil No: 761

ÖZGEÇMİŞ

1937 yılında Kayseri'de doğdum. İlk, orta ve liseyi Kayseri'de okudum. 1956 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi'ne maden fakültesinin kuruluşunun beşinci döneminde girdim. 1961 yılında mezun oldum. Rahmetli sayın Sıtkı Koçman bey maden makinaları dersi hocası sayın Namık Esmer'den en başarılı bulduğu üç mezunu görüşmek üzere davet etmiş. Namık bey de iki dönem arkadaşlarımla birlikte beni de gönderdi. Sıtkı Koçman ve ortağı Selahattin Göktaş'ın huzurlarına çıktık. Sıtkı bey nereli olduğumuzu, hayallerimizi ve ne kadar para istediğimizi sordu. Diğer arkadaşlarım isteklerini söylemişler. Ben susuyordum. Sıtkı bey bana da sorunca, "Ben iyi bir maden mühendisi olmak istiyorum" dedim. Bunu da sizin gibi büyük firma sahiplerinin yanında öğrenebileceğimi düşünüyorum. Para ve istek konusunda istediğim bir şey yoktur çünkü firmanızda bir çok ağabeylerim çalışıyor. Benim de hakkımı vereceğinize inanıyorum... dedim. Sıtkı bey sadece beni derhal aileme dahi görüşmeden Muğla ilindeki krom işletmelerine gönderdi. Böylece 1961-1968 yılları arasında Koçmanlarda 1968-1974 yılında Bay Kemal Dedeman'ın Kayseri'deki krom ve çinko madenlerinde çalıştım. 1974-1980 yıllarında Kayseri Çinkur (Çinko Kurşun İşletmesi) fabrikasında hammaddeler

müdürlüğü ve maden ocakları grup müdürlüğü yaptım. 1980-1990 yılları arasında sayın İsmet

Taner'e ait Niğde'deki Beril Maden Şirketi'nde işletme müdürü olarak çalıştım. 1992 yılında Karaman'ın ili Ermenek'te bulunan devlete ait kömür A.Ş. de müdürlük yaptım. 1994 yılında emekli oldum.

İş hayatım boyunca çalıştığım işyerlerinin kar etmesine ve haklarının korunmasına çalışırken işçilerin de haklarını en iyi şekilde korumaya çalıştım. Yeni mezun arkadaşlara hep yardım ederek işe aldım ve yetiştirdim.

İki kızım ve üç torunum oldu. Onlarla mutlu bir şekilde emekliliğimin tadını çıkarıyorum.

ANI

1962 yılında Koçmanlara ait Adana ili Karaisalı kazasının Aladağ krom ocaklarında çalışırken; şantiye ihtiyaçlarını Ceyhan ilçesinden temin ederdik. Bu arada lüks puro sabununun çok aşırı bir şekilde istendiğini gördüm. Kantinciye sebebini sordum. Çalışan işçilerden bir tanesi benim puro sabunuyla yüzümü yıkadığımı görmüş ve sormuş bu nedir diye. Benim Gaziantep'te yaşı müziple makam şoförüm de bu yeni çıktı kantinde satılıyor deyip nasıl kullanılacağını anlatmış. Bununla yıkandıktan sonra hanım sana sen hanıma çok iyi görünüyorsunuz demiş. Bu şekilde her çalışanın isteğiyle talep artmış. İşçilerimi topladım bunun lüks bir şey olduğunu daha ucuz çamaşır sabunu, el sabunu olduğunu söyledim. Yok bey biz memnunuz hep bundan isteriz dediler.

O yıllarda ormanlık köylerde yaşam çok geri idi. Oradaki köylere sebze fideleri götürerek yetiştirmelerini ve yollarını, çeşmelerini yapmayı öğretmeye çalıştım.

Dr. Erdemir Karakaş
Oda Sicil No: 766

ÖZGEÇMİŞ

1937'de Erzincan'da doğdum. İlkokulu ve Ortaokulu Erzincan'da, Liseyi Erzincan ve Erzurum'da okudum. 1961 yılında İ.T.Ü. Maden Fakültesi'nden mezun oldum. Askerlik görevimi yaptıktan sonra 1964-1968 yılları arasında M.T.A. Enstitüsü'nün burslu elemanı olarak Fransız'da Sor-

bon Üniversitesi'nde alüminyum teknolojisi ile ilgili doktora yaptım.

M.T.A. Enstitüsü Teknoloji Laboratuvarları'nda üç yıl çalıştıktan sonra Etibank Seydişehir Alüminyum Tesisleri'nde beş yıl başkan yardımcısı ve başkan olarak görev yaptım.

Etibank Bandırma Boraks ve Asit Fabrikaları Müessesesi Müdürü olarak beş yıl çalıştım. 1981 yılında Etibank Genel Müdürlüğü ve Yönetim Kurulu Başkanlığı, bir yıl sonrada Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı Müsteşarlığı görevine atandım. 1984 yılında emekli olarak altı yıl özel ve iki yıl Başbakan Başdanışmanı olarak görev yaptım. 1992 yılından bu yana özel sektörde ve çeşitli sivil toplum örgütlerinde yöneticilik ve danışmanlık yapmaktayım. E.KARAKAŞ asli görevleri yanında; Türkiye İkinci Madencilik Kongresi Yürütme Kurulu Başkanlığı, D.P.T. Üçüncü Beş Yıllık Kalkınma Planı Endüstriyel Hammaddeler Özel ihtisas Komisyonu Başkanlığı, Türkiye Maden İhracatçıları Birliği Başkanlığı, Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı Yönetim Kurulu Başkan Yardımcılığı, Türkiye Vakıflar Bankası Yönetim Kurulu Üyeliği, Tenis Federasyonu Yönetim Kurulu Üyeliği, İstanbul Olimpiyatları Hazırlık Ve Düzenleme Kurulu İcra Komitesi Başkan Yardımcılığı görevlerini de ifa ettim.

Doktora tezleri dışında gazetelerde, teknik ve ekonomik dergilerde, bültenlerde bir çok araştırma, tebliğ ve makalem yayınlanmıştır.

Evlüyüm, iki kızım var hobilerim briç ve tenistir.

ANI

Doktora çalışmalarımı Seydişehir'deki Doğan kuzu ve Mortaş boksit cevherlerinden 1965 yılında aldığım numunelerle yapmıştım. O yıllarda Seydişehir yaklaşık 4000 nüfuslu ücra bir kasaba idi. Daha sonra eti Alüminyum Tesisleri'nin kuruluşu ve işletmeye alınması döneminde yönetici olarak 5 yıl görev yaptım. 1973 yılında Türkiye'de alümina ve alüminyumun ilk defa üretilmesini yaşadım. Her kademedeki çalışanın bir sevinç yumağı halinde mutluluk gözyaşları ile kucaklaşıp bu ilk üretimi kutlamaları bana hala gurur ve heyecan veren bir anıdır.

**Y.Müh. Gürdal
Külahcıoğlu**
Oda Sicil No: 775

ÖZGEÇMİŞ

21 Nisan 1939'da İzmir Kemalpaşa'da doğdum. İlkokulu Kemalpaşa'da, ortaokulu Buca Ortaokulu'nda okudum. Lise eğitimini 1956 yılında İzmir Atatürk Lisesi'nde tamamladım. İstanbul Teknik Üniversitesi Maden Fakültesi'nden 1961 yılında Maden Yüksek Mühendisi olarak mezun oldum.

1961-1962 yıllarında Devlet Su İşleri (D.S.İ.) Yeraltı Suları Dairesi Başkanlığı'nda çalıştım. 1963-1964 yıllarında Yedek Subaylık görevimi tamamladıktan sonra 1964-1967 arasında Maden Tetkik Arama (M.T.A.) Enstitüsü'nde çalıştım. 1966 yılında CENTO (Central Treaty Organization) teşkilatı (üyeleri: Türkiye, ABD, İngiltere, İran ve Pakistan) jeolojik harita alma grubuna Türk Delegesi olarak katıldım ve burada çalışmalarda bulundum.

1967 yılında Çalışma Bakanlığı İzmir Grubu'nda İş Güvenliği Müfettişi olarak göreve başladım ve 1973 yılına kadar altı yıl süre ile bu görevde çalıştım. 1969-1970 yıllarında Çalışma Bakanlığı'nca görevli olarak iş güvenliği konusunda gelişim ve tetkik için altı ay süreyle Büyük Britanya'da bulundum ve bu dönemde Orta İngiltere, İskoçya ve Galler Bölgesinde maden işletmeleri ile ilgili iş sağlığı ve güvenliği konusunda incelemeler ve çalışmalar yaptım.

1973 yılında İş Güvenliği Müfettişliğinden ayrıldım ve Türkiye'de ilk iş güvenliği müşavirlik bürosu olan İş Güvenliği San. ve Tic. Ltd. Şti.'ni İzmir'de kurarak İş Güvenliği Müşaviri olarak özel olarak çalışmaya başladım. Şirketim bünyesinde şirket kuruluşundan bu yana her çeşit sektörden işyerlerine iş sağlığı ve güvenliği hizmeti vermekte olup, şirket müdürlüğü görevini ve danışmanlık işlerini yürütmekteyim ve 48 yıldır halen şirketimde iş güvenliği müşavirliği çalışmalarına devam etmekteyim.

1974-2001 yılları arasında Dokuz Eylül Üniversitesi Maden Mühendisliği, Ege Üniversitesi Makine Mühendisliği ve Dokuz Eylül Üniversitesi Endüstri Mühendisliği bölümlerinde "İş Güvenliği Öğretim Görevlisi" olarak 27 yıl

görev yaptım. Dokuz Eylül Üniversitesi yayınları tarafından 1996 yılında 4. basısı yapılmış olan ders kitabım bulunmaktadır. 2011 yılında hazırlamış olduğum İş Sağlığı ve Güvenliği Eğitim Notları (283 sf.), 2011 yılında hazırlamış olduğum İş Sağlığı Güvenliği Kitabı (1258 sf.), 2005 yılında hazırlamış olduğum "Likit Petrol Gazları (LPG) İş Güvenliği Önlemleri" isimli kitabı (30 sf.) ile çeşitli makale, yazı, seminer ve konferanslarım mevcuttur.

2011-2017 yılları arasında Bahçeşehir Üniversitesi'nde İş Güvenliği Uzmanlığı Öğretim Görevlisi olarak görev yaptım. Ayrıca, çeşitli eğitim kurumlarında iş güvenliği uzmanlığı öğretim görevlisi olarak çalışmaktayım.

2010 yılından bu yana Ege Bölgesi Sanayi Odası Endüstri İlişkileri Çalışma Grubu üyesiyim.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından düzenlenmiş A Sınıfı İş Güvenliği Uzmanlığı Belgesi ve İşyeri Hekimliği ve İş Güvenliği Eğitici Belgesi sahibiyim.

47 yıldır mahkemelerde iş güvenliği, iş kazaları ve meslek hastalıkları konularında kusur bilirkişisi ve 26 yıldır İş Kanunu ve Sosyal Sigortalar Kanunu ile ilgili idari para cezaları davalarında bilirkişilik görevini yapmaktayım. Cumhuriyet Başsavcılığı, Sulh Ceza Mahkemeleri, Asliye Ceza Mahkemeleri, Ağır Ceza Mahkemeleri ve İş Mahkemeleri dava dosyalarında bilirkişi olarak verdiğim ve iş güvenliği müfettişliği devresi de dahil olmak üzere 1967-2019 yılları arasında toplam 52 yıllık süre zarfında yazmış olduğum idari raporlar, idari para cezaları hakkında raporlar ve iş kazaları kusur raporları olmak üzere yaklaşık 12.000 adet bilirkişi raporum mahkeme dosyalarında mevcuttur.

1967 yılında Özden Külahcıoğlu ile evlendim, biri tıp doktoru diğeri avukat olan iki kızım (Sinem ve Seda) ile iki torunum (Doğa ve Ada) vardır.

ANI

İ.T.Ü Maden Fakültesi 1961 yılı mezunuyum. Yaklaşık bir yıl D.S.İ. Genel Müdürlüğünde çalıştıktan sonra yedek subay olarak askere gittim. 2 yıl askerlik bitince M.T.A. Genel Müdürlüğünde göreve başladım.

Bu görevde iken 1966 yılında CENTO (Central Treaty Organization) teşkilatı (üyeleri: Türkiye, ABD, İngiltere, İran ve Pakistan) Kastamonu ili Küre ilçesinde Bakibaba ünvanlı piritli bakır sahasında yeni teknikler ile Jeolojik harita alımı programı düzenledi. Her ülke dört aday bildirerek teşkil edilen teknik ekipte ben ve aynı devre arkadaşım Kubilay ile Etibank'tan iki üye bu programa atandı.

ABD ve İngiltere üyeleri ikişer kişilik olup bunlar profesörler olup öğretici ve uygulayıcı niteliğinde bilgili kişiler idiler. Jeolojik haritası çıkarılacak ilgili sahada ikişer kişilik her

gruba belirli bir pafta kısmında görev verildi ve birkaç ay bu sahada kayaçlardan numuneler alıp yerlerini ve eğimlerini ve doğrultularını işaretleyip araziden dönünce de gruplar olarak bunları değerlendiriyorduk.

Bir sabah Kubilay ile beraber ellerimizde madenci-jeolog çekiçleri alarak bir tepeye ulaşıp tepeden tam aşağıya doğru ineceğimizde burasının bir ağıl olduğunu gördük. Ağılın etrafı çitlerle çevrili ise de geldiğimiz tepe kısmında çit yoktu. Ne yapalım diye bir an duraksadığımızda ağıldaki kulübe kısmından iki adet kocaman kangal köpekleri havlayarak ve hırlayarak bize doğru yokuş yukarı bütün hızları ile ısırarak üzere geliyorlardı. Kubilay'a kaçma dedim zira kaçarsa bacaklarından yakalarlar. Kubilay kaçmadı ama yanıma değil hemen arkama geçti. Ben elimde sivri uçlu çekiç ile heykel gibi hiç hareket etmeden duruyorum. Köpekler hiç hareket etmediğimi görünce bana yaklaşık bir veya iki metre kala ani şekilde durarak saldırmak için havlayıp hırlamaya da devam ederek bana bakıyorlar. Saldırdıklarında en az birinin beynini ucu sivri çekiç ile deledim ve öldürürüm ama diğeri ile nasıl baş ederim diye ani şekilde düşünür iken aşağı kısımda kulübeden çoban çıktı ve köpeklere bağırıp koşarak gelip onları sivri uçları olan boğaz halkalarından yakaladı. Çoban bize abi eğer kaçsaydınız bunlar sizi parçalardı dedi.

Bu hatırayı özellikle çalışma hayatımda ilk tehlikeli hatıra olması bakımından unutamıyorum. Okuyanlara sevgilerini gönderiyorum ve sağlıklı diliyorum.

Kamil Karagöz
Oda Sicil No: 780

ÖZGEÇMİŞ

1936'da Iğdır'da doğdum. 1956'da girdiğim İTÜ Maden Fakültesi'nden 1961 yılında mezun oldum. Kısa süreli olarak MTA'da çalıştım. İş güvenliği müfettişliğinden sonra bir süre maden işletmeciliği yaptım. Daha sonra cevher hazırlama konusunda ve kimya sanayinde çeşitli tesisler kurdum.

Serbest meslek hayatımın en uzun dönemi inşaat sektöründe geçti. Sanayi yapıları ve lojistik antrepolar inşa ettim. Özgüvenimi inşaat temel etütleri ve zemin mekaniği araştırmalarında kazandım.

47 yıllık evli olup iki kız, bir erkek evlat ve dört torun sahibiyim.

Çocuklarıma miras olarak hayatta yaptığım hataları bırakmışım inaniyorum.

En büyük üzüntüm, hayallerimi ömrüme sığdıramamış olmamdır.

Azer Elmas
Oda Sicil No: 1179

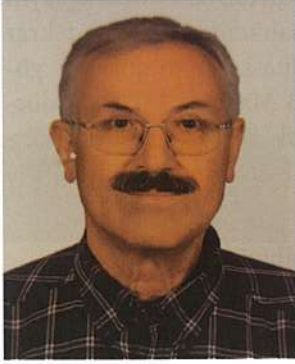
ÖZGEÇMİŞ

1953 yılında İTÜ de 5. Fakülte olarak açılan ilk maden fakültesi imtihanını 4202 numara ile birinci olarak kazandım.

1953'lü yıllarda İTÜ 5 yıl süreli idi ve yüksek mühendis unvanlı öğretim yapardı. Bu duruma göre ben 1958'de mezun olmam gerekirken maddi sıkıntılarımız dolayısıyla Almanya'da yer altı çalışmalarımı uzatır para kazanırdım. Onun için mezuniyetim 1961'i buldu. Tüm kürsü profolarım alman olduğu ve almanca bildiğim için tüm stajlarımı Almanya'da taşkömürü şirketlerinde yaptım. En son rahmetli hocam Namık Esmer'in yer altı maden makineleri konulu diplomaarbeit tezimi Dortmund da Dortmunder Bergbau A G. de tamamlayıp 1961 yılında mezun oldum. Türkiye'de 1961 den, 1983 yılına kadar sırasıyla Etibank Üçköprü Krom, Koyulhisar Kurşun Turhal Antimuan, Ordu Kurşun işletmelerinde yer altı madenciliğinde görev yaptım. En son 1983-2005 arası bugün İstanbul havalimanı olan Milten Açık Linyit İşletmeleri'nde görev yaparak emekli oldum. Unutulmaz anıma gelince 1958 yılında Almanya Essen Krei taşkömürü yeraltında, almanca hobel (kar sabanı) denen sistemin başında iken kopan zincir parçasının çenemi yaralayarak yanımdaki kömür duvarına saplanması ertesi gün baş mühendisim o çelik parçayı bana vererek Bay Elmas şu anda 1 cm farkla hayattasınız demesi olmuştur. O anının yarısı hala çenemde duruyor.

Ancak yeri gelmişken İhsan KETİN, Nusret KÜRHÇÜ-OĞLU, İlhami CİVAOĞLU, Galip SAĞIROĞLU, Bahri VEDAT, Mahmut HOCA, Malik SAYAR, Kemal ERGUVANLI, Schumucber HORNINGER ve Namık ESMER aklımda kalan beni 60 yaşına kadar getirecek bilgileri veren profesörlerime Allahtan rahmet dilemeyi borç bilirim.

MESLEĞİMİZDE 50. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

İsmail Hakkı Arslan
Oda Sicil No: 1599

ÖZGEÇMİŞ

İlk çalışma hayatım 1971 yılı başlarında Zonguldak EKI Kadın Bölgesinde ocak mühendisi olarak başladı. Üç yıl çalıştıktan sonra yedek subay olarak askerlik görevimi tamamladım. Dönüşte, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı Maden Dairesi Başkanlığında görev aldım. Bilahere Sanyai Bakanlığı ve DPT'da uzman mühendis olarak çalıştım. Daha sonra Devlet Planlamada tanıştığımız Ulaştırma Bakanı Sn. Veysel Atasoy'un çağrısı üzerine onun danışmanı oldum. Bir yıl sonra USAŞ Yönetim Kurulu Başkanı ve Genel Müdür olarak atandım. Daha sonraları Veysel Beyin Enerji Bakanı olduktan sonra, zarar eden Etibank Yönetim Kurulu Başkanı ve Genel Müdürlüğüne getirildim. Üç yıl sonra Başbakanlık Müşavirliğine getirildi. Ve oradan emekli oldum.

Etibank ve Usaş'la ilgili "KİTLERİN ÖZELLEŞTİRİLMESİ BİZE NE GETİRDİ!" Başlıklı yazımda, benim meslek hayatımda gösterdiğim tavır ve gayem açıkça görülmektedir. Bilgilerinize arz ederim. Saygılarımla.

Hamit Koç
Oda Sicil No: 1604

ÖZGEÇMİŞ

1945 yılında Niğde - Bor - Çukurkuyu Kasabasında doğdum. İlkokulu kasabada, ortaokul ve liseyi Niğde'de okudum. 1966 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi Teknik Okulu Maden Şubesine girdim. 1971 yılında Maden

Mühendisi olarak mezun oldum ve aynı yıl Bursa Toros Kromları A.Ş. (KOÇ-TUG) Bursa - Adana - Kayseri - Elazığ - krom madenlerinde çalıştım. Askerlik nedeniyle o sene görevimden ayrıldım. 1972 yılında Ereğli Kömür İşletmeleri (EKİ) (Zonguldak) Armutcuk Bölgesinde çalışmaya başladım. 1974 yılında Maden Yüksek Mühendisi oldum ve çeşitli kademelerde çalıştım. E.K.İ Müessesesi Türkiye Taş Kömürü (TTK) Genel Müdürlüğü'ne dönüşünce Armutcuk Bölgesinde Armutcuk Taşkömürü İşletme Müessesesi'ne dönüştü. T.T.K. Genel Müdürü Fuat ÜÇÜNCÜ Bey Armutcuk T.İ.M.'in kurulması görevini Teknik olarak Hamit KOÇ'a, İdari olarak ise İsmail ONAY Bey'e verdi. Acı tatlı çok günler yaşamakla beraber 1994 yılında Müessese Müdür Yardımcılığı görevinde iken kendi isteğiyle emekli oldum.

Evliyim ve iki oğlum bir kızım var. Üç çocuktan birer olmak üzere iki kız bir erkek torunum var.

ANI

T.T.K. Genel Müdürlüğünün Armutcuk, Kozlu, Üzülmmez, Karadon, Amasra Müesseselerinde hatırladığım kadarıyla 1985 yıllarına kadar büyük hazırlık lağımalarının sürülmesi sırasında üretilen taş ve kömür kuyu dibine kadar ya da aktarma noktalarına katırlarla nakledilirdi. Katırlara taş olduğu zaman iki, kömür olduğu zaman dört araba takılırdı. Katara seyis ve kösteki kumanda ederdi. Katır çok kuvvetli bir hayvan olmasına rağmen çok nazik bir hayvandır. Yeraltı nakliyat işlerinde kullanılan bu katırlar için ana kat lağımalarının münasip yerlerinde havalandırması uygun ahırlar bulunur; orada dinlenirler ve bakımları yapılırdı. Ancak dini bayramlarda yerüstüne çıkarılırdı.

Benim görevim uzun süre büyük hazırlık lağımalarına bakmaktı. Taşta hazırlık, tamir, tarama işlerinde her vardiyada 3-4 katır kullanılırdı. Katırda demirbaş malzeme gibi kayda tabidir. Ölümü halinde kayıttan düşmesi Komite ve Yönetim Kurulu kararına bağlıdır. Tonluk araba yollarının bakımı iyi olmazsa; yol çamurlu olursa hayvan bata çıka yürür; yol atak olursa araba gelir katırın arka bacaklarını sakatlar travers araları fazla aralıklı olursa katırın yürümesi zorlaşır. Makasın yüreği, dili sağlıklı olmazsa katırın sakatlanması her zaman mümkündür. Bunun gibi sorunların mevcut olmasından haftayı geçmiyor bir katır ölüyordu.

Bir gün Şef Fevzi ERLANT, nezaretçiler Fikri BEKAR, Orhan ÖZTÜRK, Hami BORAN ve Hüseyin KESER'i çağırıldım. Onlara "Katır kazası sözünü duymak istemi-

yorum. Size 20 gün müsaade makasın boşluğuna takoz çakın, atak yolları indirin, travers aralarını ayarlayın, çamuru temizleyin balast dökün. Bir daha katır ölürse parasını kestiririm.” dedim. Bir müddet sonra bir katır öldü. Muhasebeden katırın o günkü bedelini aldım. Bir rapor tanzim ederek katırın bedelini Şef, Nezaretçi, Seyis ve Köstekçi arasında bir oranda dağıttım ve makama sundum. Müessese de Komiteye daha sonra Yönetim Kuruluna sunuldu. Bu süreçte 3-4 ay geçti. Şef ve nezaretçiler maaşlarını aldıklarında dekonta bakmışlar bugünün parası ile 500-600 TL gibi bir para kesilmiş. Benim borcum yok bu para neyin nesi diye koşmuşlar muhasebeye, sormuşlar onlarda ‘katır parası’ demişler. Bende olayı unutmuştum. Bir bayram sırasında eve giderken nezaretçi lokalinin önünden geçerken arkadaşlarla bayramlaşayım dedim. 3-4 kişi ile bayramlaştıktan sonra bir nezaretçiye denk geldim elim askıda kaldı. Bende ‘Hüseyin bayramlaşmadın bunun sebebi nedir?’ dedim. ‘Sen bilirsin’ cevabını verdi. Ben ısrar edince ‘katır parası’ dedi.

Durum böyle olunca senelerce iş kazasında katır ölmedi. Zira katırın parasının kesileceğini öğrenmiş oldular.

Madenci ve diğer iş kolunda çalışanlara kazasız çalışmalar dileğiyle.

Mehmet Gürlük
Oda Sicil No: 1625

ÖZGEÇMİŞ

1944 yılında Bingöl ili, Kiğı ilçesine bağlı Hösnek (Gün-görsün) Köyünde doğdum. İlkokulu köyümde, ortaokulu Kiğı’da, liseyi Elazığ’da okudum. 1971 yılının Şubat döneminde İTÜ Teknik Okulu’ndan Maden Mühendisi olarak mezun oldum. Aynı yıl Haziran ayında Etibank Ergani Bakır İşletmesi Müessesesi’nde Maden Üstü Servisi’nde işe başladım. Sırasıyla Cevher Üretim Mühendisliği, Maden Üstü Baş Mühendisliği görevlerinde bulundum. 1978 yılında Müessese Müdür Yardımcılığına (Teknik) vekaleten atandım. 1980 yılı Mart ayında Etibank Mazıdağı Fosfat İşletmesi’ne vekaleten atandım. 1984 yılında İşletme’nin “Müessese” unvanı kazanmasının ardından Müessese Müdürü olarak atandım. 1987

yılına kadar yaklaşık 180 milyon USD değerinde fosfat konsantratör tesisinin inşaat, imalat ve montajının kontrol biriminin başında bulundum. 1987 Mart’ında görülen lüzum üzerine Fen-Tetkik Kurulu’na (Ankara) tayin edildim. Lehime sonuçlanan mahkeme kararı ile tekrar Mazıdağı Fosfat İşletmeleri Müessese Müdürlüğü görevine atandım. Bu görevi 1993 Mart’ına kadar sürdürdüm. 1993 Mart ayında Etibank Halıköy Maden İşletmeleri Müessese Müdürü olarak atandım. Eylül 1994’te emekli oldum.

Evlüyüm. İki kız ve bir torun sahibiyim.

Türkiye doksanlı yıllarda yılda 2 milyon ton fosfat konsantresi ithal ediyordu. Biz Mazıdağı’nda ürettiğimiz 400 bin ton konsantre fosfatı Türkiye Gübre Fabrikaları’na satamıyorduk. Yazışmalar, yüz yüze görüşmeler sonuç vermiyordu. Zamanın TÜGDAŞ Genel Müdürü ile yüz yüze görüşmemizde de bir sonuç alamadık. Oysa ürettiğimiz fosfat konsantresi Tunus’tan ithal edilenden ebat ve kalite olarak daha üstündü. Buna rağmen pazarlamak mümkün olamadı.

26.01.1998 tarih ve 98/10552 sayılı Kararname ile Etibank Genel Müdürlüğü, Eti Holding haline getirilerek özelleştirilmeye hazırlandı. Mazıdağı Fosfat İşletmeleri, Cengiz Holding tarafından alındı. Cengiz Holding, günümüzde 1984’te Fosfat Grup Başkanlığı’nca hazırlanan projeleri hayata geçirerek nihai ürün olan gübre üretimini gerçekleştirmektedir.

ANI

1980 yılında Mazıdağı Fosfat İşletmelerine tayin edildikten sonra zamanın Etibank Genel Müdürü ile tanışmak üzere Ankara’ya gittim. Görüşme sırasında Etibank Genel Müdürü Hüseyin Kurt; “Senin orada bir Mühendis varmış, Nazım Hikmet’ten şiirler okuyup geziyormuş, ben O’nu sürerim.” dedi. Ben de “Siz orayı gördünüz mü? Herhangi bir sosyal, kültürel faaliyet yok. Bir Mühendis görevinin yapıyor, Nazım Hikmet’ten şiirler okuyup kendisini rahatlatıyor ise Sizin bundan memnun olmanız gerekmez mi?” diye yanıt verdim. Genel Müdürümüz Hüseyin Kurt Bey, babacan bir insandı. “Sen ne kadar açık sözlü bir insansın, O’nu affettim” dedi gülerek. Sonradan bahse konu arkadaşımız Kırka Boraks’ta başarılı görevler yapıp, tesislerin rantabl çalışmasına uzun yıllar katkı sağladı ve emekli oldu. Meslek hayatımda birçok anım oldu. Ruhuma dokunan anılardan biri de budur.

Tüm maden emekçilerine sağlıklı bir yaşam dilerim.

Ali Üner İpekoğlu
Oda Sicil No: 1652

ÖZGEÇMİŞ

İstanbul Teknik Üniversitesi Maden Fakültesi'nden 1971 yılında mezun oldum.

71-73 yılları arasında Etibank Seydişehir Alüminyum Tesislerinde görev yaptım,

1973 yılında Milli Eğitim Bakanlığı bursu ile İngiltere'ye gittim, Birmingham Üniversitesi

“ Minerals Engineering” bölümünde doktora yaptım, 1978 de yurda döndüm ve Ege Üniversitesi Maden Mühendisliği Bölümünde Dr. Asistan olarak göreve başladım. 1983 de yeni kurulan Dokuz Eylül Üniversitesi ne katılarak Yrd. Doç. kadrosu ile görevimi sürdürdüm. 1985 de Doçent, 1990 da profesör ünvanlarını aldım, 2016 yılında emekli olana kadar aynı kurumda görevime devam ettim.

1983 de eşim Şule İpekoğlu ile evlendim, 35 yaşında bir oğlum (Cem) ve 27 yaşında bir kızım (Nida) var.

Halen kış aylarında İzmir Karşıyakada, yaz aylarında ise Çeşme'de ikamet etmekteyim.

ANI

1988 yılı Eylül ayında “ Uluslararası Cevher Hazırlama Sempozyumu” nun ikincisini düzenledik. Sempozyum başkanı rahmetli hocamız Yavuz Aytekin, sekreter ben ve yerel kurul da görevli rahmetli arkadaşımız Orhan Semerkant. Sempozyum ile ilgili harcamaları Yavuz hoca'nın onayı ile Orhan yapıyor ve ya fatura yada fiş olarak belgeliyor.

Son gün Efes Oteli'nde gala yemeğimiz var, yabancı konukların ilgisini çeker diye dansözler ayarlanmış, içki ve eğlence son hızla sürüyor, bir ara Orhan seslendi

“ hocam dansöze sempozyum bütçesinden para takacağım, fakat fiş vermiyor, izin var mı?“ Hepimiz gülmekten kırılmıştık.

Bu vesile ile sevgili meslektaşlarımı rahmetle anıyorum.

Mehmet Demirok
Oda Sicil No: 1663

ÖZGEÇMİŞ

İlk, orta, lise öğrenimimi Konya Ereğli'de tamamladım. 1971 yılında İ.T.Ü Maden Fakültesi'nden mezun oldum.

Çalıştığım yerler: 1971 Yılından 1976 yılına kadar T. Kömür İşletmelerinde Soma Bölge Müdürlüğünde yer altı mühendisi olarak çalıştım. 1976-1979 Yıllarında Soma'da Krolin Madencilik LTD.ŞTİ. de Baş Mühendis olarak görev yaptım. 1979 yılında kömürlerin kamulaştırılmasından haziran ayında Kütahya Kümaş Etibank'ın ortak olduğu manyezit işletmelerinde, işletmeler müdürü olarak görev yaptım. 1985-1991 yılları arasında Eskişehir Maden Fakültesinde Öğretim Görevlisi olarak çalıştım. 1985 yılından itibaren çeşitli firmalarla kendi firmam olan Elif Madencilik adı altında taahhüt işleri yaptım.

Tecrübeli olduğum konular:

- 1-Yer altı galeri ve tünel işleri
- 2-Agrega ve üretim işleri
- 3-Altyapı işleri
- 4-Çevre düzenlemesi işleri

Yukarıda arz ettiğim gibi devlet sektöründe özel sektörde ve kendi firmam olarak işler yaptım. Tecrübeler ışığında kurumlarımızın herhangi birinde değerlendirmenizi istihdam ediyorum.

Atıla Akyıldız
Oda Sicil No: 1665

ÖZGEÇMİŞ

Maden Yüksek Mühendisi.

Artvin İli Arhavi İlçesinin Yemişlik mahallesinde 29.

Ekim 1949 (Resmi kayıda göre 21/11/1949)tarihinde dünyaya geldim.

İki kız kardeşim var.

Okur yazar olmayan anne ve babamın bilinçli davranışları ile eğitim hayatını sürdürdüm. İlk okul eğitimini Arhavi İlçesine bağlı mahalleimde, ortaokulu Arhavi Orta okulunda okudum.

Liseyi İstanbul/Kadıköy Haydarpaşa Lisesinde okudum.

Yüksek okul olarak, İTÜ Maden fakültesinde 1966//1971 dönemi okudum.

Evlüyüm. Eşim ev hanımı. iki kızım ve iki torunum var.

2019 Haziran ayında sağlık nedenlerimle çalışmakta olduğum özel sektörden ayrıldım.

Daimi olarak Ankara-Dikmen/Antalya-Konyaaltı adreslerinde ikamet etmekteyim.

ANI

A-Kasım 1971/Aralık 1988 tarihleri arasında Karadeniz Bakır İşletmeleri A.Ş. Murgul işletmesinde askerlik görevi hariç çeşitli ünitelerde yapmış olduğum görevlerde acı ve tatlı bir çok olaylar yaşadım.

a-Güzel ve gurur verici olaylardan bazıları;

- 1980 yılında daha dokuz yıllık mühendis iken bilgim dışında Murgul İşletme müdürlüğü görevi verildi. Meslek hayatımda basamakları adım adım çıkmak istediğimi belirterek görevi iade ettim.
- Sıvı patlayıcıların (slurry Explosive) maden sahalarında kullanılması ile proje bazında yapılan çalışmalara risk olarak ön ayak olmak ve Murgul İşletmesinde pilot olarak ilk üretiminin yapılmasına ekip arkadaşlarımız ile birlikte ön olanak sağladık. Bu çalışmanın sonucunda yurdumuzda ilk sıvı patlayıcı üretilmiş oldu.
- Murgul/Hopa arasında bakır ve pirit konsantrelerini sevk etmek için tesis edilmiş olan çift hat boru hattında bazı tadilatlar yaparak temizlenmesi, Hopa'da orjinalinde mevcut olan basınç düşürücüleri SPE ile değiştirilmesi yeniliğin yapılması. Bu deneme ile Sert Polietilen malzemelerin aşındırıcı ortamlardaki başarısı somut olarak ispatlanmış oldu.
- Murgul Konsantratör tesisinde mevcut olan iki adet Otojen (10x26 feet) değirmenlerin Çelik astar yerine lastik astara dönüştürülmesi konusunda aktif ve bitirici rol oynamak. Bu çalışma sonucunda yurt içindeki bazı grup cevher öğütme değirmenlerinde lastik astarın kullanılmasında öncü olunmakla işlet-

melerde büyük avantajlar elde edildi. Aynı zamanda yerli lastik astar üreticilerinin de önü açıldı.

b-Acı verici ve üzücü olaylarının bazıları:

- Çalışma hayatı döneminde iktidarlar çok sık sık değişirdi. Görevimi, aldığımız etik değerlere göre yaptığımızdan dolayı her iktidar döneminde muhalefete olup istenmeyen sıkıntılar yaşamış olduk ve çok yıprandık
- İşletme esnasında tüm ekibimize çalışma esnasında göz önüne almaları gerektiği prensibin öncelik sırasına göre; Önce can, sonra mal ve iş olmasını izah etmemize rağmen personelin yaptığı ihmaller sonucu üzücü can kaybı olan kazalar yaşanmıştır. Bu kazalarda kazazadeyi kaza yerinden almak konusunda acı olaylar yaşanmıştır.
- 1981 Yılında vekalet olarak "emniyet ve eğitim baş mühendisliği" görevini yürüttüğüm anda, her türlü tedbir ve ikazlar yapılmış olmasına rağmen ölümlü bir iş kazası sonucunda bilirkişinin yanlış rapor tanzimi sonucu Cezaevine girdim ve 23 gün kaldım. Bu olay da benim yaşadığım en üzücü olaylardandır.

B-MNG Holding bünyesinde çalışırken Holding olarak büyük yatırımlara girmek için bir çok denemelerimiz oldu fakat o günkü şartlarda gerçekleşme imkanı olmadı. Firmada çalışırken, konuya inanmamamıza rağmen bazı büyük firmaların da önerilerine kapılarak bir girişimde bulunuldu. Bu konudaki art niyet yine de benim tarafımdan su üstüne çıkarılarak konu düzeltilmişti. Bu da iş hayatımda yaşadığım sıkıntılı olaylardan biri olmuştur. Buradan edindiğim tecrübe; iyi olduğu zaman konuya herkes sahip çıkar ama iş kötüye giderse iş eline kalır. Bu olayın akabinde de Holding bünyesinden ayrıldım.

C-Daha sonraki iş hayatım Karadeniz Bakır işletmeleri ve Enerji işleri genel müdürlüğünde büro memuru olarak devam etti.

D- Temmuz 2003 tarihinde emekli olup Bir özel firmada "maden koordinatörü" işe başladım. Bu yaşta şantiye şartlarında çalışmayı denedim ve adaptasyonda zorluk da çekmedim. İstendikten sonra emeklilikten sonra da şantiye şartlarına insan alışabiliyor. Görevimin gereği çok iş seyyahatım oldu. Mutluluk verici olaylar olarak, yürütmekte olduğum projenin başarıya kavuşması oldu.

Üzücü veya sıkıcı olaylar ise başarı sağladığın projenin rakipler tarafından bir şekilde hukuken engellemesi şeklinde olmuştur.

Sonuç olarak; 50. Senelik çalışma hayatımda daima teknik ve idari yönden başarılı bir mühendis olarak iş hayatımızı yürütelim diye çalıştık, hatta bu hedefe ulaş-

bilmek için ailemize bile yeterince vakit ayıramadığımız olmuştur. Ama istediğimiz hedefe ulaşmada en büyük engel devlette daima siyaset engeli çıkmıştır.

Kamu kuruluşlarında hatta özel sektörde de siyaset – adam kayırmacılık olmazsa, liyakatin öne çıkması durumunda mühendis ve hatta yöneticilerimizin performansı çok daha fazla gelişecektir. Bu gün bu nedenlerden dolayı çok meslektaşlarımız mevcut potansiyelini ortaya koyamadan heba olmaktadır.

Tüm meslektaşlarımıza başarılar dilerken, her türlü meslek yayın ve kitaplarını okumaları, Dünyayı takip etmelerini, en az bir yabancı dil öğrenmelerini, geçmişlerin tecrübelerinden istifade etmelerini, günlük tutmalarını, insan ilişkilerini sıcak tutmalarını ve yaşadıkları olaylardan ders çıkarmalarını tavsiye ederim.

En güzel iş otoritesi, bilgili-adaletli ve çalışkan olmak sureti ile sağlanır.

Şerafettin Üstümkol
Oda Sicil No: 1683

ÖZGEÇMİŞ

Ben Şerafettin Üstümkol. 1945 yılında, bir maden işçisinin çocuğu olarak, Zonguldak-Çaycuma'nın Yakademirciler Köyünde doğdum. İlk ve ortaokulu Zonguldak-Kilimli'de okudum. 1966 yılında Zonguldak Mehmet Çelikel Lisesinden mezun oldum.

Lisede okurken, 1961 yılında, o zamanki ismiyle Ereğli Kömürleri İşletmesi'ne (EKİ) işçi olarak işe girdim ve burada 5 yıl çalıştım.

Liseyi bitirdikten sonra, 1966 yılında Orta Doğu Teknik Üniversitesi (ODTÜ) Maden Mühendisliği Bölümünde eğitimime devam ettim. Bu üniversiteden 1971 yılında mühendis; 1973 yılında da yüksek mühendis (Master) olarak mezun oldum. Fakat mühendis olarak mezun olur olmaz; 1971 yılında EKİ Kilimli Bölümü'nde ocak mühendisi olarak işe başladım. Master eğitimimi ocak mühendisi olarak çalıştığım sırada tamamladım.

1971 yılında başladığım meslek hayatıma 2002 yılında emekli oluncaya kadar devam ettim. Meslek hayatımda

yapmış olduğum görevler kronolojik sıraya göre şöyle özetlenebilir:

1971-1977 yıllarında EKİ'de ocak mühendisi (Bu arada, 1976 yazında 4 aylık askerlik görevimi yaptım); 1977-1979 arasında 1,5 yıl Zonguldak Genel Maden İşçileri Sendikasında teknik müdür yardımcısı; 1979-1981 yıllarında, EKİ Bolu Linyitleri bölge müdürü; 1981-1985 EKİ Karadon Bölge Müdürlüğünde emniyet başmühendisi; 1985-1986 Türkiye Taşkömürü Kurumu (TTK) Karadon Bölge müdür yardımcısı; 1986 yılında, o sırada müessese olan Karadon Müessesesi müdür yardımcısı; 1986-1989 Karadon müessese müdürü; 1989-1990 arası 1 yıl TTK genel müdür müşaviri; 1990-1992 tekrar Karadon müessese müdürü; 1992-1994 TTK genel müdür yardımcısı; 1994-1996 TTK genel müdür müşaviri; 1997-2001 Barutsan A.Ş genel müdürü; ve 2001-2002 yıllarında başbakanlık müşaviri.

2002 yılında emekli olduktan sonra, çeşitli derneklerde görev aldım. Halen Maden Yüksek Mühendisleri Derneği başkanlığını yürütmekteyim. Bu arada Eşekten Uçağa isimli 418 sayfalık bir kitap yazdım. Ayrıca yıllardan beri Zonguldak Halkın Sesi gazetesinde köşe yazarlığı da yapmaktayım.

ANI

Kilimli Bölümü'nde çalıştığım yıllardı. Zonguldak'ın tanınmış avukatlarından ve bir ara Zonguldak Barosu başkanlığı da yapmış olan Mevlüt Ünlü, o zamanlar yeni mezun olmuş idealist ve heyecanlı bir avukattı. Genellikle işçi davalarına baktığı için yeraltı işçilerinin çalışma şartlarını yerinde görmek istemişti. Ayrıca zaten kendisi de bir işçi çocuğu idi.

Mevlüt aynı zamanda arkadaşımdaydı. Bu arzusunun bana söyleyince ben de kendisini bir gün ocağa götürmeye söz verdim.

Mevlüt sözleştiğimiz günün sabahında geldi. Ocak kıyafetlerimizi ve baretlerimizi giydik. Lambalarımızı da alarak +50 kotundaki bacaağzından ocağa girdik. Yanımıza ocak şefi, başmadenci Şahin Aslan'ı da almıştık.

Gideceğimiz yer -260/-360 kotları arasındaki Acılık Ayak idi. Bir süre yürüdüktan sonra asansörlerden inerek -260 katına indik ve Acılık Ayak başına ulaştık. İsmi Acılık isimli kömür damarından alan Acılık Ayağın meyli 40 derece kadar olup boyu takriben 200 m. ve kazılan kömürün kalınlığı da 1.5 m. kadardı. Çok kaliteli bir kömürü olup bol gazlı ve tozlu bir ayaktı.

-360 katına inmek üzere, -260 katındaki ayakbaşından ayağa üst kısımda çalışan kazmacıların martopikörlerinin çıkardığı müthiş takırtıları arasında girdik. Kazmacı-

larla konuşarak aşağı doğru kaydık. Dibe yaklaştığımızda, burada kömürün meyili 90 dereceye çıktığı için, dibe bür veya kelebe denilen kısa ve dik kuyudan inmemiz gerekiyordu. Kazılan kömür ve aradaki bazı taş parçaları zaten büyük bir hızla aşağı yuvarlandığı için, kazmacıların çalışması esnasında bu dik kısmın içine girilmesi çok tehlikeli idi. Bu nedenle kazmacılara biz ayak dibindeki taban yoluna ininceye kadar, takriben 10 dakika, kömür kazmaya ara vermelerini tembihledik.

Tabii kazmacılarda saat falan yok ya, daha 3-4 dakika geçmişti ki üst kısımdaki martopikörler hep birden taktırdamaya başladı. Peşinden de yukarıdan aşağı sağanak halinde kömür ve taş parçaları yağmaya başladı tabii ki. Biz o esnada 90 derece meyilli kelebenin içine henüz girmiştik. Bu yüzden yukarıdan yağın kömür ve taş parçaları doğrudan kafamızdaki baretlerin üzerine düşüyordu.

Biz hemen aşağı inelim derken, aksilik bu ya, kuyunun dibinin kömürle tıkanmış olduğunu gördük. Sonradan öğrendik; aşağı kattan gelip kömürü boşaltacak olan ocak arabaları zamanında gelmemiş! Bu yüzden de dipteki kömür boşaltılamamış.

Tam anlamıyla kapana kısılmıştık. Aşağısı zaten kapalı. Tekrar yukarı çıkmamız bu kömür ve taş sağanağı nedeni ile mümkün değil. Sadece sağanak olsa.. Bir de yoğun bir toz var ki nefes alamıyoruz. Nefes almaya çalıştığımızda, ağızımız burnumuz tozla sıvanıyor.. Yukarıya sesleniyoruz, o takırtı ve gürültü arasında yukarıdakiler sesimizi duymuyor, zaten duymaları da mümkün değil.

İşte böyle bir durumda panik halinde iken, korkma demek için Mevlüt'ün kolunu tuttum. Ben hayatımda böyle bir şey görmedim; Mevlüt elektrik çarpmış gibi şiddetli bir şekilde titriyordu!

Ben de korkmadım desem yalan olur. Zira saniyeler hızla ilerliyor ve ayağın dibi hemen açılmazsa, ya kafamıza düşen iri parçalar yüzünden yaralanıp öleceğiz, ya tozdan boğulacağız ya da burada diri diri gömüleceğiz.. Buna rağmen sırf Mevlüt'e moral vermek için cesur görünmek zorunda kaldım.

Mevlüt resmen şok geçiriyordu. Hiç sesi çıkmıyordu. Aslında ben de neredeyse şok geçirmek üzereydim. Yılların madencisi ve daha önce birçok tehlike geçirmiş olan ocak kurdu Şahin Çavuş bile pes etmek üzereydi.

Derken bir mucize oldu: Ayağın dibindeki galeriden sesler gelmeye başladı! Birden umutlandık. Birkaç dakika içinde ayağımızın altındaki kömürün aşağı doğru çekilmeye başladığını hissettik. Demek ki boş arabalar gelmiş ve kömürü almaya başlamışlardı.

Nitekim, bize çok uzun gelen birkaç dakikadan sonra biz

de kömürle birlikte aşağıdaki vagonların içine düştük.

Bu bizim için inanılmaz sevinçli bir andı. Allahımıza şükrettik!

Tabii ki Mevlüt'e, bu durum bizim için sıradan bir olaymış gibi gösterdik ama çektiğimiz korkuyu bir ben bilirim.

Sanırım Mevlüt ondan sonra bir daha ocağa girmeye tövbe etmiştir. Ama muhtemelen madenci müvekkillerinin haklarını daha canla başla savunmuştur.

Erdal Köse Oda Sicil No: 1701

ÖZGEÇMİŞ

07/04/1945 yılında Ankara/Ş.Koçhisar'da doğdum. İlkokulu Konya/ Kulu ve Ş.Koçhisar'da, orta okulu Ş.Koçhisar'da lise tahsilimi ise 3 ayrı şehirde tamamladım.

(1. sınıf Ankara Atatürk, 2. sınıf Konya erkek, 3. sınıf Ak-saray lisesi)

1967-1968 Öğrenim yılında girmiş olduğum İTÜ Mimarlık Mühendislik Fakültesi Maden Bölümünü 1971 yılında bitirdim. Aynı yıl yüksek lisans yapmak üzere İTÜ Maden Fakültesine devam edip 1972 öğrenim yılı derslerini tamamladıktan sonra aynı yılın Eylül ayında şimdiki ismi Türkiye Taş Kömürü Kurumu olan Genel Müdürlüğün Karadon Müessesesi Gelik İşl. Müdürlüğünde Ocak mühendisi olarak göreve başladım. Bir taraftan çalışma hayatına devam ederken, bir taraftan da tez çalışmalarımı sürdürdüm. 1974 yılında tez çalışmamı bitirip yüksek lisansımı tamamlayarak Maden Yüksek Mühendisi unvanına sahip oldum. Çalışma hayatım boyunca çeşitli kademelerde görev aldım. Bunlar sırası ile;

1972-1979 Gelik İşl. Müdürlüğü ocak müh.

1979-1980 Gelik Bölüm Baş müh.

1980-1987 Karadon Mües. Nakliyat Baş müh.

1987-1989 Kilimli İşl. Müdürlüğü İş Güvenliği ve İşçi Sağlığı Baş müh.

1989-1993 Üzülmüş Mües. Müdürlüğü Çaydamar İşl. Müdürü

1995-1996 Karadon Mües. Etüt Tesis Müd. Yardımcılığı
1996-2010 Fen Tetkik ve Verimlilik Daire Başkanlığında
Baş uzman

07/04/2010 Tarihinde 37 yıl 3ay fiili, 3 yıl 5 ay itibari olmak üzere 40 yıl 8 ay hizmetin sonunda emekli oldum. 1976 yılında ki evliliğim sonunda bir oğlum oldu. Kendisi uzman veteriner hekim olup, bir Hollanda firması olan Trouw Nutrition'nın Türkiye'den sorumlu Genel Müdürlüğünü yapmaktadır.

ANI

Anıma gelince staj döneminden bahsedeceğim. 1971 tarihinde Üniversiteyi bitirerek son stajımızı yapmak üzere aynı sınıftan 3 arkadaş Karadon Mües. Gelik İşl. Müdürlüğünde çalışmaya başladık. Ocağa giriş çıkışları iyice öğrendikten sonra, bir arkadaşım ile beraber ocağa giderek bir ayaktaki kazı ve tahkimat işlerini incelemek üzere ayaktan inmeye başladık. Ayağın ortalarına gelmiştik ki tavan basıncından dolayı tahkimatı oluşturan ağaçlardan sesler gelmeye başladı. Bu sırada yanımda olan arkadaşım paniğe kapılarak patron (Lakabım) hemen aşağı inelim dedi ve oradan hızlıca uzaklaştık. Ne tesadüf ki, bahsi geçen işletmede yıllarca çalışma fırsatım oldu.

Celal Köseoğlu
Oda Sicil No: 1727

ÖZGEÇMİŞ

Doğum Yeri : İkizdere / RİZE
Doğum Tarihi : 17/06/1950
Medeni Durumu : Evli - 2 Çocuk sahibi
Yüksek Lisans : İ . T . Ü - İSTANBUL
Maden Fakültesi (1971 - 1973)
Lisans : İ . T . Ü . M . M . F - İSTANBUL
Maden Bölümü (1967 - 1971)
Lise : Haydarpaşa Lisesi - İSTANBUL

ANI

Madencilikle ilgili bir anınızı bize yazın dediklerinde ilk aklıma , covid-19 dan kaybettüğümüz değerli meslekta-

şımız ve candan arkadaşım Mustafa Gökçedağ geldi. Mustafa ile üniversite yıllarında beraber olduk , aynı sınıftaydık.

Amerikalıların Aya ayak bastığı 1969-Temmuz ayında bizde Mustafa ile ilk stajımıza gitmek için İstanbuldan yola çıktık. Hedef Kavala Ailesinin Sivas- Koyulhisar daki kurşun-çinko maden işletmesi idi. O yıllarda Koyulhisar a İstanbuldan direkt otobüs olmadığından Suşehri ne kadar bilet aldık . Suşehri ne vardığımızda Koyulhisara kalkan minibüslerin gittiğini ancak ertesi gün gidebileceğimizi bize söylediler. Bir otele yerleştik , otel yetkililerinden Koyulhisara giden herhangi bir vasıta olursa bize haber verilmesini rica ederek odalarımıza çekildik. Yorulmuştuk ve kendimizi tertemiz beyaz yorganların üzerine attık.

Odanın kapısı çalındığında hava kararmak üzereydi. Bir kamyonun Koyulhisar tarafına gideceğini haber verdiler. Gece kalmadığımız içinde bizden oda ücreti almayacaklarını söyleyerek bizi yolcu ettiler. Kamyonun ön kısmında yer yoktu, valizlerimizle beraber kamyonun karasörüne yerleştik. Kelkit çayı boyunca yol aldık. Gece epey ilerlemişti ki kamyon durdu ve şöför bize ; Biz Reşadiyeye doğru gidiyoruz, siz şu yolu takip ederek Koyulhisara varırsınız dedi ve bizi bir üç yol ağzında bıraktı. Allahtan ay ışığı vardıda ortalık zifiri karanlık değildi. Epeyce yürüdükten sonra arkamızdan gelen bir araba ışığı gördük. Gelen bir jeep ti . İstanbul- Suşehri otobüs bileti tutarında bir paraya bizi Koyulhisara götürebileceğini söyledi. İkiyüz-üçyüz metre gitmemiştik ki bir tepeciğin etrafından dönünce soluk ışıklarıyla Koyulhisar ı gördük. Feci şekilde kandırıldığımızı anlamıştık ama iş işten geçmişti.

O yıllarda Koyulhisar gelişmemiş çok küçük bir kasaba idi. Doğru dürüst bir otelide olmadığından , yarın sabah orman kamyonlarıyla yapacağımız 30 km.lik yolculuk öncesi dinlenmek için bir handa konaklamayı kabul etmek zorunda kaldık. Hanın sıvaları dökülmüş , badanası gri ye çalan, yer yer küflenmiş odasında üç somya vardı. Somyalardan iki tanesinin üzerinde yatak bir tanesindedeydi somya şeritlerin üzerinde eski solmuş gazete parçaları yer alıyordu. Oda isli bir gaz lambası ile aydınlatılıyordu.

Siyaha çalan yastık kılıflarının üzerine valizlerimizden çıkardığımız havluları koyduk ve gaz lambasını kısarak yatakların üzerine uzandık. Gecenin ilerleyen saatinde uyandıgımda , kısık ışıkta Mustafanın yatağında olmadığını fark ettim. Gaz lambasının fitilini biraz yükseltince Mustafanın yatak bulunmayan boş somya da uyuduğunu gördüm. Kendisini dürttüğümde -Anam, anam

yediler beni , diye bağırdı. Tahtakurusu saldırısına uğramıştı. Sabah yaklaşmıştı zaten , 5'te hareket edecek tomruk taşıyan kamyonlara binmek üzere handan ayrıldık.

Maden İşletmesine vardığımızda bize işçilerin kaldığı koğuştta yer gösterdiler. İşçi koğuştta handaki odayı mumla aratır cinsteydi. Simsiyah yatak ve çarşaflarda yatmak mümkün değildi.Biz kara kara düşünürken halimizden etkilenen ve İşletmede marangoz olarak çalışan Osman Usta valizlerinizi alın ve benimle gelin çocuklar dedi. Bizi İşletmenin yakınındaki köylerine götürdü. Kendisine ait bir köy odası vardı. Tuvaleti dışarda olan bu köy odasının üç tarafı sedirlerle kaplı ve ortasında bir soba vardı.

Henüz sedirlere yerleşmiştikki Osman Usta bembeyaz yüzle kaplı yorganlar ve tertemiz yün yataklarla geldi ve sedire bunları yerleştirdi.

Staj yaptığımız 30 gün boyunca her gece sobamızı ve lüks ümüzü yaktı. Sabah kahvaltı için bize köyden taze yumurta bal ve yağ taşıdı. Akşamları beraber sohbet ettik. Amerikalıların Aya ayak bastıklarına birtürlü inanamadı. Kanıtı ise Ayın hilal halinde astronatların neden düşmedikleri idi .Osman Ustaya lüks ün yardımıyla Ayın hilal şeklinin bir gölge oyunu olduğunu anlatmaya çalıştıksada o bildiğinden dönmedi.

Staj bitip İstanbula dönme vakti gelince , Mustafa ile konuşarak staj karşılığı aldığımız ücretleri bize sağladığı olanaklardan dolayı Osman Ustaya vermeyi kararlaşırdık.

Ayrılık zamanı gelince bir zarfa koyduğumuz parayı Osman Ustaya uzattığımızda,- Yazıklar olsun, bende sizi adam sanmıştım. Deyişini ömrüm boyunca unutamadım.

Yaptığımız staj ın madencilik açısından bize büyük bir yararı olmasada , Ülkemizi ve Ülkemiz İnsanlarını tanımamız açısından çok büyük yararları oldu.

Mustafanın anısına.

Metin Köseoğlu
Oda Sicil No: 1728

ÖZGEÇMİŞ

1947 yılında İkizdere/Rize de doğdum. İlk- orta- lise öğ-

renimimi İstanbul'da bitirdim.1967 yılında İTÜMMF'ne girdim. 1971 yılında İTÜMMF Maden Bölümünden 1973 yılında İTÜ Maden Fakültesinden mezun oldum.

1972-1985 yılları arasında Etibank Uludağ Wolfram Madeninde sırasıyla Mühendisi-Baş Mühendis- Müessese Md.Yrd. Olarak görev yaptım.

1985-1990 yılları arasında Etibank Mazıdağı Fosfat İşletmesi Müessese Müd.Yrd. olarak görev yaptım.

1990-1994 yılları arasında Etibank Beyşehir Barit İşletme Müd. Ve Seydişehir Mortaş Maden müd. Olarak görev yaptım.

1994-1997 yılları arasında Etibank Alüminyum işletmesinde Kısım Müd. Ve Baş uzman olarak çalıştım.1997-1998 yılları arasında Etibank Alüminyum işletmesinde İşlt. Müd.Yrd. Görevinde bulundum.

1998-2003 yılları arasında ETİBOR A.Ş. de İşletmeler Dairesi Başkanı olarak görev yaptım. 2005 yılında emekli oldum. Evli ve bir çocuk babasıyım. Ankara'da ikamet etmekteyim.

Erdal Gümüşpala
Oda Sicil No: 1731

ÖZGEÇMİŞ

Doğum yeri, Eskişehir Mihaliççik

İlk öğrenimimi Eskişehir Yunusemre ilkokulunda ortaokul ve liseyi eskişehir Atatürk lisesinde okudum.

Üniversteden 1971 yılı İ.T.Ü mühendislik fakültesi madaei bölümünden mezun oldum. Aynı yıl fark dersleri vererek 1973 yılında İ.T.Ü Maden Fakültesi maden işletmesi bölümünden mezun oldum.

Etibank maden aramalar dairesi başkanlığı etibank manyezit şantiyesi müdürlüğünde işletme şefi olarak 1972 yılında göreve başladım.Aralık 1975 yılında etibank kırka boraks işletmesine tayin oldum.1975 Yılında evlendim iki kızım vardır.1976 Yılı ocak ayında etibank antalya elektrometalurji sanayi işletmesi müessesesi müdürlüğüne tayin oldum .17/01/1996tarikhine kadar çalıştım ve kendi isteğimle emekli oldum(fiili hizmet ile 28 yıl 3ay)aynı yıl antalya da gümüş dükkanı açarak 2012 yılına

kadar esnafılık yaptım.

Etibank'ta çalıştığım süre içerisinde her üç işletmede de fenni nezaretçilik görevini yapmıştım.

Salih Özen
Oda Sicil No: 1734

ÖZGEÇMİŞ

1949 yılında Samsun'da doğdum.

Samsun 19 Mayıs Lisesi'ni bitirdikten sonra, İTÜ MMF Maden Bölümü'ne girdim.

1971 yılında İTÜ Maden Mühendisliği bölümünden mezun oldum.

İTÜ Maden Fakültesi'nde yüksek lisans eğitimime devam ederken 1972 yılı Ekim ayında T.K.İ.'ye bağlı E.K.İ. (şimdiki T.T.K.) müessesesinde Üzülmaz Bölge Müdürlüğü, Asma Bölümü'nde ocak mühendisi olarak çalışmaya başladım.

1974 Şubat ayında yüksek lisans öğrenimimi tamamladım.

1973 yılında evlendim. 1974 doğumlu bir kızım ve 1979 doğumlu bir oğlum, 2002 doğumlu bir kız, 2007 doğumlu bir erkek torunum var.

1972 Ekim – 1978 Şubat ayları arasında E.K.İ. Asma Bölümü'nde ocak mühendisi olarak çalıştım. 1978 yılında Tekirdağ Hayrabolu ilçesinde özel bir şahıs kömür ocağında 9 ay çalıştım. 1979 Ocak ayı – 1982 Şubat ayları arasında Eczacıbaşı Esan A.Ş.'de şantiye şefi olarak, 1982 Şubat – 1984 yılı dahil 3 yıl yine Esan A.Ş.'de Mustafa Kemal Paşa kaolen ocaklarında üretim müteahhitliği (taşeronluğu) yaptım.

1984 – 1986 yılları arasında Toprak Madencilik A.Ş. Şile kil ocaklarında üretim taşeronluğu yaptım.

1987 yılından itibaren muhtelif maden işletmeciliği (manyezit, krom, demir), maden ihracatı, taşocağı işletmeciliği, taahhüt işleri yapan kurucularından ve ortaklarından biri olduğum Madkim Maden ve Kimya San. Ve Tic. Ltd. Şti.'nde iki şirket müdüründen biri olarak çalışmaktayım.

Hali hazırda Bursada manyezit, Eskişehir'de Sepiyolit, İstanbul'da kalker ruhsatlarımız ve faaliyetlerimiz bulunmaktadır.

İTÜ'lü olmaktan hep gurur duydum ve hep gurur duyacağım.

Ahmet Ali Uludağ
Oda Sicil No: 1736

ÖZGEÇMİŞ

İ.T.Ü 'den 1972 yılı Eylül döneminde mezun oldum. Ve Ekim ayının sonlarına doğru Zonguldak havzasında TTK (Türkiye Taşkömürü Kurumu) da Karadon Müessesesinde ocak mühendisi olarak göreve başladım. Kısa dönem askerlik yaptım. İş yerinden izinli sayıldık, askerlik dönüşü aynı iş yerinde görevimize tekrar devam ettik.

İlerleyen yıllarda ocak mühendisi, işletme müdürü, Müessesese müdürü olarak aktif görevlerde bulundum. Daha sonra Fen Tetkik ve Verimlilik Daire başkanı olarak yaklaşık dört yıl görev ifa ettikten sonra 2013 yılında emekli oldum. Bursa ilinde yaşamımı sürdürmekteyim.

ANI

Çalışma yaşamımda unutamadığım ve tazeliğimi hafızamda hep korumakta olan bir anımı sizlerle paylaşmak isterim.

Karadon Müessesese müdürü olarak görev yaparken arkadaşlarla birlikte, Gelik işletmesinde bir iş yeri denetiminde bulunmak üzere ocak turnesi düzenledik. Önümüzde ocak şefi ve mühendisi arkalarında da bizler sırasıyla bir ayaktan alt kota inip güzergahımızda bulunan iş yerlerinin de denetleyip dışarı çıkacaktık. Ayaktan onbeş yirmi metre aşağı inmiştik ki aniden ayak arkası oturmaya başladı. Ayak alınırken kapatarak göçük üzerimize doğru patır, patır oturarak gelmeye başladı ocak şefi yıldırım gibi üzerimizden atlayarak yukarıya doğru kaçmaya başladı, bizler ne olduğunu anlayana kadar göçük tam önümüzde son buldu. Kıl payı kurtulmuştuk. Canımızı zor kurtarmıştık. Bizlerde tekrar geri dönerek ayak başına çıktık ve gezimiz sonlanmış oldu. Bu olayı hala unutamıyorum. Sevgilerimle.

Süleyman Yakar
Oda Sicil No: 1765

ÖZGEÇMİŞ

1944 Yılında Manisa Alaşehir Toygar köyünde doğdum. İlkokul Toygar köyünde, ortaokulu Alaşehir' de, liseyi İzmir Namık Kemal Lisesi'nde bitirip, 1965 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi Maden Mühendisliği Bölümüne başladım.

1972 Yılında mezuniyetimin hemen ardından Zonguldak Ereğli Kömür işletmeleri Müessesesi Müdürlüğü Kilimli Bölümün' de ocak mühendisi olarak çalışma hayatına başladım.

1973 yılında Armutçuk Müessesesi Ağlacağzı bölümünde ocak mühendisi olarak çalışmamı sürdürdüm.

1974 yılında ise Maden Fakültesinden Yüksek Maden Mühendisi olarak mezun oldum. 1975 yılında Ağlacağzı İstihsal Baş Mühendisi oldum. 10 yıl bu görevde kaldıktan sonra, aynı müessesenin İş Güvenliği ve İşçi Sağlığı Şube Müdürlüğü'ne getirildim. 5 yıl bu görevde kaldıktan sonra ise 1989 yılında Türkiye Kömür İşletmeleri Soma Müessesesi Müdürlüğü'ne İş Güvenliği ve İşçi Sağlığı Baş Mühendisi olarak tayin oldum.

1994 yılında Çevre ve Orman Bakanlığı İstanbul İl Müdürlüğü'ne tayinim gerçekleşti. Burada 15 yıl Mühendis kadrosunda görev yaptıktan sonra Şubat 2009'da emekli oldum.

Evli ve iki çocuk babasıyım. Vefat eden arkadaşlarıma Allah'tan rahmet yaşayan arkadaşlarıma da sağlık ve mutluluk dilerim.

Rıfat Dağdelen
Oda Sicil No: 1768

ANI

1946 Trabzon Tonya doğumluyum.

Mart 1972 tarihinde Ocak Mühendisi olarak Zonguldak'ta o zamanki adı ile EKİ Karadon Bölgesi, Karadon Bölümünde göreve başladım.

Nöbetçi Mühendis olduğum bir hafta, sonu gece saat üçte kontrol amacıyla bölüme gittim. Çevremde kimse yoktu. Bir ara bir işçinin omuzunda kürekle +50 /-260 arasında yer alan desandreden çıktığımı gördüm.

Bölümde çalışma üç vardiya halinde 08/16-16/24-24/08 saatleri arasında yapılıyordu. İşçiyi yanıma çağırarak iş yerini neden erken terk ettiğini sordum.

İşçi bey dedi ben erken çıkmıyorum. 16/24 vardiyasında çalışıyorum. Ayakta kömür kalmıştı, onu kaydırmak için geç kaldım. Demişti. Daha sonra inceledim. 16/24 vardiyasında çalışıyordu. Yeraltında fazla mesai yoktu. Buna rağmen üç saat fazla çalışarak kazılan kömürü kaydırıp arabalara yüklenmesini sağlamıştı.

O günün koşullarına göre başmühendis ile görüşerek kendisine iyi bir prim vermiştim.

Mustafa Erol Kığılı
Oda Sicil No: 1769

ÖZGEÇMİŞ

01.08.1946 yılında Malatya' da doğdum. İlk, orta ve lise öğrenimi Malatya' da tamamladım. 1971 senesinde İ.T.Ü. Mühendislik ve Mimarlık Fakültesinden Maden Mühendisi olarak mezun oldum.

Maden Mühendisi olarak çalışma hayatına 1972 senesinde Karabük

Demir ve Çelik İşletmesinde başladım. Bu kuruluştan 1975 yılında askerliğimi kısa dönem yapmak üzere ayrıldım. Askerliğimi tamamlamamın hemen akabinde ine aynı kuruluştan çalışmaya devam ettim. 1995 yılında bu firmadan emekli olarak ayrıldım. 1995 – 1998 yılları arasında ise Kardemir A.Ş. de görev aldım.

Karabük' ten ayrılıp İstanbul' a yerleşmemizden sonra çalışma hayatına devam ettim. 1998' den 2013 yılına kadar bir holdingde yurt içi ve yurt dışı tesislerinde üst kademe yöneticilik yaptım. Toplam 41 yıl çalıştıktan sonra emekliliğin tadını çıkarmak için çalışma hayatından ayrıldım.

Üniversite yıllarından sınıf arkadaşım olan Sayın Ümran Demirpolat ile 1972 yılında evlendim. Ticaretle uğraşan Y.T.Ü. den mezun yüksek Metalürji Mühendis bir oğlum le İ.T.Ü. Mimarlık fakültesinden mezun bir kızım var.

Yürüyüş yapmayı, fırsat buldukça ailemle birlikte yurtiçi ve yurtdışı seyahatler yapmayı seviyorum.

Ümran Kiğılı
Oda Sicil No: 1770

ÖZGEÇMİŞ

Ben Ümran Demirpolat Kiğılı, 30 Ağustos 1949 tarihinde Konya – Ereğli 'de dünyaya geldim. İlk ve orta öğrenim Konya'da, lise öğrenimimi se İzmir Kız Lisesinde tamamladım. 1971 senesinde 'İT.Ü. Mühendislik ve Mimarlık Fakültesi'nden Maden Mühendisi olarak mezun oldum.

1972 senesinde meslektaşım ve aynı zamanda sınıf arkadaşım olan Mustafa Erol Kiğılı le evlendim. Aynı sene Maden Mühendis olarak çalışma hayatına atıldım. 1972' den 1995 yılına kadar Karabük Demir ve Çelik İşletmesinde çalıştım. Ve bu kuruluştan emekli oldum. Akabinde 1995 – 1998 yılları arasında Kardemir A.Ş. de görev alarak çalışma hayatımı tamamladım.

1998 senesinden beride 'İstanbul'da yaşamaktayım. Ticaretle uğraşan Y.T.Ü. den mezun yüksek Metalürji Mühendis bir oğlum le 'İ.T.Ü. Mimarlık Fakültesinden mezun bir kızım var. Kitap okumayı, yürüyüş ve resim yapmayı severim.

Ali Bayramoğlu
Oda Sicil No: 1777

ÖZGEÇMİŞ

1946 yılında Artvin ili Borçka ilçesi Taraklı Köyü'nde doğdum. İlk okulu köyde, orta okulu Borçka ilçesinde, lise 1'i Rize Lisesinde, lise 23'ü Elazığ Lisesinde okuyarak 1964 yılında mezun oldum.

1965 yılında İ.T.Ü Maden Fakültesi'nde öğrenimime başlayarak 1971 yılında Maden Yüksek Mühendisi olarak mezun oldum.

1971-1972 döneminde Dil kur özel lisan okuluna devam ederek İngilizce eğitimi aldım.

1972 yılında Karadeniz Bakır İşletmeleri A.Ş. Murgul İşletme Müdürlüğü'nde göreve başladım. 1974 yılı Mart döneminde vatani görevimi yedek subay olarak yapmak üzere askere gittim. Vatani görevimi tamamlayarak 1975 yılı Ekim ayında tekrar Murgul İşletmesindeki görevime başladım.

İşletmede 1983yılına kadar; Vardiya Mühendisi, Baş Mühendis, Grup Başkanı ve Müdür Yardımcısı (Teknik) görevlerinde bulundum.

1983-1987 yılları arasında aynı şirketin Küre/Kastamonu İşletme Müdürü, 1987-1989 Yılları arasında Murgul/Artvin İletme Müdürü, 1989-1994 yılları arasında Kutlular (Sür mene/Trabzon) işletme Müdürü görevlerinde bulundum.

Karadeniz Bakır İşletmeleri A.Ş. Genel Müdürlüğünde 1994-1998 yılları arasında Genel Müdür Danışmanı, 1998-2009 yılları arasında Genel Müdür Yardımcısı (Teknik) görevlerinde bulundum.

15 Şubat 2009 tarihinde emekli oldum.

Evlüyüm, iki çocuk ve bir torunum sahibiyim.

Necati Rüzgar
Oda Sicil No: 1779

ÖZGEÇMİŞ

10/06/1949 tarihinde Elazığ'da doğdum. 1971 Ekim döneminde İTÜ Teknik Okul Maden Bölümünden Maden Mühendisi, 1973 Haziran döneminde İTÜ Maden Fakültesinden Maden Yüksek Mühendisi olarak mezun oldum.

Meslek hayatıma; 05/10/1972 tarihinde TTK Üzülmüş Müessesesi Asma İşletme Müdürlüğünde Ocak Mühendisi olarak başladım. Başmühendis ve İşletme Müdürlüğü görevlerinden sonra 17/01/1989 tarihinde Karadon ve 22/06/1992 tarihinde Üzülmüş Müessese Müdür Yardımcılığı, 28/11/1996 tarihinde İşletmeler Daire Başkanlığı, 28/10/1997 tarihinde Kozlu Müessesesi Müdürlüğü, 08/12/1998 tarihinde Basuzman ve Müşavir, 31/05/2004 - 13/12/2009 tarihlerinde Başmüfettişlik, 14/12/2009 - 10/06/2014 tarihlerinde APK Daire Başkanlığı görevlerinde bulundum. 10/06/2014 tarihinde yaş haddine binaen emekli oldum.

Evlü ve iki çocuk babasıyım. Elazığ'da yaşıyorum.

Çelebi Çelik
Oda Sicil No: 1790

ÖZGEÇMİŞ

Kırşehir Mucur İlçesi Gümüşkumbet Köyünde 1 Mayıs 1947 de doğdum. İlk okulu köyümde, Orta ve Liseyi Ankara Etlik Orta Okulu ve Yıldırım Beyazıt lisesinde tamamladım. Üniversiteyi İTÜ. Mühendislik Mimarlık

Fakültesi Maden Mühendisliğinde, devamında da Yüksek maden mühendisliğimi İTÜ Maden fakültesi Maden İşletmede tamamladım.

Mezuniyet sonrası tanıştığım meslektaş abilerimin ve hocalarımın tavsiyesi üzerine TKİ Zonguldak İşletmesinde Dilaver bölümünde ocak mühendisi olarak işe başladım. Askerlik dönüşü Özel sektöre atılmamın benim için daha iyi olacağını düşündüm. 1974 yılında Egemetal Madencilik Orhaneli bölgesi Krom Ocaklarında İşe başladım. Burada iki yıl çalıştıktan sonra Şirket beni Mersin yöresindeki İşletmeleri faaliyete geçirmem için gönderdi. Ve Mersin benim için önemli bir çalışma yerim oldu. Bu bölge ve Toroslar da Krom ve Barit işletmelerinde faaliyette bulundum. Takribi iki yıl sonrasında Şişecam Bağlı Anadolu Cam sanayi Kireç taşı ve kum üretme işini yapan BorCam firmasına girdim. Burada çalışırken yapılan teklif üzerine Şişecam topluluğuna ait Soda Sanayi A.Ş fabrikası Tuz işletmesi ve kalker ocakları işletmesine geçtim. Burada takribi bir yıl çalıştıktan sonra yine aynı topluluğa ait Kromsan Fabrikası A.Ş. ye Hammadde ve hazırlama Şefi olarak görevlendirildim. Ve gerekli eğitimleri almak için fabrikayı kuran Rusların Novotroisk' teki kromit fabrikasına iki ay eğitime gittim. Burada devreye alma ve üretim birimlerinde çalıştım. 1995 yılda Şişecama bağlı İstanbul'da faaliyet gösteren Camış Madencilik A. Ş ye Önce Kromit Proje Müdürü daha sonra Lojistik müdürü olarak 2008 yılın kadar çalıştım. Bu yıl içinde Emekli oldum.

ANI

Bu meslekte yüksek riski olan bir meslek. Ben burada yaşadığım risklerden hatta hayatımın çok risk altında olduğu dönemlerden, ya da işçilerin görev yaparken gerekli güvenlik tedbirlerini uygulamaya olan dirençlerinden karşılaştığım güçlüklerden bahsetmeyeceğim.

Özel teşebbüse geçerken kafamda oluşturduğum projeye göre kendi işimi kurmayı hedeflemiştim. Yeterli şartlar oluştuğunda ilk işimi kuracaktım. Bu amaçla Özel sektörde çalıştığım ilk yıllarda tanıştığım madencilerle birlikte bulunduğum anlarda onların hayatlarını ve mücadelelerini inceleme fırsatı buldum. Bunlardan bazıları ellerindeki tüm imkanları toprağa gömmüş fakat hayal ettiği rezervi bulamamış ama ümidini kaybetmeyen ve hala bulabildiği tüm imkanları bu hayal dünyasında maden aramaya gömen insanlardı. Bu insanlar ailesel olarak çok güç koşullardaydı. Bazılarında işleri yaver gitmiş büyük rezervlere ulaşmış ve kısa zamanda çok zengin olmuşlardı. Bunlarda mevcut aile yaşamları ile yetinme-

miş yeni hayatlar kurmaya çalışmışlar ve aileleri parçalanmıştı. İşte bu dönemde ne pahasına olursa olsun kendi işimi kurma hayali içinde olan kendime hangisi olmak istediğimi sordum. Çünkü kendimi test etmemiştim. Bu dürtüler içimde kaldı ama yaşamım bana bunu test etme imkanı vermedi.

Saime Ayla Özdil Vuran
Oda Sicil No: 1914

ÖZGEÇMİŞ

09.07.1950 yılında Ankara'da doğdum.

İlkokulu Ankara'da, orta ve lise öğrenimimi İstanbul'da tamamladım.

1967 yılında İTÜ Mühendislik ve Mimarlık Fakültesi Maden Mühendisliği Bölümü'ne girdim. 1971 yılında Maden

Mühendisi, 1971-1973 yılları arasında İTÜ Maden Fakültesi'nde Yüksek Lisans eğitimimi tamamlayarak Maden Yüksek Mühendisi olarak mezun oldum.

Eşim ve sınıf arkadaşım Mehmet Vuran ile 1973 yılında evlendim. Eşimin tayini nedeniyle Etibank'ın birçok işletmesinde çalıştım. 1973-1987 yıllarında Etibank Seydişehir Alüminyum İşletmesi Müdürlüğü'n de Mühendis, Şef Mühendis, Başmühendis; 1987-1990 yıllarında Mazıdağ Fosfat İşletmesi Müessesesi Müdürlüğü'nde; 1990 da altıy Etibank Genel Müdürlüğü İşletmeler Dairesi Başkanlığı'nda; 1991 de altı ay kadar Etibank Kestelek Bor Madeni İşletmesi Müessesesi Müdürlüğü'nde, 1991-1994 yıllarında da Etibank İstanbul Alım Satım Müdürlüğü'n de Başmühendis olarak görev yaptım.

Anadolumuzu batıdan doğuya dolaştıktan sonra 1994 yılında tekrar başladığım yere, Seydişehir'e döndüm. Bir müddet burada çalıştıktan sonra kamu sektöründen emekli oldum.

1994 – 2003 yılları arasında özel sektörde çalıştıktan sonra toplam 30 yıllık çalışma hayatımı noktaladım.

Bir oğlum ve iki torunum var.

Eşim Mehmet VURAN maalesef 2009 yılında aramızdan ayrılmıştır.

MESLEĞİMİZDE 40. YILINI DOLDURAN MADEN MÜHENDİSLERİ

Atilla Akbulut
Oda Sicil No: 3056

ÖZGEÇMİŞ

1975/1980 yılları arası o zamanki adı Eskişehir DMMA olan Anadolu ün. Maden Fak. de okudum . Mezuniyet sonrası 1 yıl Kümaş a ait ocaklarda Manyezit ürettim. 1981 de başlayan yd. sb. lık döneminden sonra 1983 de MTA Balıkesir Bl. Md. lüğünde mesleğe devam ettim. 2 yıl sonra Balıkesir DSİ sondaj şb. md. lüğünde temel sondaj enjeksiyon ve su sondaj konularında 21 yıl çalışarak 2006 yılında 25 yıl üzerinden emekli oldum. Halen emekli olarak yazları Altınoluk kışları ise Bursa da geçirmektedirim.

Arif Kara
Oda Sicil No: 3078

ÖZGEÇMİŞ

İlkokulu Finike'nin bir dağ köyünde, orta okulu ve lise öğrenimini devlet parasız yatılı olarak Antalya'da tamamladı. Orta Doğu Teknik Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Petrol-Maden Mühendisliğinden 1981 yılında Maden Mühendisi, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden 2017 yılında hukukçu olarak mezun oldu. Çalışma hayatına Türkiye Taş Kömürleri Kurumunda vardiya mühendisi olarak başladı, sırasıyla, ocak mühendisliği, emniyet mühendisliği, materyal mühendisliği, hazırlık mühendisliği, üretim mühendisliği, İşletme Baş Mühendisliği ve İşletme Müdürlüğü yaptı. Bu süreçte, Fransız Kömür şirketi cdfi proje grup elemanları

ile 6 ay süren Kandilli rehabilitasyon projesinde çalıştı, 40 günlük İngiltere seyahati ile İngiltere de 10 dan fazla yeraltı kömür ocağında iş güvenliği konusunda eğitim çalışması ve gezisinde bulundu, 3 ay süreli Japonya da yer altı kömür ocaklarında uygulamalı iş sağlığı ve güvenliği eğitimi aldı, Fransa da bir hafta kömür ocaklarında, yangınlar ve önlenme teknikleri eğitimi aldı, Polonya da Yerleşim yerlerinin altında dolgulu sistemle üretim yapılan kömür ocaklarında 40 gün uygulamalı çalıştı ve eğitim aldı. 1994 yılından itibaren Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı, Maden İşleri Genel Müdürlüğünde; İşletmeler dairesi başkanlığı, Ruhsatlar Dairesi başkanlığı, Denetleme dairesi başkanlığı, Madencilik geliştirme dairesi başkanlığı, Araştırma ve geliştirme dairesi başkanlığı, Eğitim ve Strateji Dairesi Başkanlığı yaptı. Yer altı kömür ocaklarında yaşanan büyük kazaların kaynağını teşkil eden kömürün kendiliğinden yanması ve önleme teknikleri konusunda uzmandır. Kamu ve özel sektörün değişik birimlerinde bu konuda bilgilendirme toplantıları ve sunum yaptı. 2017 yılında 36 yıllık kamu hizmetine noktayı koyarak emekli oldu. Arabuluculuk eğitimi ve sertifikası aldı. Ülkemiz madenciliğinin problemleri ve çözüm yöntemleri ile ilgili olarak maden hukuku alanında halen serbest olarak avukatlık ve bilirkişilik yapıyor.

ANI

Ülkemiz kömür madenciliği, ağırlıklı olarak emek yoğun çalışılan klasik çalışma yöntemiyle üretim yapılan bir sektördür. Türkiye Taş Kömürleri Kurumu Armutçuk Müessesesinde İşletme Müdürlüğü olarak görev yaptığım dönemde yaşadığım ve ömrüm boyunca unutamayacağım bir anımı paylaşmak istiyorum.

Zonguldak ta yeraltı kömür madeninde çalışıyorsanız, günün 24 saatinde kendinizi işten ayrı düşünemezsiniz. Yönetici konumunda iseniz akşam saat sekizden sonra size gelen bir telefonu korkarak ve tereddütle açarsınız. Zira size geç saatte iş yeri ile ilgili telefon gelmesi demek, problemin büyük olduğu ve alt kademe yöneticileri aşlığının göstergesidir.

Yine günlerden birinde ve işletme müdürlüğü görevinde iken, gece saat üç gibi telefon çaldı, telefonu açtım, vardiya şefi arıyordu. Üretim panolarından birinde üretim yerinde tavan göçmesi olduğunu, üç işçinin göçükte kaldığını ağlayarak söyledi. Hemen giyinip olay yerine intikal ettim. Panoda, üretim yerinin tavan taşı kolay oturmayan ve faylı bir yapıda olduğu için ayak boyunca

35-50 metrelik kısımda arın havası üzerinden tavadaki tavan taşı oturmuş ve ayak kapanmıştı. Göçük altında üç işçi kalmış, ancak işçileri canlı kurtarmanın haricinde, hayatını kaybeden işçilerin göçük olan alanın neresinde olduğu belli değildi. Kurtarma için göçük altına girmek gerekiyordu, çalışmaya başladık. İlk yarım saat içinde işçilerden birine ulaştık, hayatını kaybetmiş, vücudu yüksek basınç altında sanki iki boyutlu hale gelmişti. Diğer ikisinin göçüğün neresinde olduğunu bulmak pek kolay değildi. Zira onların hangi noktada olduğunu vardiya şefi de bilmiyordu. Henüz ulaşılamayan işçilerden birisi de vardiya şefinin kardeşi idi. Göçük altında hangi yönde ve ne şekilde kurtarma çalışmalarının yapılacağına karar verdim ve kurtarma çalışmaları başladı. Ancak çalışmalar son derece tehlikeliydi, zira göçük altında köstebek misali ancak bir işçinin çalışabileceği boşluk açarak ilerleniyordu. Çalışmalar yaklaşık 14 saat sürmüş farkında olmadan, sonunda diğer iki işçiye ulaştık. Kurtarma işçileri, ulaşılan işçilerden birisini aldılar, ancak son işçiyi bir türlü alamıyorlar, işçinin kolu bir türlü göçen kayaların altında kurtarılamıyordu. Yeni göçük tehlikesi var, kurtarma ekibi de tekrar göçük altında kalabilirdi. O anda kurtarıcılara, vefat eden son işçinin kolunu kesmelerini söyledim. İşçilerden birisi bıçak çıkardı, vefat eden işçinin sıkışan kolunun elbisesini keserek yırtarken, diğer işçi arkadaşına dikkat etmesi gerektiğini, elbiseyi keserken vefat eden ve basınç altında adeta iki boyutlu hale gelen işçinin canını yakmaması, elbiseyi keserken bıçağı kolunun etine batırmamasını söylüyordu. Kurtarma ekibi de psikolojik olarak o kadar etkilenmiş ki, canlı olma ihtimali olmayan işçinin canının yanacağını söylüyordu. Nitekim elbiseyi kesince kol kurtuldu ve işçiyi aldılar. 14 saat süren kurtarma çalışmalarında hiç unutamayacağım konu, göçüğün altında çalışırken tekrar göçük olacağını düşünmeyen kurtarma işçilerinin o psikolojik durumudur.

Mehmet İlhan Zorlu
Oda Sicil No: 3083

ÖZGEÇMİŞ

Doğum Tarihi : 09.03.1959 Doğum Yeri : ANKARA
Mesleği : Maden Mühendisi (Oda Sicil No:3083) Mezun Olduğu Okul : Eskişehir D.M.M.A. Maden Fakültesi

Mezun Olduğu Yıl : 1981 Medeni Hali : Evli ÇALIŞMIŞ OLDUĞU YERLER: 1. Etibank Şark Kromları İşletmesi Müessesesi Md. Alacakaya - Maden - Elazığ Görev: Yeraltı Üretim Mühendisi (Haziran 1981 - Ağustos 1981) 2. 1. Ordu Komutanlığı Balıkesir Ordu Donatım Okulu'nda dört aylık yedek subaylık öğrenciliği 1. Ordu 954. Mühimmat Bölüğü Çatalca - İstanbul'da yedek subaylık hizmeti (Temmuz 1981 - Kasım 1982) 3. Etibank Şark Kromları İşletmesi Müessesesi Md. Alacakaya - Maden - Elazığ Görev: Yeraltı Üretim Mühendisi (Ocak 1983 - Şubat 1987) 4. Etibank 100. Yıl Gümüş Madeni İşletmesi Müessesesi Müdürlüğü - Kütahya Görev: Proses Mühendisi, Kıрма-Elemente Başmühendisi (Şubat 1987 - Aralık 1997) 5. Eti Elektrometalurji A.Ş. Genel Müdürlüğü - Antalya Görev: Söderberg ve Su Arıtma Başmühendisi, Eğitim Emniyet ve Çevre Başmühendisi, Bilgi İşlem Başmühendisi (Aralık 1997 - Ağustos 2004) 6. DSİ XIII. Bölge Müdürlüğü - Antalya Görev: Bilgi İşlem Mühendisi (Ağustos 2004 - Eylül 2005) Emeklilik 7. Grafikerlik / Antalya (Ekim 2005 - Aralık 2009) 8. B.E.S. Madencilik A.Ş. Kalker Ocağı ve Kıрма Elemente Tesisi / Antalya Görev: Genel Koordinatör (Ocak 2010 - Aralık 2010) 9. ADO Şirketler Grubu - Güney Grup Metal Madencilik İnş. San. ve Tic. Ltd. Şti. Musabeyli / Kilis Manganez Madeni ve Zenginleştirme Tesisi Görev: İşletme Müdürü (Ocak 2011 - Kasım 2011) 10. Dedeman Madencilik Eskişehir Krom İşletmesi / Eskişehir Görev: İşletme Müdürü ve Yeraltı-Açık Ocaklar Teknik Nezaretçisi (Ocak - Kasım 2012) 11. Antmos Asfalt Mıdır-Tesisi ve Kalker Ocağı / Antalya Görev: İşletme Müdürü ve Açık Ocak Teknik Nezaretçisi (Kasım 2012 - Şubat 2013) 12. MEM-BAL Taşocağı ve Kıрма Elemente Tesisi Kutludüğün / Ankara Görev: İşletme Müdürü (Şubat 2013 - Haziran 2013) 13. Bilfer Madencilik Eskişehir Krom İşletmesi Ulaş / SİVAS Görev: İşletme Müdürü (Şubat 2014 - Aralık 2015) 14. Öz-Eser İnşaat - Yatağan Termik Santral Kömür Madeni / MUĞLA Şantiye Şefi - Açık Ocaklar Daimi Nezaretçisi (Ocak 2016 - Nisan 2016) 15. Kalkersan Kütahya Görev: Şantiye Şefi (Mart 2018 - Nisan 2018) Sağlık nedeniyle emekli oldum.

Nahit Arı
Oda Sicil No: 3092

ÖZGEÇMİŞ

4.8/1955 Tarihinde doğdum. İlk, orta ve lise eğitimimi Ankara'da tamamlamadım. Adana Eğitim Enstitüsü Matematik Öğretmenliği Bölümünü son sınıfta bırakarak 1975 yılında Hacettepe Üniversitesi Maden Mühendisliği Bölümü'ne başladım.1981 Yılı şubat ayında maden mühendisi olarak diplomamı aldım. Kayseri Yahyalı'da özel sektöre ait bir demir işletmesinde bir yıla yakın çalıştım. Daha sonra Karabük'te Karabük Demir-Çelik ruhsatlı olan ve özel sektör tarafından işletilen Dolomit işletmesinde 8 ay çalıştım.1984 Yılında T.D.Ç.İ Divriği Madenleri Müessesesi Müdürlüğü'nün açtığı bir sınavla 1985 yılında Divriği'de Maden İşletmeleri Müdürlüğü'nde vardiya mühendisi olarak göreve başladım.2002 yılına kadar değişik kademelerde görev yaptım. Türkiye Demir Çelik işletmelerinin özelleştirme kapsamına alınması ve özelleştirilmesi sonucu 2002 yılında Divriği Madenleri Müessesesi Müdürlüğü'nden MTA Genel Müdürlüğü'ne geçiş yaptım.2019 yılında emekli oldum.1992-93 yıllarında Ankara'da Türkiye Orta Doğu Amme İdaresi Enstitüsü'nde kamu yönetimi Lisans üstü uzmanlık programında eğitim aldım. Divriği'de çalıştığım sürede TMMOB Maden Mühendisleri Odası işyeri temsilciği görevini üstlendim. Ankara'ya geldikten sonra 2004-12 yılları arasında 4 dönem Maden Mühendisleri Odası yönetim kurulunda görev yaptım. Halen Maden Mühendisleri Derneği Yönetim Kurulu'nda görev yapmaktayım.

Evliyim, bir oğlum var.

ANI

Özelleştirme rüzgarlarının çok güçlü estiği yıllarda ülkeyimizin çok önemli kurumları birer birer özelleştirilirken gerek TMMOB gerekse de KESK Maden-Sen örgütlülüğü içinde karşı mücadeleyi yürütüyorduk. Divriği'nin geçmişten gelen mücadelecisi, örgütçüsü ve bilinçli kimliği özelleştirmeye karşı yerelde verilen mücadeleyi çok güçlü kılıyordu. Ancak, mücadele ve direnme zamanı "susma sustukça sıra sana gelecek" dediğimizde bazı çalışanlar bunun olmayacağını söylüyorlar ve susuyorlardı.

Özelleştirme gerçekleştiğinde susanların yüzlerindeki şaşkınlık, hayal kırıklığı, kızgınlık, çaresizlik ve mahcupiyet ifadeleri ne yazık ki gerçeği değiştirmiyordu. Bizim doğru söylediğimizi anlamışlardı ama iş işten geçmişti.

Ömür Özbeyinli
Oda Sicil No: 3093

ÖZGEÇMİŞ

1981 yılında E.Ü. Maden Mühendisliği bölümünden mezun olup, 1982 yılında M.T.A. Genel Müdürlüğünde göreve başladım. Sondaj ve Makine İkmal Daire Başkanlıklarında görev yaptıktan sonra 1989 yılında M.T.A. Ege Bölge Müdürlüğü'ne tayin oldum. 1995 yılında D.E.Ü. Maden Mühendisliği Bölümünde Yüksek Lisansımı yaptım. 2020 Temmuz ayına kadar Kömür, Jeotermal, Endüstriyel Hammaddeler ve Metal Arama Sondajlarında yurdumuzun çeşitli bölgelerinde çalıştım. 2020 yılında emekli oldum.

ANI

1981 yılı Şubat ayında mezun oldum. İş aramak için Ankara'ya gidilip Madencilik kurumlarına başvurmak gerekiyor. Ben de Ankara'da T.K.İ. Genel Müdürlüğü Merkez Binasına gidip, Genel Müdür ile görüşmek istedim. Ama sekreter sizin randevunuz yok görüşemezsiniz deyince, ben sık sık Ankara'ya gelemeceğimi söyleyip itiraz ettim.

Derken içerden sesimi duymuşlar. Sekreter hanımı çağırıp beklememi istediler.

Sağ olsunlar, içeri girdim ve iş aradığımı söyledim. Onlar bana bir kadın olarak Maden Mühendisliği mesleğinin zorluklarını anlattılar. Ben ısrarla "olsun, benim mesleğim" dedim. Sonunda kadromuz yok şu an, seni başka bir kadroda alalım dediler. Hayır dedim. Ben Madencilik başka kadro istemem.

İyi ki o kararı vermişim.

Madencilik dünyanın en zor mesleklerinden biridir.

Ama ben işçimizle, ustamızla, mühendisimizle bu camianın içinde olmaktan hep mutlu oldum.

**Mehmet Haldun
Katipoğlu**
Oda Sicil No: 3109

ÖZGEÇMİŞ

1981 yılında devre kaybı olarak Zonguldak Devlet Mühendislik mimarlık akademisinin son öğrencilerinden birisi olarak mezun oldum. Akabinde Etibank Şark kromları işletmesi ve yine Etibank Kestel kolemanit işletmesinde 5,5 seneye yakın çalışarak 1987 yılı başlarında istifa ederek özel sektöre geçtim.

15 yıl tavşanlıda çeşitli yer altı ve yer üstü işletmelerinde şantiye şefi olarak görev yaptım. Aynı tarih aralıklarında şantiye şefliği görevimin yanı sıra Tavşanlı COMAC firmasında manyezit madeni üretim taşeronluğu ve TUNÇKOK pres kömür fabrikasının proje sorumlusu ve kurucu ortağı olarak görev yaptım.

2001 yılında somaya gelerek 2003 yılına kadar kömür üstü örtünün kaldırılması taahhüdü yapan firmada çalışarak emekli oldum

Emekli olduktan sonra 2006 yılına kadar bu kez de soma ve yine Tavşanlıda yeraltı kömür üretimi taşeronluğu ve değişen iş kanunuyla ilgili olarak madencilik firmalarına danışmanlık yaptım.

2006 yılından sonra 6331 sayılı iş sağlığı ve güvenliği kanununun çıktığı 2012 yılına kadar A sınıfı iş güvenliği uzmanı olarak çalıştım halen ortak sağlık güvenlik birimlerinde danışmanlık ve iş güvenliği uzmanı ve iş yeri hekim eğitmenliği yapmaktayım.

ANI

Madenciliği yaşam biçimi olarak kabul eden insan her günlerini bir anı olarak yaşamakta, 1986 yılında ve 1990 yılında iki kızımın doğumlarında bulunamayışımın mesleğin bir cilvesi ve yıllar sonra ise gerçek bir üzüntü kaynağı olmuştur. En acısı da 1990 yılında çoğu iş arkadaşım, mesleki büyüğüm ve değer verdiğim 9 insanın katledilmesidir.

Bunların ötesinde her gün acısıyla tatlısıyla güzel bir anıdır.37 yıllık eşim iki kızım son 2,5 yıldır bana kariyerimin doruk noktasını yaşatan ikiz torunlarım Demir ve Nehir 40 yıllık madenciliğimin unutulmazları ve en güzel hedi-yeleridir.

M. Sadık Candaş
Oda Sicil No: 3111

ÖZGEÇMİŞ

1955 yılı Aydın doğumluyum. İlk orta ve lise eğitimimi Aydın'da tamamladım. Ege Üniversitesi Fen Fakültesi'nden sonra İTÜ Maden Fakültesine başladım. 1981 şubat döneminde buradan mezun oldum. Mezuniyetten sonra dört ay Milas sek köyü kömür üstü Harfiyatın saha mühendisi olarak çalıştım. Vatani görevimi tamamladıktan sonra TKİ Soma Bölge Müdürlüğünde altı ay kontrol mühendisi olarak çalıştıktan sonra istifa ederek İzmir de özel bir şirkette iki yıl çalıştım. Sonra buradan ayrılarak tekrar mesleğe geri döndüm. Aydın linyit şirketinde altı sene açık ocakta çalıştıktan sonra 1991 de Cine Akmaden LTD Şirketinde 15 sene cevher hazırlama mühendisi olarak çalıştıktan sonra burada emekli olarak ayrıldım. Daha sonra Söğütsen seramikte madencilik kısmında proje mühendisliği yaptıktan sonra Aydın'a dönerek serbest mühendislik bürosunda çalıştım. Şu anda büroyu kapatarak daimi nezaretçilik yapmaktayım. Evli ve iki evlat babasıyım.

Kamil Aydın Kevenk
Oda Sicil No: 3113

ÖZGEÇMİŞ

1956 yılında babamın görev yaptığı Erzurum-Aşkal'de doğdum. İlkokulu Antalya ili Gazipaşa ilçesinde bitirdikten sonra orta ve lise eğitimimi Ankara Atatürk Erkek Lisesinde bitirdim. 1976 senesinde şimdiki adı Bülent Ecevit Üniversitesi olan Zonguldak Devlet Mühendislik Mimarlık Akademisi o Maden Mühendisliği bölümüne kaydoldum. 1981 yılında Maden Mühendisi olarak me-

zun oldum. Askerliğimi 1981- 1983 yılları arasında Tankçı Asteğmen olarak 2. Kolordu Komutanlığın da (Gelibolu) tamamladım. 1983 yılında askerlik terhisinden sonra Türkiye Kömür İşletmeleri (TKİ) Doğu Linyitleri Müessesinde Maden Mühendisi olarak göreve başladım. 1985 yılında Türkiye Taş Kömürü Kurumu'na (TTK) tayin oldum. 2005 yılına kadar bu kurumda çeşitli kademelerde görev yaptım. 2005 yılının mayıs ayında kendi arzumu emekli oldum. Şu anda özel bir şirkette Genel Koordinatör olarak görev yapmaktayım. İki çocuk ve iki torun sahibiyim. Bir kez daha seçim hakkım olsaydı tereddütsüz olarak yine maden mühendisliği mesleğini seçerdim.

ANI

Staja başladığımın ikinci günü Kozlu İhsaniye bölümü 3. ocakta şimdi aramızda olmayan rahmetli Mustafa İşbitiren tarafından tabancı ustasına teslim edildim. Sabah Kozlu'ya giderken ocakta yemek için poğaçaya ve börek almıştım. Çalıştığımız yere varınca yere demir bağın yanına yemeğimi bıraktım. Öğlen vaktinde işçiler işleri bırakıp yemeğe oturdular. Bende yiyeceğimi almak için gittiğimde yiyeceklerimin orada olmadığını gördüm. Beni acemi görüp yemeğimi yediklerini düşünüp kenara oturup zamanın geçmesini bekledim. Ertesi gün yine yemek zamanı geldi aynı senaryo tekrarlandı. Yine sesimi çıkarmadım. 3. gün çok dikkatli takip etmeme rağmen yemeğim yine kayboldu. Bir kenarda kızgın bir şekilde oturmuşken usta bana niye yemek yemediğimi sordu. Bende kızgın bir şekilde "Getiriyorum yemeğimi ama siz yiyorsunuz." diye sitem ettim. Usta da bana dönerek "Madende kimse kimsenin ekmeğini suyunu yemez, sen yemeğini nereye koyuyorsun?" diye sordu. Bende yiyeceklerimi koyduğum yeri gösterdim. Yemeğimi yere koyduğumu gösterince bütün çalışanlarla beraber usta da güldü. Usta bir poşetin içerisine az bir ekmeğe koydu ve "İzle şimdi." dedi. Ekmeğimi koyduğum yere poşeti koydu. Yaklaşık orta boy bir kedi boyunda bir fare sessiz bir şekilde demir bağın arkasından çıktı poşeti aldı ve kayboldu. Böylece işçilerin neden yemeklerini tavana astıklarını 3 gün aç kalarak öğrenmiş oldum. Bu da benim meslekte ilk öğrendim kural oldu. Ekmeğini daima tavana as madende kimse kimsenin ekmeğine göz dikmez.

Şenol Bay
Oda Sicil No: 3116

ÖZGEÇMİŞ

13.05.1951 de Zonguldak'ta doğdum. İlk, orta ve lise eğitimimi Zonguldak'ta yaptım. 1970 Yılı eylül ayında T.K.İ. ne bağlı E.K.İ. Üzülmaz bölgesinde iş hayatına ocak motorları tamirat atölyesinde başladım. 18 aylık çalışmamın ardından askerlik görevim nedeni ile iş yerimden ayrıldım. Askerlik hizmetim bittikten sonra aynı iş yerime döndüm ve yeni görev yerim yer altı motor atölyesinde göreve başladım. Bu çalışmanın ileride benim mesleki seçeneğimin sebebi olacağını nereden bilebilirdim?

Askerlik hizmeti sonrasında üniversite sınavına girip başarılı olarak Elazığ Devlet Mimarlık Mühendislik Akademisi Makine Mühendisliğini kazanan amcamın oğlunun teşviki ile bende üniversite sınavına girdim. 1974 Yılında yapılan Üniversite yerleştirme Sınavı sonucunda Elazığ Devlet Mimarlık Mühendislik Akademisi Makine Mühendisliği bölümünü kazanarak yeni eğitim hayatıma başladım.

Ülkemizin jeopolitik ve siyasal gelişmesinin başlangıcı olan sıkıntılı 12 Mart olayları ve sonrasında 20 Temmuz 1974 Kıbrıs Barış Harekati ile emperyalist güçlerin ülkemize uyguladığı ambargolar ardı arkası kesilmeden devam etmekteydi. Ülkedeki sermaye sahipleri de iktidardaki CHP-MSP hükümetinde çatırtılar meydana getirmekte idi. İç ve dışarıda başlatılan olumsuz gelişmelere önce üniversiteler ve sendikalar sonrasında sermaye sahipleri seyirci kalmamıştı.

Başlayan grevler, lokavtlar ve hatta ölümlerle sonuçlanan öğrenci ve işçi hareketleri üzerine bu defa da süresiz kapanan akademimiz ve yurtlarımız bizi memleketlerimize dönmek zorunda bırakmıştı. Elazığ'dan polisler tarafından eskortlanan otobüslerle ayrılırken içimizdeki hüznün ile Ankara'ya kadar geldik. Ankara'da polislerin gözü Marmara bölgesine ve Karadeniz Bölgesine gidecek öğrencilerin üzerindeydi. Nihayetinde Zonguldak'a geldiğimizde bir müjde ile karşılaştık. Açılışı yeni yapılan Zonguldak Devlet Mimarlık ve Mühendislik Akademisi Maden Mühendisliği bölümüne kaydımı alıp eğitim hayatıma Zonguldak'ta devam ettim. 1975 Yılına E.K.İ. nin

çeşitli bölgelerinde tüm stajlarımızı yaparak geçirdik.

Yeni eğitimimizde 94 kişilik sınıfımız bir hayli kalabalıktı. Sonradan öğrendik ki 1975-1976 eğitim Öğrenim yılında 94 kişi Maden Mühendisliği bölümünde ve yeni açılan kontenjan ile 60 kişi de Makine Mühendisliği bölümünde eğitimine başlamıştı. İlk iki yıl ortak olan genel derslerimizi dolu dolu amfilerde hep beraber aldık.

1981 Yılı Şubat döneminde mezun oldum. Bu arada Zonguldak'a geldikten sonra tekrar E.K.İ. işletmesinin çeşitli iş kollarında harici işçilik E.K.İ. Üzülmez Bölgesi Asma İşletmesin de de 1978 yılı sonrasında yeraltı işçisi olarak çalışmaya devam ettim.

Zonguldak T.K.İ. Bölgesindeki görevim ile ilgili kadro olmaması bahane edilerek T.K.İ. Doğu Linyit İşletmesine Maden Mühendisi olarak atandım. Çeşitli sıkıntılar içinde geçen 5 yıllık hizmetimin sonrasında Ege Linyit İşletmesine 1987 yılında tayin oldum. 25 Yıllık hizmetim sonrasında sonunda 40 yıllık bir çalışma hayatıyla 2012 yılında emekli oldum.

ANI

Mesleğe yeni atandığım T.K.İ.- Doğu Linyit İşletmesi Müessesesi Müdürlüğüne 1982 yılı aralık ayının ilk haftasında Zonguldak'tan Erzurum'a giden otobüse bindiğimde yalnızdım. Eşim ve kızım ile anne-babam beni uğurlamaya gelmişlerdi. Hepimizin içinde yeni bir işleme, yeni bir şehire dair heyecanlar vardı. Zaman akıp giderken otobüsün hareket saatini bildiren kornası ile uğurlamaya gelenlerle vedalaştık ve yola koyulduk.

Gece yarısına doğru Yozgat'ın ilçelerini geçerken bir ara camdan dışarıyı göremez olmuşum. Camların buzu ancak tırnaklarımın kazımasıyla açılabilirdi. Bu kadar soğuk havaya alışık olmamanın ve yolculuğun heyecanı ile kendi kendime "Eyvah ben nereye gidiyorum?" diye mırıldanmaya başlamıştım.

Sabaha karşı 06.30 da Erzurum otobüs terminaline geldiğimde her yer karla kaplanmıştı. O anki duygularınla baş başa kaldığımda hemen geri dönmeyi dahi düşünmüştüm. Müesseseye gittim ve evraklarımı sundum, OLTU Bölge Müdürlüğüne görevlendirildim.

Yeni görev yerime gittiğimde meslektaşlarımla tanıştım. Aralarında sınıf arkadaşlarımla da olması bozuk olan moralimin düzelmesine neden olmuştu.

Kuşku ve sıkıntılar ile başladığım mesleğime o an orada karşılaştığım arkadaşlarımla motivasyonuyla devam edebilmişim. 5 yıl bölge madenlerine ve devamında ülkeye sağladığım katkıları gördükçe mutluluğum ve mesleğime olan sevgim katlanarak artmıştı.

İlk mesleğe başladığım günden emekli olduğum güne kadar beraber çalıştığım, galerilerde ekmeğimizi bölüştüğümüz tüm arkadaşlarıma şükranlarımı sunuyorum. Kalın Sağlıcakla...

Ali Rıza Yılmaz
Oda Sicil No: 3117

ÖZGEÇMİŞ

1958 yılında Sivas'ın Koyulhisar İlçesinde doğdum. Küçük yaşlarda ailemin Yalova'ya yerleşmesi sonucu, İlk, Orta ve Lise eğitimimi Yalova da tamamladım. 1976-1977 eğitim döneminde o zamanki adı Zonguldak Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisinin Maden Mühendisliği bölümüne girdim ve 1981 yılında mezun oldum.

1981-1983 yılları arasında askerliğimi 16 yedek subay olarak yaptım. 1983 yılı Nisan ayında Koyulhisar'ın Ortakent Nahiyesinde kurulu bulunan Menka Tic. Ve San A.Ş.'ne ait Kurşun-Çinko-Bakır İşletmesinde Maden Mühendisi olarak göreve başladım. Aslında bir bakıma memleketimi de bu sayede tanımış oldum. Fakat evimin İstanbul'da olmasından dolayı yine de gurbetçi madenci olarak çalıştım. 1994 yılı başlarına kadar Maden Mühendisi ve İşletme Müdürü Yardımcılığı görevlerinden sonra, 1994 yılından itibaren İşletme Müdürü olarak görev yapmaya başladım. Daha sonra aynı işletmede 2004 Yılından, 2006 yılına kadar işletim şirketi olarak sahadaki tüm faaliyetleri yürüten Turminko A.Ş.'nin İşletme Müdürlüğü görevine getirildim. 2006 Yılından sonra Turminko A.Ş. ortaklık yapısını genişleterek Turmenka A.Ş. ünvanlı olarak tüm faaliyetleri yürüttüğünden 2014 yılına kadar da Turmenka A.Ş.'nin İşletme Müdürlüğü görevini yaptım. 2014 yılından günümüze kadar da Gümüştaş A.Ş. ortaklığı olan ve Niğde Ulukışla'da Atın-Gümüş-Kurşun-Çinko cevheri üretimini yapan Esen Madencilik A.Ş.'nin İşletme Müdürlüğü görevini yürütmekteyim. İki oğlum ve iki torunum var. 2002 yılında normal emekli olmama rağmen, fiili olarak hala emekli olmadım.

ANI

Hepimizin bildiği üzere madencilikte acı ve tatlı yaşanmış çok anılar vardır. Her biri hayatımızda olumlu ve olumsuz çok derin izler bırakmışlardır. Ben burada sadece tatlı bir tebessümle hatırladığım bir anımı sizlerle paylaşmak istiyorum. 1998 yılında Menka A.Ş.'ne ait Kurşun-Çinko-Bakır İşletmesinde işletme müdürü iken, şantiyede kaldığım için ofis çalışmalarımı ağırlıklı olarak akşamları yapardım. Gece saat 24 sularında Çamlık Bölgesi vardiya çavuşu Halil çavuş (Allah selamet versin) 16 00-24 00 vardiyasının sonunda raporunu vermek üzere ofise geldi. O zamanlarda ocak havalandırması ve kaçamak amaçlı kullanılmak üzere ocak içinden yeryüzüne çıkmaya çalıştığımız bir fere çalışmamız vardı. Bu fere bizim için çok önemli olduğundan ilk sorum fere ile ilgili oldu. "Çavuşum ferenin delinmesi yakındı son durum nedir." Diye sorunca "abi fere delindi." Dedi. Ferenin bulunduğu ocak merkez ofisimize 3 Km. gibi bir mesafedeydi. Ben hemen sevinçli bir heyecanla projektörümü ve Halil çavuşu da yanıma alarak arabaya atladık ve araziye ferenin çıkacağı tepeye gittik. Arayıp tarıyoruz ferenin ağzı çıkması gereken yerde yok. Sapma mı oldu acaba diye alanı genişleterek tekrar aradık. Fakat ferenin çıkışını bulamadık. Ben o ara durumu anladım. Halil'in yüzüne lambamı tuttum ve yüzü kıpkırmızı olmuş, ama Halil'den hiç çıt yok. "Halil çavuş hani fere çıkmıştı." Dedim. "Abi fereyi çıkan puştlar bana fere yukarıya delindi dediler. "Hatta çok güzel hava geliyor diye söylediler. Ben de ona göre size fere yukarıya delindi diye söyledim." Dedi." Bu olay sonrası kendisine yaptığı görevin çok önemli ve ciddi olduğunu, onun bunun söylemesiyle vardiyanın tamamlanmasının asla kabul edilemeyeceğini izah ve ikaz ettikten sonra Halil çavuş ile günü tamamlamış olduk. Halil çavuş hala sağ olsun hal ve hatır sormak için ara sıra beni arar. Bu anıyı bana hatırlatır ve o günlerin anısına biraz gülümseriz.

Hüseyin Bükülmez
Oda Sicil No: 3123

ÖZGEÇMİŞ

Zonguldak devlet mimar mühendislik akademisinde öğretim yılının ilk başlaması ile akademiye başlayan ilk öğrencilerindenim .

Maden mühendisi olarak ilk mezunlarından biriyim .

Çalışma hayatıma T.T.K (TÜRKİYE TAŞKÖMÜRÜ KURUMU GENELMÜDÜRLÜĞÜNDE) üretim bölgelerinde maden mühendisi olarak yer altı madenciliğinin bir çok dalında görev yaptım .

2015 yılında Zonguldak TÜRKİYE TAŞKÖMÜRÜ KURUMU genel müdürlüğüne bağlı kozlu müessese müdürlüğünden emekli oldum.

Cemal Ovacık
Oda Sicil No: 3138

ÖZGEÇMİŞ

İlk, Orta ve Erkek Sanat Enstitüsü Metal işleri bölümünü Kayseri'de bitirdim.

Üniversiteyi, Eskişehir Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisi Maden Mühendisliğini 1981 Yılında bitirdim. Askerliğimi yedek subay olarak yaptım. Ekim 1984' de Türkiye Demir ve Çelik İşletmeleri, Sivas Divriği, İskenderun Demir Çelik fabrikaları ve Attepe demir Madenlerinde 18 yıl Devlet memuru olarak çalıştım. Özelleştirme nedeniyle 2001 yılı Ağustos ayında, Kayseri Karayolları 6. Bölge Müdürlüğü Araştırma Başmühendisliğinde Göreve başladım. Zemin mekaniği mühendisi olarak çalıştım. Mart 2006 da Emekli Oldum. Bu tarihten itibaren Serbest maden mühendisi olarak çalışmaya devam ediyorum.

ANI

İsimleri vermeden bir anımı yazıyorum. 1986 yılında divriğide gece vardiyasında aralık ayı,kış günü lapa lapa kar yağıyordu A - B kafada çalışırken, servis müdürü talimat verdi. Bir dozer operatörünün tehlikeli bir şevin altında çalışmasını söyledi. Tehlikeli olacağını söylememe rağmen, sen çalıştır dedi. İki saat kadar sonra, operator dozerin bıçak kolunun kırıldığını,çalışamayacağını ifade etti. Arızanın bedeli o günkü para ile çok büyüktü. Ben teknik emniyet hasar tesbit komisyonu üyesi olduğum için, komisyonda işçinin suçlu olmadığını, hasar bedelinin operator tarafından ödenmemesi gerekli olduğu şeklinde rapor hazırladık, ve Kabul edildi. Yaşlı operator çok mutlu oldu.

Ahmet Akkaya
Oda Sicil No: 3155

ÖZGEÇMİŞ

Kayseri Eyim köyü 1958 yılı doğumluyum. İlk okulu köyüm de bitirdikten sonra şehirde ortaokulu ve Endüstri Meslek lisesini 1977 yılında bitirdim. Aynı yıl girdiğim ÖSYM sınavı ile Eskişehir DMMA Maden fakültesine girerek 1981 yılında mezen oldum. 3155 kayıt numarası ile Maden Mühendisleri Odasına kayıt oldum. Askerlik dönüşü Kayseri de Pomza Madencilik, Dedeman A.S Pınarbaşı Krom, Sekili Madencilik Demir işletmelerinde şantiye şefliği, ardından 1987 yılında Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı Maden İşleri Genel Müdürlüğü ve APK Ar-ge Daire Başkanlığının da çalıştıktan sonra 2004 yılında tayinle geldiğim Kayseri DSI XII Bölge Müdürlüğü Yeraltı Su Şube şefliği, İl Özel İdaresi GSM Ruhsat Şubesinde 2008 yılında emekli oldum. Emeklilik sonrası Kayseri İncesu Organizede kurulu Terrawool taşıyıcı fabrikası hammadde temini sağlayan II a Bazalt Develi işletmesi Daimi nezaretçilik ve şantiye şefliğini halen sürdürmekteyim.

ANI

1981 yılında Esk. DMMA mezun oldum. 12 Eylül'ün etkileri bütün hızı ile sürüyor. Kamuya personel alınmıyor. Kamya ise büyük torpillerle girilebiliyor. Mecburen askere gittim. Dönüşte yine iş yok evliyim çocuklar var bir iki inşaatlarda amele olarak ancak çalışıyorum. Düşünürken M.Kemal Dedeman madencilikle ilgili şirket merkezine Dedemana hitaben mektup yazdım. Lise bitip ÖSYM sınavı tercihi yaparken evin penceresinden çevreyol kenarında tekeri patlamış kamyon onun arkasında yardım için bekleyen iki kamyon üstlerinde siyah taş sorduğumda Dedeman madencilige ait krom Pınarbasından Mersine taşındığını söylemişlerdi. Eve gelip tercih yaparken bununda etkisi ile ilk sıraya maden fak. yazdım. İş bulamassam hemşehrimerin şantiyesinde çalışırım dedim. Şimdi ise kamu almıyor. Özel sektör ise şantiye ve arazi tecrübesi istiyor. Sizde iş vermesseniz ben nereden tecrübe edinebilirim diyerek yazıp mektubu postaladım. 10 gün sonra evin önüne arazili jeep içinden iriyarı bir yaşlı bir adam arkasında iki kişi kimi aramıştınız deyince Ahmet Akkaya'nin evini arı-

yoruz dediler önce korktum başta askeri yönetim çekinerek benim dedim. Mektubunu aldım etkilendim. Eve haber ver şirkete gidiyoruz dedi. Şirkete varınca pınarbaşındaki krom ocağı ve konsantre tesisine işe aldığımı 75.000TL maaş ve doyç araba verdiğini bana güvendiğini kendimi yetiştirmem için fırsat verdiğini söyledi dünyalar benim oldu böylece ikinci okulum Dedeman pınarbaşı krom şantiyesine başladım . Büyük madenci Dedemana Allah rahmet eylesin mekani cennet olsun ışıklar içinde uyusun.

Adnan Tan
Oda Sicil No: 3156

ÖZGEÇMİŞ

1960 yılında HATAY- Hassa'da Doğdum.İlkokul ve ortaokul eğitimimi Hassa'da tamamladım. Lise eğitimimi İskenderun'da aldım. 1977-1981 yıllarında Eskişehir D.M.M. Akademisi Maden Fakültesinde yüksek okul eğitimimi tamamlayarak Maden Mühendisi olarak mezun oldum ve aynı yıl ODTÜ Maden Fakültesinde Master eğitime başladım. Eğitime ara vererek ARALIK 1981-NİSAN 1983 tarihleri arasında yedek subay olarak askerlik görevimi tamamladım.

Mayıs 1983 ile Ekim 1986 tarihleri arasında İSDEMİR Yabancı Dolomitocagında İşletme Mühendisi daha sonra Gaziantep Şemlik Demir Madeni İşletmesinde Şantiye Şefi olarak çalıştım.

Ekim 1986 tarihinde İSDEMİR'de çalışmaya başladım. Sırasıyla Hammadde İşletme Kontrol Mühendisi, Başmühendis ve Müdür Yardımcısı olarak Şubat 2002 tarihine kadar çalıştım. İSDEMİR'in özelleştirilmesini müteakip aynı kuruluşta Hammadde Hazırlama ve Manipülasyon Başmühendisi olarak Aralık 2003 tarihine kadar çalıştım. Bu tarihten bir süre sonra Malatya-Hekimhan'da Bahar Madencilik Şirketine ait olan Demir Madeni İşletmesinde Müdür olarak Eylül 2004 yılına kadar çalıştım.

Aralık 2004 tarihinde Diler Holding kuruluşlarından olan Eti Toprak Endüstrisi ve Ticaret A.Ş.de çalışmaya başladım. Görevime devam etmekteyim.

Evli ve iki çocuk babasıyım. İskenderun'da ikamet etmekteyim.

Coşkun Demirtaş
Oda Sicil No: 3158

ÖZGEÇMİŞ

1955 yılında Ankara'da doğdum. İlk, Orta ve Lise tahsilimi sırasıyla, İncirli İlkokulu, Kalaba Ortaokulu ve Yıldırım Beyazıt Lisesi'nde tamamladım. 1975 yılında Eskişehir DMMA'ne girdim ve 1981 yılında Maden Mühendisliği Bölümünden mezun oldum. Aynı yıl içerisinde askerliğimi Yedek Subay olarak Söke'de yaptım. Mühendis olarak ilk iş yerim olan TKİ Genel Müdürlüğü Çayırhan Müessese Müdürlüğü (OAL)'de yaptım. Çayırhan'da 13 yıl görevin ardından, Genel Müdürlük İşletme Daire Başkanlığında bir süre görevime devam ettim. Son görev yerim TKİ Göynük Kontrol Müdürlüğüdür. Çalışma hayatım 2020 yılında son bulmuştur.

ANI

1984 yılında TKİ Genel Müdürlüğünde çalışma imkanı bulduğumda, Ankara'da göreve başlama olanağı varken, zamanın Genel Müdürü "Çayırhan'da önümüzdeki yıllarda, Tam Mekanize Sistem Projesinin uygulamasına geçileceğini ve mühendis olarak çalışma hayatına OAL'de başlamanın daha yararlı olacağını" önerisine uyararak işe başladım. Çayırhan Bölgesindeki birkaç manuel panoda görev yaptıktan sonra Mekanize Sistemin tüm aşamasında uzun yıllar vardiya mühendisi olarak çalıştım. Genç meslektaşlarım eğer Maden Mühendisi olarak göreve başladıklarında, taşrada bizzat açık veya kapalı madenlerde çalışırlarsa daha çok tecrübe edineceklerdir. Mesleki ideallerinden ve umutlarından asla vazgeçmemelidirler. Çayırhan ve özellikle Bolu Göynük'te görev yapmaktan gurur duyduğum tüm çalışma arkadaşlarıma, dostlarıma ve işini gerçekten severek yapan özellikle Göynük ekibine çok teşekkür eder ve hepsine başarılı, sağlıklı birer yaşam dilerim.

İsmail Göktay Ediz
Oda Sicil No: 3163

ÖZGEÇMİŞ

30 Haziran 1960 tarihinde, babamın memuriyeti nedeniyle bulunduğumuz Polatlıda doğdum. İlk, Orta ve Lise eğitimimi Ankara'da tamamladım. Lise son sınıfta Kimya dersinde aldığım ödevin konusu "Kömür ve Petrolün Oluşumu" idi. Bu konuyu araştırmak için ODTÜ ve Hacettepe Üniversitelerinin Kütüphanelerine ve Maden Mühendisliği Bölümlerine gittim ve böylece Maden Mühendisliğine ilgi duydum. Bilahare 1977 yılında, bugünkü adıyla Osmangazi Üniversitesi Maden Mühendisliği bölümüne girdim ve 1981 yılında mezun oldum. İlk stajımı Gediz bölgesinde Nizamettin Çoban Maden İşletmesine ait yeraltı kömür madeninde yaptım. Staj yaptığım ocakta mühendis olarak görev yapan Maden Yüksek Mühendisi Ahmet Ekici'nin madenciliği sevmemde çok katkısı olmuştur. Yaklaşık 2 ay süren bu staj ile yeraltı kömür madenciliğini daha iyi anlamış ve bir maden mühendisinin sorumluluklarının farkına varmış oldum. İkinci stajımı ise Kırka Boraks İşletmesinde yaparak açık işletme madenciliği ile ilgili bilgilerimi artırmış oldum. Bitirme tez konumda yine Kırka İşletmesinde açık ocak heyelanlarının incelenmesi üzerine olmuştur.

1981 yılında mezuniyetimin ardından önce MTA'da sondaj şubesinde işe başlamak amacıyla bazı girişimlerim olmuştu. Bunun sebebi ise "Sondaj Tekniği" dersimize gelen ve bu konuyu hepimize sevdiiren rahmetli Yıldırım Özbayoğlu olmuştur. Ancak yine Yıldırım hocamın tavsiyesi ile akademik hayata atılmayı ve ODTÜ Maden Mühendisliği Bölümünde Yüksek Lisans yapmayı tercih ettim. Bir dönemlik hazırlık eğitiminden sonra başladığım Yüksek Lisans'ta derslerimin bir kısmını rahmetli Tacettin Ataman hocamızdan ve büyük bir şans olarak odasında tek başıma aldım. Bu dönemde Abdürrahim Özgenoğlu, Celal Karpuz ve Ümit Atalay hocalarımın da dersler olarak çok yararlandım. Yine bir tesadüf eseri olarak, tez danışmanım olan Tacettin Ataman'ın emekliliğinin yaklaşması nedeniyle bana İngiltere'den henüz

dönmüş olan Şevket Durucan danışman olarak atandı. Böylece “Kaya Mekanığı” olarak başladığım akademik çalışmalarına “Madenlerde Havalandırma” konusu ile devam ettim. O günden sonra çalışma konularım hep yeraltı kömür madenciliğinde havalandırma ve emniyet işleri, metan emisyonu, grizu ve kömür tozu patlamaları vs. olmuştur.

1983 yılında hem Zonguldak Üniversitesi hem de Eskişehir Anadolu Üniversitesinin asistanlık sınavlarını benzer tarihlerde kazanmıştım. Bir şekilde Zonguldak'ta kalmaya karar vermiş ve bu kararımı hocalarıma iletmek üzere Eskişehir'e gitmiştim. Ancak o zamanki bölüm başkanımız rahmetli Rıfat Bozkurt hoca beni ikna etmiş ve Eskişehir'de kalmama neden olmuştur. 1984 tarihinde Yüksek Lisans mezuniyetimin ardından yine ODTÜ'de doktora eğitimine başladım ancak özel nedenlerle tam akademik hayattan ayrılmayı düşündüğüm bir sırada (1987 yılında) YÖK bursu ile doktora yapmak üzere İngiltere'de Nottingham Üniversitesine görevlendirildim. Bu konuda yönlendirici olan dekanımız Musa Şenel'e saygılarımı sunarım. Nottingham Üniversitesini seçmekteki sebebim Yüksek Lisans çalışmalarını birlikte tamamladığımız Şevket Durucan hocamın bu üniversitede çalışıyor olmasıydı. Ancak çalışmalar başladıktan kısa bir süre sonra Şevket hocam bu üniversiteden ayrılarak Imperial College London'a geçti ve ben de çalışmalarına biraz da zorlanarak farklı bir hoca ile (Julian Edwards) devam etmek zorunda kaldım.

1991 yılı Kasım ayında doktoramı tamamlayarak Anadolu Üniversitesinde göreve başladım ve 1992 yılında Yardımcı doçent kadrosuna atandım. Ancak bir yıl sonra (1993) hiç aklımda yok iken yeni kurulan Afyon Kocatepe Üniversitesine geçtim. Bunun sebebi İngiltere'de tanıştığım 2 öğretim üyesinin (İsmail Aydoğuş ve Sami Kükrer) Afyon'da “Mermer Programı ve Atölyesinin” kurulması için Rektör Şehabettin Yiğitbaşı'na beni önermeleriydi. Görevi kabul ederek, kısa süre içerisinde sektör için son derece önemli olan uzmanları yetiştirmek üzere “Mermer Programını” kurup, depo olarak kullanılan bir atölyeyi de hibe edilen eski makinalar ile çalışır halde bir eğitim atölyesine/fabrikaya dönüştürdüm. Burada bana destek veren başta dönemin rektörü Sayın Şehabettin Yiğitbaşı olmak üzere İbrahim Alimoğlu, Celalatin Gürel ile Liyaddin Yeşilkaya'yı şükranla anmam gerekir. 1993 yılında Afyon Kocatepe Üniversitesinde doçent kadrosuna, 1994 yılında ise Kütahya Dumlupınar Üniversitesi Maden Mühendisliği Bölümüne kurucu bölüm başkanı

olarak atandım. İlerleyen yıllarda Kütahya Dumlupınar Üniversitesinde Fen Bilimleri Enstitüsü Müdürlüğü (2 dönem), Rektör Yardımcılığı ve Mühendislik Fakültesi Dekanlığı (2 dönem) gibi görevleri yürüttüm. Mesleğinde 40. yılını doldurmuş olmanın mutluluğu yanı sıra, halen hizmet ettiğim üniversitenin en kıdemli profesörü ünvanını taşımanın da gururunu yaşıyorum.

ANI

Bazen hoca olarak bazen de idareci olarak öğrencilerimize onların o an için hoşlarına gitmeyecek öğütler verebiliyoruz. Doğal olarak burada amaç onları kırmak değil; bir şekilde daha iyi yetişmelerini sağlamak veya kendilerine zarar vermelerine mani olmaktır. Bunu öğrencilerimiz genellikle sonradan fark edebiliyorlar. Bu konuda birçok örnek bulunmakla beraber, benim unutamadığım bir anım şöyledir. İngiltere Leeds Üniversitesinde maden mühendisliği eğitimi alan bir grup öğrenci için Kütahya'daki bir maden işletmesinden teknik gezi izini almıştık. Sahaya yaptığımız ziyaret esnasında, maden mühendislerinden biri koşarak gelip ısrarla elimi öpmek istemişti. Böyle bir alışkanlığım hiç olmadığından itiraz ettim, ama mühendis kardeşim ısrarına devam etti. Sebebini sorduğumda ise “hocam öğrencilik döneminde bazen derslerimi aksattığım ve öğrencilik dışında meşguliyetlerimin olduğu zamanlar oluyordu. Bir gün beni “derslerinde devamın eksik, eğer bu şekilde devam edersen okuldan atılma ihtimalin var, iş işten geçmeden diğer meşguliyetlerini azalt; önce mezun ol ve hayatına mühendis olarak devam et” diye kızgın bir ifade ile uyardınız. Bu uyarıya o zaman çok kızmıştım ama yine de uyarıyı dikkate aldım ve o dönemden sonra daha çok çalışarak mezun oldum ve bu günkü duruma geldim. Bu nedenle sizin eliniz öpmek istiyorum” demiştir. Ben de sonu güzel biten tüm olaylarda olduğu gibi çok mutlu olmuş ve kendisiyle gurur duymuştum. Bu anımı sizlerle paylaşmak ve mezun ettiğimiz tüm eski öğrencilerimizin/yeni meslektaşlarımızın başarılarıyla gurur duyduğumuzu ve başarılarından sonsuz mutlu olduğumuzu bilmelerini istedim. Selam ve saygılarımla.

Gülgör Gülaydın
Oda Sicil No: 3170

ÖZGEÇMİŞ

Beş kardeşin dördüncüsü olarak 1958 yılında Manisa Gördes'te dünyaya gelmişim.

Babamın, Tekelde memur olması dolayısıyla beşimizde iç Ege ilçelerinde doğmuşuz.

İlk okulu Akhisar ve Tekel Çamaltı Tuzlası ilk okullarında tamamladım.

Orta okulu Çiğli, liseyi de Çınarlı Endüstri Meslek Lisesinde tamamladım.

Üniversite hayatım, Eskişehir Devlet Mühendislik Mimarlık Akademisi Maden bölümünde

1976 yılında başladı ve 1981 yılında mezun oldum.

Mezuniyet sonrası hemen askerlik için başvururdum. Tuzla Piyade okulunda başlayan Vatan görevimi, 171. Dönem yedek subay olarak, 15.04.1982 tarihinde, Kıbrıs, Değirmenlik'te tamamladım.

Maden Mühendisi olarak ilk işime, Soma dekapaj panolarında, Ünal İnşaat'ın uhdesindeki

dekapaj şantiyesinde 1.6.1983 tarihinde başladım. Karakaya krom işletmesinde ocak mühendisliği yaptım. 11.12.1984 tarihinden 31.10.1990 tarihine kadar G.L.İ. Tunçbilek dekapaj panolarında, Dalsar İnşaat bünyesinde şantiye şefi olarak görev yaptım. Bu şirketteki işim, şirket ortaklarının, ortaklıklarını bitirmek istemeleri neticesinde sonlandı. Hisersan A.Ş ve Özerdemler Koll. Şti'de

kısa sürelerde çalıştım. 5.11.1991 tarihinde Limak'ta işe başladım. Firma, Ankara Çayırhan Termik Santralı bacası arıtma tesisine kireçtaşı temin işini taahhüt etmişti. Bu işte Limak adına şantiye şefi, TEAŞ adına da teknik nezaretçi olarak görev yaptım. Bu görevime, 2000 yılında Çayırhan Termik Santralı özelleştirilene kadar devam ettim. Özel nedenlerimden ötürü bir dönem meslek yaşantıma ara verdim. 2010 yılında Karizma A.Ş. bünyesindeki Balıköy yer altı krom işletmesinde yeniden çalış-

maya başladım. 2011 yılında Erişsan, Mustafakemalpaşa kum ocaklarında teknik nezaretçi ve işletme müdürü olarak çalıştım. Bundan sonra da 2.4.2012 tarihinden itibaren Özerdemler A.Ş. Tunçbilek Hasandayı dekapaj işinde görev aldım. Buradaki şantiye şefliği görevim Özerdemler A.Ş.nin iflasının gerçekleştiği 5.4.2016 tarihine kadar devam etti.

ANI

Dalsar İnşaat'ta çalıştığım dönemde üç yada dört panoda dekapaj işlerini tamamladık. Bu sürede Kurumdan gelen kararlar sonucu devamlı genç Maden Mühendislerine ihtiyaç duyduk. Okudan hocam Mete Gökten her talebimde yeni mezun arkadaşlar gönderdi. Aynı durum son işim olan Özerdemler A.Ş. Hasandayı panosunda da devam etti. Hocan artık profesördü ve yine yeni mezun arkadaşlar gönderdi. Okulundan yeni mezun olmuş genç meslekdaşlara iş sağlamış olmam -çoğunun ilk işleri oldu- beni hep mutlu etmiştir.

Tüm okuyan ve hissedenlere sağlık ve huzur dilekleriyle.

Uğur Aykut
Oda Sicil No: 3171

ÖZGEÇMİŞ

- İzmir — Kemalpaşa Lisesi (1977 mezunu) o Ege Üniversitesi Maden Mühendisliği Bölümü (1981 mezunu)
- Demir Export AŞ. / Kangal-Otluklülise (İşletme Şefi/1983-85)
- KBi A.Ş. / Murgul-Artvin (Saha Mühendisi 1985-86)
- TTK Üzülmez Müessesesi / Zonguldak (Yer Altı Nakliyat Baş Mühendisi/ 1986-1993)
- Ereğli Demir ve Çelik Fab. T.A.Ş / Kdz.Ereğli (Hammadde Satın Alma Müdürü / 1993-2009)
- 9 Eylül Üniversitesi Mühendislik Fakültesi ("iş Güvenliği" dersi Öğretim Görevlisi / 2014-16)
- A sınıfı İş Güvenliği Uzmanlık Belgesi / Ç.S.G.B. İş Sağlığı Genel Müdürlüğü
- Sorumlu Müdürlük Yetki Belgesi / TMMOB Maden Mühendisleri Odası

- LPG Otogaz İstasyonları Sorumlu Müdürlük Yetki Belgesi / TMMOB Çevre Mühendisleri Odası
- Eğiticinin Eğitimi Sertifikası / M.E.B. Özel Yeşilli Meslek Kursu

Adem Akkurt
Oda Sicil No: 3174

ÖZGEÇMİŞ

20.05.1960 tarihinde Ankara ili Kızılcahamam İlçesi Beşkonak Köyü'nde doğdum. İlkokulu 1965-1970 yılları arasında köyümüzdeki ilkokulda okudum. 1970-1973 yılları arasında Ankara Namık Kemal Ortaokulu'nda ve 1973-1976 yılları arasında Yenimahalle Mustafa Kemal Lisesi'nde okudum. 1976 yılında Hacettepe Üniversitesi Maden Mühendisliği Bölümüne girdim, bir yıl İngilizce Hazırlık okuduktan sonra bölümden 30.06.1981 tarihinde Maden Mühendisi olarak mezun oldum. Akabinde uzun dönem askerlik (Aralık-1981 / Mart-1983) yaptım ve askerlik dönüşünde bir müddet özel sektörde çalıştım. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nda 11.05.1984 tarihinde İş Müfettişi Yardımcısı olarak çalışmaya başladım ve emekli olduğum 19.07.2011 tarihine kadar İş Müfettişi Yardımcısı, İş Müfettişi, Baş İş Müfettişi kadrolarında 27 yıl süreyle çalıştım; Çalışma dönemim içinde 2006 yılından itibaren İş Teftiş Kurulu Başkanlığı'nda ve akabinde 3 yıla yakın bir süre Grup Başkan Yardımcısı olarak İş Teftiş Ankara Grup Başkanlığı'nda görev yaptım, son dönemde İş Teftiş Ankara Grup Başkanlığı'nda Baş İş Müfettişi olarak görev yaparken 19.07.2011 tarihinde emekli oldum. Halen Ankara Mahkemelerinde, A Sınıfı İş Sağlığı ve Güvenliği Uzmanı, Maden Mühendisi olarak bilirkişilik yapıyorum.

Evlüyim (38 yıllık), 2 çocuk ve 1 torun sahibiyim.

ANI

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nda geçen çalışma hayatım içinde, Türkiye'nin birçok bölgesinde maden teftişleri ve diğer sektörlerde teftişler yaptım, birçok iş kazası inceledim, Merzifon - Bolu - Gediz Patlamaları gibi büyük maden kazaları ve ayrıca Niksar Tünel Yangını gibi birçok büyük olayda inceleme görevlerim oldu.

Aktif çalışma hayatım içinde unutamadığım birçok anılar oldu, bunlardan birini sizlerle paylaşmak isterim. 1990'lı yıllarda bir grup müfettiş arkadaşımızla TTK Kozlu Müessesesi Müdürlüğü işletmelerinde teftiş görevimiz sırasında, sabah saatlerinde girdiğimiz ocaktan saat 15.00 sularında yorgun vaziyette çıkarken yürüdüğümüz anayolda ufukta ocak ağzından güneşi gören kulakları çınlasın Karadenizli bir üstadımız kendi şivesi ile "uşaklar kara göründü" dedi, bu söz üzerine hepimiz güldük ve bir nebze de olsa günün yorgunluğunu ocak içinde bırakarak ocak dışına çıktık.

Ahmet Yıkılmaz
Oda Sicil No: 3175

ÖZGEÇMİŞ

1960 yılında Isparta'nın Eğirdir ilçesinin Yeşilada mahallesinde 5 çocuklu bir ailenin 4. çocuğu olarak dünyaya geldim. İlkokulu Yeşilada'da, ortaokul ve liseyi Eğirdir'de tamamladım. Doğduğum ve büyüdüğüm yerin ada olması ve Eğirdir ile kara yolu ile bağlantısı olmaması sebebi ile, ortaokul ve liseye kayıkla gidip gelirdik. 1977 yılında üniversite sınavına girerek, Eskişehir D.M.M Akademisi Maden Mühendisliği fakültesini kazandım. Orta okul, lise ve üniversite yıllarımda eğitim hayatıma katkı sağlamak için hem okudum hem de eczanede çalıştım. 1981 yılında mezun olduktan sonra iş hayatıma Göltaş Çimento A.Ş.'ye bağlı Göldağ Kovataş Kömür Ocaklarında üretim mühendisi olarak başladım. 2001 yılına kadar 20 yıl boyunca, Göltaş Çimento A.Ş bünyesindeki firmalarda hammadde ocakları şefi, çimento fabrikası emniyet mühendisi olarak çalıştım. 2001 yılından bugüne kadar, Bemaş, Fernas, Ado Çimento, Volkan Kömür İşletmeleri, AMR Madencilik, Tuacı Mermer ve More Madencilik firmalarında hem yer altında hem de yer üstünde kömür, bazal, kalker, mermer konularında hizmet verdim. 40 yıllık meslek hayatımda, daimi nezaretçilik, hammadde şefliği, şantiye şefliği, emniyet mühendisliği ve üretim mühendisliği gibi mesleğin çeşitli alanlarında faaliyet gösterdim. Halen daimi nezaretçi olarak mesleğime aktif olarak devam etmekteyim.

1984 yılında eşim Berrin Yıkılmaz ile evlendim. Eda ve Gökçe adında iki kız çocuğu babasıyım. Doğayı, hayvanları ve kitap okumayı seviyorum.

ANI

Meslek hayatımın kırkıncı yılında, meslekte geçirdiğim yılları düşündüğüm zaman beni derinden etkileyen, meslek hayatımın şekillenmesinde etkisi olan birçok anım gözümde canlanıyor. Bugün bunlardan bir tanesini sizlerle paylaşmak istedim;

Eskişehir Devlet M.M Akademesinden 1981 yılının Temmuz ayında mezun oldum. 12 Eylül darbesi tüm ülkeyi olduğu gibi o dönemin genç mezunlarını da ziyadesiyle etkiledi, 12 Eylül mağdurları olarak mezun olmamız ve Devlet kadrolarının kapalı olması sebebi ile, özel sektörde iş aramaya koyuldum. Memleketim olan Isparta'nın Eğirdir ilçesinde Göлтаş Çimento A.Ş'ye bağlı olarak faaliyet gösteren Göлтаğ Kovataş Kömür ocaklarına iş başvurusunda bulundum ve adı geçen kömür ocağında işe başladım. Kömür ocağında yaklaşık ikiyüz çalışan ile birlikte üç vardiya üretim yapıliyordu. Çalışanların birçoğu Zonguldak ve Etibank kükürt işletmelerinden emekli müdür ve ocak şefleri idi, şanslıydım ki bu kadar tecrübeli ve deneyimli çalışma arkadaşlarımın yanında ilk genç mühendis olarak işe başlamıştım. Tabii her genç mühendisin sınava tabi tutulduğu gibi, ben de tecrübeli ocak şeflerim tarafından sınava tabi tutuldum.

Çalışma hayatımın henüz onbeşinci günüydü, ocak şefimiz hafta içi tatil kullandığı için vadiya sorumluluğu bendeydi; yer altı kömür işletmesinde üç yol ağzında tahkimat kırılmıştı, bu süreçte eş zamanlı olarak hem üretimin aksamaması hem de tahkimatın yapılması gerekiyordu. Vardiyayı tertip edip, ocağa indiğim zaman üretim havzası tarafında boş vagonların zor geçtiğini gördüm, Vardiya Çavuşumuz; "Mühendis bey, tahkimatı yapabilmemiz için üretimin durdurulması gerekiyor" dedi. Tabii, bu hususun gerçekleşmesi benim açımdan mümkün değildi, tahkimat ve üretimin birlikte ilerlemesi gerektiğini belirttim. Vardiya çavuşumuza nasıl ilerleyeceğimizi anlattım; "en az dört bağ yapılması ve kilit sarma atılması şarttı." Vardiya çavuşumuza siz boş vagonları üretim galerisine geçirin dedim ve hemen yukarıya çıktım. Bu süreçte işe yeni başladığım için tahkimat, su atımı ve havalandırma kitaplarımı da yanımda taşıyordum. Tahkimat kitabından, üç yol tahkimatı araştırdım ve Cemal Biron hocamızın öğrettikleri ile harmanlayarak tekrar ocağa indim. Eğitim hayatımda öğrendiğim teorik bilgileri pratiğe geçirmek için güzel bir fırsattı, bilgime güvendim ve vardiya çavuşumuza tahkimat ekibinin iki kişiden dört kişiye çıkarılması, dört bağ ve bir kilit sarmanın saat 15.00'a kadar bitirilerek üretim bacasında yapılan üretimden çıkan on vagon kömüründe vardiya sonuna kadar yer üstüne çıkarılması talimatını verdim. Talimata uygun yaptığımız çalışma

neticesinde, işler istediğimiz gibi gitti ve tecrübeli vardiya çavuşumuz genç mühendise güvenerek bir daha kendisini sınava tabi tutmadı.

Maden mühendisliği, eğitim hayatımızda aldığımız teorik bilginin, çalışma hayatında pratikte karşılığını en hızlı görebileceğimiz mesleklerden biridir; bu sebeple, hem teorik bilgiye önem verilmeli hem de iş hayatında aldığımız eğitime güvenerek, teorik bilgiyi pratiğe dökerken güvenli bir şekilde denemeler yapmaktan, aksiyon almaktan çekinmemek gerekir. Hepinize, kazasız belasız, güvenli çalışmalar dilerim.

Sevgiler.

Cengiz Çelik
Oda Sicil No: 3178

ÖZGEÇMİŞ

1958 yılında Afyonda doğdum. İlk orta ve liseyi Afyonda okudum. 1976 yılında Eskişehir DMMA Maden fakültesini kazandım. 4 yıllık eğitimden sonra 1981 yılında mezun oldum. 1983 yılında askerlik görevimi tamamladıktan sonra 1983 -1988 yılları arasında özel sektörde maden mühendisi olarak İslahiye ve Pınarbaşı'nda yer altı krom ocaklarında çalıştım.

1988 yılının eylül ayında Maden ve Petrol İşleri Genel Müdürlüğünde göreve başladım. Genel Müdürlüğün değişik şubelerinde görev yaptım. En son İşletme Şubesinde çalışırken 2008 yılında emekli oldum. Mapeg te çok güzel yıllarım geçti. Mapeg te 20 yıllık sürede yurdun birçok bölgesindeki maden ocaklarını denetleme görevinde bulundum. Bu sayede maden ocaklarının büyük bir bölümünü görme ve inceleme fırsatını buldum. Bu nedenle Mapeg te çalıştığım için kendimi şanslı buluyorum. 2008 yılında Maden Ve Petrol İşleri Genel Müdürlüğünden emekli oldum. Emekli olduktan sonra serbest çalışmaya başladım. Halen YTK olarak Nisan Mad. İnş. Ve Müh. Tic. Ltd. Şti.'nde çalışmaktayım.

ANI

1985 yılında İslahiye ilçesinde krom ocağında çalışırken bir gün Çavuş yanıma gelerek kompresörün arızalan-

dığını söyledi. Yedek kompresör olmadığından acilen tamirciği aradım. Tamirci işlerinin yoğun olduğunu söyleyerek ocağa gelemeyeceğini kompresörü İslahiye ye getirmemizi söyledi ve kompresörü İslahiye ye götürdük. Usta arızalanan parçayı vererek Gaziantep'e gidip parçanın yenisini getirmemi söyledi. Parçayı yanıma alarak yolcu otobüsüne bindim. Otobüste yanımda oturan kişi ile her zamanki gibi sohbet başladı. Yanımdaki kişi mesleğimi sordu Maden Mühendisiyim dedim ama adam inanmadı. Böyle her tarafı çamur mühendis olmaz benim bildiğim mühendis takım elbiseli ve kıvrak olur dedi. Oda kimliğimi gösterdim. Oda kimliği yanımda olmasa yanımdaki kişiye Maden Mühendisi olduğuma inandıramayacaktım. Maalesef toplumumuz Maden Mühendislerinin çok zor şartlarda çalıştığını bilmiyor.

Ahmet Kaya
Oda Sicil No: 3182

ÖZGEÇMİŞ

1959 yılında Adana'nın Ceyhan ilçesinde doğdum. İlk ve ortaokul eğitimimi doğduğum ilçede tamamladıktan sonra, liseyi İzmir'de okudum. 1976-77 yılında Zonguldak D.M.M.A.'ne bağlı Maden Mühendisliği bölümüne girdim. 1981 yılında mezun oldum. 1983 yılında askerlik hizmetimi tamamladıktan sonra, Afşin-Elbistan Kömür İşletmelerinde Eylül-1983 yılında göreve başladım. 1984 yılında evlendim. 1985 yılında oğlumuz Uğur dünyaya geldi. Yaklaşık 2 yıllık kamudaki görevimi Temmuz-1985 yılında sonlandırdıktan sonra Adana'ya yerleştim. Adana ve civarında bulunan kendime ait krom maden işletmelerini 1999 yılına kadar çalıştırdım. Daha sonra serbest mühendis olarak teknik danışmanlık hizmeti verdim. Halen, bir firmaya İş Güvenliği Uzmanı olarak danışmanlık hizmeti vermekteyim.

Feridun Sadık Özeren
Oda Sicil No: 3183

ÖZGEÇMİŞ

İlkokulu Diyarbakır ve Elazığ'da Ortaokul, lise ve üniversiteyi Ankara'da okudum. Uzun dönem yedek subaylıktan sonra kısa bir süre Habaş A.Ş. de çalıştım. Temmuz 1984 de girdiğim MTA'nın Fizibilite Etütleri, APK ve Strateji Geliştirme dairelerinde çalıştım.2014 de emekli oldum.

ANI

Belki beklenti teknik içerikli bir anıdır. Ama ben biraz gülelim istedim. Çiçeği burnunda bir maden mühendisi: Askerliğimi yaptıktan sonra Bilecik Osmaneli'nde Habaş A.Ş. de işe girdim. Bir süre sonra çalışanlarla birlikte yöre kasabasına alışverişe gittik. Sıra bana geldiğinde "1 Kg kıyma alabilir miyim?" dedim. Kasap elindeki bıçağı tezgaha bırakıp "Manav mısınız?" diye sordu. Ben de şaşırarak " Hayır! Maden Mühendisiyim" dedim. Doğal olarak gülüşmelerden sonra "manav" ne demek öğrendim.

Havva Bultan
Oda Sicil No: 3186

ÖZGEÇMİŞ

1957 yılında Zonguldak'ta doğdum. Üzülmüş Özel İlkokulunda başlayan eğitimime Üzülmüş Ortaokulu ve Mehmet Çelikel Lisesinde devam ettim. 1975 yılında o yıl açılan Meslek Yüksek Okuluna girdim. Bir yıl okuduktan sonra 1976 yılında ZDMMA Maden Bölümüne başladım ve 1981 yılında mezun oldum. 1984 yılında TTK ÜTİM Etüt Tesis Şube Müdürlüğünde çalışmaya başladım.2019 yılında emekli oldum.

ANI

Birgün aynı serviste çalıştığım Jeoloji Mühendisi abimiz Tahsin Kumkumoğlu ve arkadaşım, meslektaşım Emine Uzun ile birlikte Asma İşletme Müdürlüğünde ocağa girdik. Ocakta ilerlerken Tahsin Abi "Ben şu tarafta bir arına bakıp geliyorum" dedi ve gitti. Ama bekle bekle Tahsin Abi yok ortada. Bir bakalım dedik ve aramaya başladık. Galerilerden birinin tabanı tamamen su ile kaplıydı. Raylar ve traversler zor görülüyordu. Emine önde ben arkada hızlı hızlı ilerlerken Emine birden küçücük kaldı. Galerinin tabanındaki traverslerin arasında bir boşluk oluşmuş ve tamamen su ile dolmuştu. Tabii bunu baş lambası ile görmek olanaksızdı ve Emine o boşluğa düşmüştü. Şaşkınlıktan ne yapacağımı bilemedim. Önce komik gibi görünen bu durum Emine'nin çektiği acıyı görünce üzüntüye dönüşmüştü.

Çok daha kötü sonuçları olabilecek bu olayı bacağına aldığı darbe ile atlattım. Daha sonraki ocak turnelerinde benzeri olayları yaşamamak için daha dikkatli oldum.

Sonrasında bir süre tiyatro ve sinema oyuncusu Levent Kırca'nın tiplerinden biri olan Küçük Hüsamet'in diye takılmıştık Emine'ye.

Recep Fazıl Ersoy
Oda Sicil No: 3187

ÖZGEÇMİŞ

1956 yılında Sivas Suşehri de doğdum. İlk orta lise eğitimimi Ankara'da tamamladım daha sonra 1975 yılında ZDMM akademisinin açılmasıyla üniversite eğitimime başladım. 1981 yılında mezun oldum. Ocak mühendisi ve baş mühendis olarak 1991 yılına kadar Amasra Taşkömürleri Müessesinde çalıştım. Oğlumun Anadolu Lisesini kazanması üzerine Zonguldak İş güvenliği başmühendisi olarak tayin oldum. 1993 yılında Kozlu müessesine İncirharmanı işletme müdürü olarak atandım 1996 yılında başuzman olarak 6 ay kadar çalıştıktan sonra Armutçuk işletme müdürlüğüne atandı. 1998 yılında Armutçuk işletmesinin müessese

yapılmasıyla müessese müdür yardımcısı (teknik) olarak vekaleten müessese müdürlüğünü 2001 yılına kadar yürüttüm. Daha sonra genel müdür müşavirliğine atandım 6 ay kadar sonra emekli oldum. Emekli olduktan sonra Çankırı, Ermenek, Sorgun, Gülnar, Kütahya kömür üretim firmalarında müdür, genel müdür görevleri yaparak 2012 yılına kadar çalıştım. 2012 yılından bugüne İzmir ili Seferihisar ilçesinde yaşıyorum.

ANI

1984 -85 yıllarında Amasra'da ocak mühendisi olarak çalışırken bir gün tertip işleri bittikten sonra ocak şefi ile muhabbet etmeye başladık şef bey dedi Kurudere taban yolunda cinler var biz korktuğumuz için o tarafta hiç gitmiyoruz. Bahsettiği galeri terk edilmiş ocağın -100 katlarında nefeslik olarak kullanılan kısımlarında ancak havalandırmada bir sorun olduğunda görülen bir mevkide idi. Saat 16-24 vardiyasında işe başlamıştı. Ben tokalaşarak tertipten ayrıldım ve ocak elbiselerimi giyerek yanıma da bir emniyet nezaretçisi olarak bahsedilen mevkiye gitmek üzere ocağa girdim, yaklaşık 2 km yürüdüktan sonra hakikaten o kısımlarda herhangi bir işçi tertip edilmemekle birlikte bam güm sesler gelmeye başladı yanımdaki emniyet çavuşu bey ben korkuyorum ne olur gitmeyelim dedi ama benim tavrim üzerine peşimden gelmeye devam etti. Yaklaştıkça sesler yükselerek devam ediyordu. Oraya ulaştığımızda tabii ki cinler yoktu ama 6 işçi kışkık odunlarını hazırlamak için bağların altına ek tahkimat için yapılan kilit tahkimatları sökerek (o kısımlar kalker sağlam zemin) direkleri sökerek odun haline getiriyorlardı. İşçilerin beni gördüklerindeki şaşkınlığı cin görmüş gibi idi. Hatırladıkça gülerim.

Ahmet Haluk Kanık
Oda Sicil No: 3190

ÖZGEÇMİŞ

1957 Ankara/Çankaya doğumluyum. Anıttepe İlkokulu'nu, Bahçelievler Deneme Lisesi'ni ve Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Maden Mühendisliği bölümünü 1981 yılında bitirdim. 1983 yılında ODTÜ Maden Mü-

hendisliği Bölümü / Cevher Hazırlama dalında “Kromit Toz Konsantresinin briketleme yolu ile aglomerasyonu” konulu master tezimi tamamladım. Tez hocam Prof.Dr. Gülhan ÖZBAYOĞLU ve tez jüri üyelerim Prof.Dr. Zeki DOĞAN, Prof.Dr.Ümit ATALAY, Prof.Dr.Celal KARPUZ ve Prof.Dr.Cahit HİÇYILMAZ’dı. Master çalışmalarım sırasında Maden mühendisliği bölümünde yaklaşık 2 yıl kadar araştırma görevlisi olarak görev yaptım. 1984 Yılında askerliğimi yedek subay olarak tamamladım. Terhis sonrası üniversiteye dönmedim ve TKİ’nin Şırnak asfaltit açık ocaklarında dekapaj müteahhidinin şantiye şefi olarak çalıştım. 1985 yılında bir İngiliz yeraltı maden makinaları şirketinin Ankara temsilciliğinde 2 yıl teknik müdür olarak görev aldım. 1987 Yılında Japonya’nın önde gelen bir şirketine katıldım ve 30 yıl boyunca ağır tonajlı iş makinaları satışından termik santral taahhüt projelerine, yenilenebilir (güneş ve rüzgar) enerji yatırım projelerinden elektrikli/akülü toplu taşıma, Yüksek Hızlı Tren ve metro yapım projelerine kadar birçok projede görev aldım. 1987 Yılında toplam 36 yıllık çalışmadan sonra emekli oldum. Emeklilik sonrasında Ankaradan ayrılıp Yalova’ya yerleştim. Anadolu Üniversitesi 2 yıllık Tarım teknisyenliği (Açık Öğretim) bölümünü bitirdim ve organik tarımı hedefleyen bir şirket kurarak Vermikompost (Solucan Gübresi) üretmeye başladım. 3 Yıllık başarılı üretime rağmen organik tarıma önem vermeyen bir ülkede yaşadığımı geç de olsa anladım. Şimdilerde hobi amaçlı “Bonsai” (tabakta ağaç) üretiyor ve mevsime göre sebze yetiştirip ürettiğim vermikompostu kendi bitkilerim için kullanıyorum. Evliyim, bir oğlum, bir kızım ve onlardan birer kız torunlarım var.

ANI

Şırnak’da iş başı yaptığımda (Şırnak o zaman ilçe idi) anladım ki müteahhit firma herhangi bir şantiye tecrübem olmadığı halde, sadece TKİ ile yapılan sözleşmenin “şantiye şefinin şantiyede bulunmadığı her gün için... TL ceza öder” maddesi yüzünden beni şantiye şefi ünvanı ile işe almışlardı. Bu nedenle orada bulunduğum sürede şantiyeden hiç ayrılmadım. Ayrılabilsem bile yürüyerek ulaşabileceğim yakın bir yer yoktu. Şantiyeyi patronun kendisi bizzat yönetiyor ve şantiye sahasından çıkamam için her türlü tedbiri alıyordu, yani esir alınmıştım. Şantiyedeki tek sabit telefon patronun odasında idi (zaten cep telefonu yoktu o zamanlar, telsiz de kullanılmıyordu şantiyede) ve eşimle görüşme yapmak istediğimde bile başımdan ayrılmıyordu. Kaçmak için plan yaptım.

O zamanlar yaşıttım olan TKİ Şırnak İşletme Müdürlüğünde çalışan meslektaşlarım dekapaj ölçümü için şantiye sahasına geldiklerinde durumu anlatıp onların resmi aracına bindim ve Cizre-Mardin üzerinden Ankara’ya döndüm. Bu anı meslek hayatımın başında şantiye de görev yapma hevesimin son bulmasına neden oldu.

Ömer Uzun Oda Sicil No: 3197

ÖZGEÇMİŞ

Temmuz 1981 döneminde Zonguldak Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisinden Maden Mühendisi olarak mezun oldum.

1 Ekim 1984 yılında Türkiye Taşkömürü kurumunda işe başladım. 13 yıl Ocak Mühendisliği 2 yıl Kilimli İşletme Müdürlüğü ve 19 yıl Fen Tetkik ve verimlilik Daire Başkanlığında Baş uzman olarak görev yaptıktan sonra 16 Temmuz 2018 yılında emekli oldum.

İlk iş başı yaptığım Karadon Bölge müdürlüğünde; Bölge Müdürü Kamil AYRAL, Gelik Bölümünden Bölüm Mühendisi (merhum) Cevat Şahin ve yardımcısı Süleyman Zöhre’ye bana verdikleri mesleki eğitim ve katkılardan dolayı minnettarım.

Çalıştığım bu süreler boyunca bütün teknik ve idari elemanlarla işçi arkadaşlarımı sağ ile anıyorum. Ölenlere rahmet, sağ olanlara sağlıklı ve mutlu uzun ömürler diliyorum.

Meslekte 40. Yıl dolayısıyla beni onurlandıran ve bu fırsatı veren meslek odama en içten duygularıyla teşekkür ediyor ve son olarak büyük sanatçı (merhum) Levent Kırca’nın hoşcakalın dostça kalın, Atatürk’te kalın sözleriyle yazımı bitiyorum. Sağ olun var olun.

**Prof. Dr. Ercüment
Yalçın**
Oda Sicil No: 3198

ÖZGEÇMİŞ

18 Mart 1957 tarihinde Manisa'nın Salihli ilçesine bağlı Dombaylı köyünde dünyaya geldim. İlkokulu Dombaylı Köyü İlkokulunda 1968 yılında tamamladıktan sonra Adala (Karataş) ortaokuluna başladım. Adala ortaokulundaki ilk yılımın sonunda girdiğim Devlet Parasız Yatılı sınavını kazanarak 1969 yılında Manisa Şehitler ortaokulunda eğitimime devam ettim. 1971 yılında ortaokuldan mezun olduktan sonra Manisa Lisesine başladım ve 1974 yılında mezun oldum. 1975 yılında Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesini kazandım. Bir yıl bu fakültede okudum ve bir yılın sonunda tekrar Üniversite sınavına girdim. 1976 yılında Orta Doğu Teknik Üniversitesi Maden Mühendisliği Bölümünü kazanarak bu üniversiteye geçtim. 1981 yılında mezun olduğum aynı bölümde Araştırma Görevlisi olarak çalışmaya başladım. Orta Doğu Teknik Üniversitesi Maden Mühendisliği Bölümünde 1983 yılında "Yüksek Lisans", 1990 yılında "Doktora" eğitimlerimi tamamladım. 1992 yılında Dokuz Eylül Üniversitesi Maden Mühendisliği Bölümünde "Yardımcı Doçent" kadrosuna atandım. Aynı bölümde 1993 yılında Maden İşletme Anabilim Dalı Madenlerde Havalandırma ve Emniyet Bilim Dalında Doçent unvanını aldım. 1999 yılında Maden İşletme Anabilim Dalında Profesör kadrosuna atandım ve halen aynı bölümde Profesör Öğretim Üyesi olarak çalışmaya devam etmekteyim. D.E.Ü. Maden Mühendisliği Bölümünde Maden İşletme Anabilim Dalı Başkanlığı, Bölüm Başkan Yardımcılığı, Bölüm Başkanlığı, Fen Bilimleri Enstitüsünde Müdür Yardımcılığı, Mühendislik Fakültesi Fakülte Kurulu ve Yönetim Kurulu Profesör Temsilci Üyeliği, Mühendislik Fakültesi Dekan Yardımcılığı,. Mayıs 2009 - Aralık 2015 yılları arasında Mühendislik Fakültesi Dekanlığı görevlerinde bulundum. 40 yıllık Akademik yaşantım süresince 15 adet Yüksek Lisans ve 7 adet Doktora tezine danışmanlık yaptım. Çok sayıda ulusal ve uluslararası bilimsel makale ve bildiri ile ders notu niteliğinde kitaplarım bulunmaktadır. Bölümümüzdeki

öğretim üyesi arkadaşlarımla birlikte yapmış olduğumuz Araştırma Projeleri ile Madencilik Sektörünün sorunlarına çözümler üretmeye gayret ettik ve yüzlerce gencimizi en güncel bilgilerle donatılmış şekilde Maden Mühendisi olarak mezun ettik ve etmeye devam ediyoruz.

ANI

Özgeçmişimde de belirttiğim gibi, 40 yıllık meslek hayatımın hepsi üniversite ortamında Akademik Personel olarak geçti, herhangi bir maden işletmesinde Maden Mühendisi olarak çalışmadım. Bu nedenle meslek hayatımda hatırladığım ilginç anılarımdan birisi 1981 yılında Ege Linyitleri İşletmesi Soma Merkez ocakta yaptığım staj sırasında yaşadığım bir olay ile ilgili. ODTÜ'ye girdiğim ilk yıllarda yaşanan uzun süreli boykotlar nedeniyle stajlarımı 3. ve 4. sınıf yaz aylarında yapmak zorunda kaldım. 1981 yazında Merkez ocağa staj yapmak için ilk gelen kişi bendim tuvalet ve banyosu yan taraftaki başka bir binada olan yaklaşık 70-80 kişilik işçi yatakhanelerinde sürgünle geldiğini söyleyen bir memur ile birlikte kalıyorduk. Madende çalışan işçiler yemeklerini evlerinden getirdiği için işçi yemekhanesinde öğle yemeği olarak her gün nohut yemeği çıkardı. Emniyet başçavuşu Ali beyle birlikte her gün ocağa merkez ocak desandresinden girer, ocak içinde gerekli ölçümleri ve kontrolleri yaptıktan sonra Trolley Hattı diye adlandırılan yerden yeryüzüne çıkar ve bir araç ile tekrar merkez ocak tesislerine gelirdik.

Soma kömürlerinin özelliği gereği sıklıkla gizli ocak yangınları meydana gelmekte ve bu yangınlar termik santral külünün su ile karıştırılıp yangın bölgesinde oluşturulan baraj arkasına pompalanması ile söndürülmekteydi. Bir gün mühendisler, daha önce özel sektöre ait olan ve 1978 yılında kamulaştırılan Önen ocağında bir galerinin tavana yakın yan duvarında yapılmış olan kül barajının açılarak yangın durumunun kontrolüne bizi de götürdüler. Biz stajyer öğrenciler açılacak barajdan emniyetli bir mesafede barajın açılışını izlemeye başladık. İşçiler barajı kontrollü bir şekilde kazarken bir anda baraj galeri içerisine yıkıldı ve galerinin tabanı kor haline gelmiş kömürle doldu. Hiç kimseye bir şey olmaması büyük şanslı doğrusu. Bu olay bize gizli ocak yangınının ne kadar tehlikeli ve mücadele etmenin ne denli zor olduğunu gösterdi. Stajımı tamamlayıp onaylı staj defterini okuluma teslim ederek ODTÜ Maden Mühendisliği bölümünden mezun oldum ve aynı bölümde asistan olarak çalışmaya başladım. Staj yaptığım tarihten bir süre sonra staj sırasında tanıdığım ve bize çok yardımcı olan bir Maden Mühendisi abimizin yangında yaralandığını duymuş ve çok üzülmüştüm.

Halil Murat
Oda Sicil No: 3203

ÖZGEÇMİŞ

1952 Yılında Tunceli de doğdum. Köyümüzde ilk okul olmadığı için, ilk okul eğitimimi farklı iki köyde tamamladım. Orta okul eğitimimi Pertek te yaptım. Lise eğitimimi ise Elazığ Atatürk lisesinde yaptım. 1981 Yılında Hacettepe Üniversitesi Yer Bilimleri Enstitüsü Maden Mühendisliği Bölümünden mezun oldum. Mezuniyetten hemen sonra, Ankara İçme Suyu Projesi kapsamında bulunan Kızılcahamamda ki Cinali Şantiyesinde inşaatı devam eden tünellerde Vardiya Mühendisi olarak görev aldım. Bir süre çalıştıktan sonra askerlik görevimi yapmak için işten ayrıldım. Askerlik görevimi tamamladıktan sonra ülkemizin değişik bölgelerinde açık kömür işletmelerinde dekapaj şantiyelerinde Şantiye Şefi olarak görev yaptım. Dekapaj şantiyelerinde yaptığım işler bana monoton gelmeye başlayınca tekrar tünellerde çalışmaya karar verdim. Urfa tünelleri, Atatürk Barajı enjeksiyon galerilerinde Tünel Mühendisi olarak görev aldım. Ülkemizde oto yolların inşaatının başlaması ile, İzmir – Aydın Otoyolu Projesi kapsamında bulunan Selatin Tünellerinde Şantiye Şefi olarak göreve başladım. Daha sonra Selatin tüneli ve Karşıyaka tünelleri Şantiyeleri Müdürü olarak görev yaptım. Selatin ve Karşıyaka tünellerinin inşaatını tamamladıktan sonra, burada edindiğim tecrübeleri meslektaşlarımla paylaşmak için bir kitapta topladım. İzmir 'den sonra Kuzey Irak'ta bir Türk firmasında Bölge Müdürü olarak görev yaptım. Türkiye'ye döndükten sonra kısa bir süre Karadeniz sahil yolunda Rize'de bulunan tünellerde Tüneller Şefi olarak görev yaptım. Rize'den sonra Cezayir'de bir Türk firmasında İnşaat İşleri Müdürü olarak görev yaptım. Cezayir' de Tiziouzu kentinde bulunan demiryolu tünelleri ve viyadükleri bitirdikten sonra aynı firma ile İzmir Efemçukuru altın madeninde Proje Müdürü olarak görev yaptım. Efemçukurundan sonra aynı firma ile İzmir Narlıdere Metro inşaatında Proje Müdürü olarak görev yaptım.

M. Fikret Suner
Oda Sicil No: 3205

ÖZGEÇMİŞ

İstanbul, 09.02.1959 doğumlu, evli ve iki çocukludur. İlk, orta ve yüksek tahsilini İstanbul'da tamamlamıştır. TEV bursiyeridir. Yüksek öğrenimi yurt dışı eğitim stajını İspanya -Oviedo Hulleras del Norte kurumunda yapmış, 1981'de İTÜ Maden Fakültesi'nden birincilikle mezun olmuştur. 1981-1982 döneminde Boğaziçi Üniversitesi'nde İngilizce Eğitimi almış, aynı yıl, İ.T.Ü. Mineraloji-Maden Yatakları Kürsüsü'ne asistan olmuştur. Jeoloji Mühendisliği Bölümü'nde 1984'de Yük.Müh., 1988'de Dr.Müh.; 1989'da Y.Doç. unvanlarını almıştır. 1993'de Maden Yatakları-Jeokimya Doçenti olmuş, 1994'de İTÜ Doçent Kadrosu'na , 2001'de Profesör Kadrosu'na atanmıştır.

Hungarian Academy of Science bünyesinde Misafir Öğretim Üyesi olarak bulunan, yurt içinde ve dışında yüzden fazla sözlü ve poster sunum yapan, Progress in Mining and Oilfield Chemistry Uluslararası Periyodik Editorial Board Üyesi olan Fikret SUNER, bir yıl içerisinde 6 ayrı SCI yayın sahibi özelliği ile İTÜ Özel Ödülü' ne layık görülmüştür. Kamu ve özel sektör çerçevesinde birçok ulusal ve uluslararası proje yürütmüş ve görev almıştır.

Fikret SUNER, 1997-2008 yılları süresince Jeoloji Müh. Bölüm Başkan Yardımcılığı, Jeoloji Müh. Bölüm Başkanlığı, Maden Fakültesi Dekan Yardımcılığı ve Vekilliği görevlerinde bulunmuştur. 14 Yüksek Lisans ve Doktora Tezi danışmanlığı üstlenmiştir. 25 yıl İstanbul Sanayi Odası Dış Experi olarak görev yapmıştır. Yurt Madenciligi Geliştirme Vakfı, İ.T.Ü. Maden Fakültesi Vakfı, Türk Eğitim Vakfı bünyesinde farklı görevler almıştır. TMMOB, European Union of Geosciences, Pakistan Industrial Mineral Society, Hungarian Geological Society, Geological Society of Greece, IAGOD, Society for Geology Applied to Mineral Deposits mesleki dernek üyelikleri bulunmaktadır. 2000 yılından bu yana Mühendislik Eğitimi Teknikleri ve Teknolojileri sistemi (ABET) konusunda çalışmalar yürüten Fikret SUNER, MÜDEK (Mühendislik Eğitim Programları Değerlendirme ve Akreditasyon Derneği) Değerlendiricisi olup, birçok üniversitenin değerlendirmesi sürecinde görev almıştır. 2016 yılından

İtibaren Yükseköğretim Kalite Kurulu (YÖKAK) bünyesinde Değerlendirici ve Takim Başkanı olarak görev almaktadır. Fransızca ve İngilizce bilmektedir. Halen İ.T.Ü. ve YÖKAK bünyesinde görev yapmaktadır.

ANI

İlk stajım, 1977 yılı yaz aylarında Adana Tarsus Berdan Barajı yapım aşamalarında DSİ bünyesinde idi. O stajım esnasında kömür yataklarında mutlaka staj yapmam gerektiği mühendisler tarafından bana söylenmişti. Bu bilgi bağlamında ertesi yıl 1978 yılında Karadon Bölgesi'ni staj yeri olarak seçtim.

Staj zamanı, aynı bölgeyi seçen değerli meslektaşım Vedat Küçükbükcü ile Zonguldak yollarına düştük. Karadon bölgesine geldik. Bildiğimiz işlemler ardından ilk gün heyecanı başladı tabii. Yeraltına inecektik. Baret, çizme, elbise, lamba ile tanıştık. Maden Çavuşu kavramını ve etkisini anladık.

Yeraltına inip zap zor yürümeye başladık. Biraz çekingenlik biraz korku derken alıştık, daha doğrusu alıştığımızı sandık. Çavuşumuzun “ arayı açmayın” ikazlarına da pek anlamadık herhalde. Biraz merakla da her gördüğümüz değişik gelen kayaç, malzeme, konveyör ne varsa sık sık durup bakıyor ya da soruyorduk. Bu arada baktık ki grup ortada yok, biz arkada kalmısız. Hızla ilerledik heyecanla, bir yol ayrımı gibi yorumladığımız sapağa gelmişiz. Sağa mı sola mı ? Her iki zeminde de ray var. Etraf karanlık. Aldı mı bizi bir korku. Yakalayacağız derken, hızlandık; hızlandıkça yol uzadı. Devamlı yürüyor ve biraz da “ inşallah varırız telaş” sessizce ikimizin de düşüncelerinde büyüyordu. Zamanı tam bilemiyorum ama, herhalde bir saate yakındı sanki.

O ilk karanlık hafiflemesi anı, işte ilk unutulmayan an gibi idi. Daha da hızlandık, yol rampalalaştı ve gün ışığı artık kesindi. Cidden terden ıslanmış o kalın ve koyu mavi elbiselerimiz içinde sanki kuş gibi hafiflemiştik. Bize öyle geldiğini sonra öğrendik. Tam çıkışta uzun boylu, mühendis olduğunu anladığımız biri bizi bekler gibiydi. Biz sevinçli iken, O kişinin gözleri sanki çakmak çakmak idi. “ Siz Karadon ağzındaki stajyerlerdensiniz değil mi ? “ de di. Biz de çok sakın ve tabii ki başka neresi olacak der gibi “ evet” cevabını verdik. Ama suratlarımızın şaşkınlığı da belli imiş demek ki. Sertçe “ Burası Gelik “ dedi. (Gelik adını ilk kez duymuştuk ve bir daha unutmadık.) ve Zafer Bey sizi bekliyor diye ekledi arkasından. Zafer Bey adını da bir daha unutmuyacaktık . Jipe bindirdi ve kendisi de binerek bizi Karadon'a getirdi. Meğer biz kaybolmuşuz, yeraltında yolumuzu şaşırmış, bütün gruba kendimizi arattırılmışız. Bu nedenle tüm ocaklara haber verilmiş ve Bölge Sorumlusu Zafer Deler küplere binmiş bizi bekliyormuş.

Zafer Deler Bey'in karşısına çıkarıldık. Elleri arkasında, bizlere öyle bir bakmıştı ki, fırtına öncesi sessizlik kavramını hissetmedik diyemem. Vedat'ı arkadaşlarım da tanır. Zatem iyice şaşkındı, Fiko nolucak diyip duruyordu. Ansızın Zafer Bey konuşmaya başladı daha doğrusu kükredti. Söylediklerini burada yazamam ama soyadının hakkını ciden verdi. Ama sonrasında da bir baba edası ile güzel bir iki nasihat verdi. Ve o anı ve sözleri bizlere hep rehber oldu. Allah uzun ömür versin, vefat etmiş ise mekanını cennet yapsın.

Mühendisliğin anlamını, duruşunu, görevini ve sorumluluğunu Zafer Deler Bey bizlere göstermişti bir kaç dakika içerisinde. Allah razı olsun.

Kemal Gezer Oda Sicil No: 3207

ÖZGEÇMİŞ

Doğum Tarihi : 10.01.1956

Doğum Yeri : Türkiye - Çorum - Kargı

Eğitim Bilgileri

Hacettepe Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Maden Mühendisliği 1981 Yılı Mezunu

Stajlar

MTA Sondaj Kampı- Zonguldak

Lise ve Üniversite yıllarında Samsun Bafra ve Kozan Adana da Elektrik Etüt İdaresi Sondaj kamplarında çalıştım.

İş Tecrübesi

Kiska Komandit Şirketi - Kınık Tünel İnşaatı- Ankara-(Kasım 1981-Mayıs 1982)-Vardiya Mühendisi

Barit Maden T.A.Ş. - Yer Altı ve Yer Üstü Barit İşletmesi-Adana-(Haziran 1984-Eylül 1990)- Teknik Nezaretçi ve İşletme Mühendisi

TEKFEN İnşaat A.Ş.- Tarsus Adana Gaziantep otoyol İnşaatı-(Mart 1991-Ocak 1994)- Delme Patlatma Grup Şefi
İsveç'te 15 Gün Delme Patlatma İle İlgili Eğitim ve Seminare Katıldım.

Ak Metal - Yer Altı ve Yerüstü Krom İşletmesi ve Konsantre Tesisi- Adana -(Mart 1995- Ocak 1996) İşletme Müdürü

Mersin Mut İlçesinde Yer Altı Kömür İşletmeciliği Yaptım. Hukuki Nedenlerle Durduruldu. (Ocak 1996 - Mayıs 1996)

KİAŞ Kömür İşletmeleri A.Ş. - Yer Altı Kömür İşletmesi-
Ermenek/ Konya - (Ağustos 1996-Mart 1998)- Emniyet ve
Üretim Mühendisi, Bir süre de İşletme Müdürü

Çektaş Hafriyat - Soma/ Manisa- (Mart 1998-Eylül 1999)-
Hafriyat Şantiye Şefi

Bemaş Beton Mamulleri A.Ş. - Söke/ Aydın - (Ocak
2000-Eylül 2000) - Batı Söke Çimento Şantiye Şefi

Ocak 2001'de emekli oldum ve Ankara'ya yerleştim.

Park Holding- Divriği/ Sivas- Yer Altı Demir İşletmesi - (
Mayıs 2002-Kasım 2002)- Delme ve Patlatma Mühendisi

Ezel İnşaat- Sodyum Feldispat Açık İşletme- Çine / Aydın-
(Mart 2004- Ekim 2004)- İşletme Müdürü

Haknat İnşaat- Hafriyat - Sodyum Feldispat İşletmesi -
Çine/Aydın- (Ekim 2004- Aralık 2004)- İşletme Müdürü

Nur Ak İnşaat- Yol İnşaatı - Yemen Cumhuriyeti- (Mart
2005-Temmuz 2006) - Delme Patlatma Grup Şefi

Öztaş İnşaat - Doğalgaz Boru Hattı - Rize - (Ağustos 2006 -
Aralık 2006)- Delme, Patlatma ve Kazı Grup Şefi

Öztaş İnşaat - Hızlı Tren Hattı - Konya - (Aralık 2006- Ni-
san 2007) - Delme Patlatma Grup Şefi

MADKİM-Demir Export Çetin Kaya Demir İşletmesi- Si-
vas-(Nisan 2007- Şubat 2008)-İşletme Müdürü

Çiftay- Divriği Demir Madeni- Sivas- (Nisan 2008-Haziran
2008)- Şantiye Şefi

Filiz Maden A.Ş.- Krom İşletmesi- Denizli- (Ağustos 2008-
Ağustos 2009) - İşletme Mühendisi

İlci İnşaat A.Ş. - Kanal İnşaatı- Urfa - (Ağustos 2009- Ara-
lık 2010) - Delme Patlatma Grup Şefi

İlci İnşaat A.Ş. - HES Projesi - Kahramanmaraş -(Aralık
2010-Ağustos 2011)- Tünel Şefi

Ufuk İnşaat - Kanal İnşaatı - Bismil/Diyarbakır - (Ocak
2012-Ocak 2013)- Delme Patlatma Şefi

İlci İnşaat A.Ş. - Baraj İnşaatı - Silvan/ Diyarbakır - (Nisan
2013- Eylül 2013) - Delme Patlatma Grup Şefi

Cinerler Grup - Eti Bor Kırka bor işletmesi- Eskişehir- (
Ekim 2013-Nisan 2014)- Şantiye Şefi Boran İnşaat- GLİ
Kömür İşletmesi - Keles/ Bursa - (Eylül 2014 - İş veren işten
kendi isteği ile çekilmiştir.) Şantiye Şefi

Cenap Erol Madencilik - Yeraltı Barit İşletmesi - Feke/ Ada-
na(Kasım 2016 - Ağustos 2018'de iş yeri kapandı)- Daimi
Nezaretçi

1990'lı yıllarda Adana Gaziantep otoyolunda, Delme-Pat-
latma Şefi olarak görev yapmaktaydım.

ANI

Adana Bahçe İlçesinin bir mahallesinin karşısında bulu-
nan, kayalık bir alanda patlatma işlemi gerçekleştirdik.

Ben, mahallenin alt tarafında bulunan petrol istasyo-
nunda, istasyon sahibiyle otururken, telsizden patlatma
talimatı verdim. Patlatma kaynaklı meydana gelen hava
şoku nedeniyle, petrol ofisinin yanında bulunan res-
toranın ve üst tarafta yer alan, sayısı 25 ila 30'u bulan
konutun camları kırıldı. Yaklaşık mesafe 350-400 met-
re arasındaydı. Hava şoku konusunu bilmekle beraber,
bu mesafede böyle bir sonuç beklemiyordum. Sonuçta
herhangi bir yaralanma olmamasına sevindik. Kırılan
camların telafisi yapıldı. 3 yıl süreyle Osmaniye ile Nur-
dağı'nın 1 kilometre ötesine kadar olan tüm kazılarda-
ki delme-patlatma işlerini, çalışmaların durdurulduğu
1994 yılına kadar kazasız bir şekilde tamamladık.

Saygılarımla.

Celal Suat Mutlu
Oda Sicil No: 3212

ÖZGEÇMİŞ

1981 İTÜ-Maden Fakültesi, Maden İşletme Bölümü mez-
unuyum.

1983-85 MTA Orta Anadolu Bölge Müdürlüğünde (Si-
vas) çalıştım.

Diğer çalışma alanları...

Atatürk Barajı-Ata İnşaat (Bozova, Şanlıurfa)

Çakmak Barajı-Doğuş İnşaat (Çarşamba, Samsun)

Kuzey-Güney Haliç Kolektörleri-STFA İnşaat (İstanbul)

Türkiye İhracatçılar Merkezi (TİM)-İMMİB Maden Bö-
lümü-Danışmanlık (İstanbul)

Aranızda olmaktan her zaman mutlu oldum.

Maden Mühendisliği bizlere sadece sektörü tanıtmadı...
Doğasıyla, depremiyle, seliyle...taşı, toprağıyla...kosmo-
su tanımamıza kadar çok geniş bir alanda hayatı öğretti.

Kimleri tanımadık ki.sevgili hocam Mahir Vardar ve tüm
vefat eden değerli hocalarımız ışıklar içinde olsunlar...

Herkese sağlık ve mutluluklar la sevgi ve saygılarımı su-
narım.

İyi günler.

Ali Elmaağaç
Oda Sicil No: 3214

ÖZGEÇMİŞ

18.08.1959 Tarihinde Kayseri ili Bünyan ilçesi Dağardı köyünde dünyaya geldim.1970 Yılında Dağardı köyü İlkokulundan mezun oldum. İlkokul 4.sınıf öğretmenimin aileme baskısı nedeniyle "bu çocuğu siz okutmazsanız ben okutacağım diye söylemesi "üzerine Kayseri Merkez Nazmi Toker Orta okuluna başladım.1972-73 Öğretim döneminde mezun oldum.1975-76 yılında Kayseri Endüstri Meslek Lisesinden mezun oldum. Ortaokul ve lise dönemimde yaz tatillerinde inşaat işçisi olarak çalıştım) 1977 Yılında Eskişehir Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisinde Maden Bölümüne başladım. 1980-1981 yılında mezun oldum. Yedek subay olarak 16 ay askerlik görevimi yaptıktan sonra 1983 yılında Dedeman Madencilikte çalışmaya başladım.1988 yılının sonuna kadar bu firmada çalıştım. Bu dönemde İşletme Mühendisi, işletme müdürü, bölge müdürü, genel müdür yardımcısı ve 1987-1988 yıllarında Dedeman Madenciliğin maden grubu genel müdürlü olarak çalıştım.1988 yılı sonunda Dedeman madencilik ten ayrılarak 1989 yılı başında Oreks Madencilik te genel müdür olarak çalışmaya başladım. 15 eylül 1989 da oreks madencilik ten ayrılarak Etibanka bağlı Çinkur çimko kurşun metal sanayinde maden grubu müdürlüğünde çalışmaya başladım. Çinkurun özelleşme kapsamına alınmasıyla birlikte 1 mart 1995 te çinkurdan ayrılarak tekrar Oreks Madencilik te genel müdür olarak çalışmaya başladım. Halen Oreks Madencilikte bu görevime devam etmekteyim. Bu dönem içerisinde Oreks Madenciliğin da ortak olduğu Rasih ve İhsan Madencilikte 1995-2002 yılları arasında, Zamantı Madencilikte 1997-2002 yılları arasında genel koordinatör olarak çalıştım.

Madenciliğe başladığım bugüne kadar binlerce maden sahasının etüdünü yaptım. Yüzlerce yeni mezun maden ve jeoloji mühendislerinin yetişmesine ve onlarca doktora öğrencisinin çalışmasına katkıda buldum. Madenciliğe ilk başladığım andaki çalışma hırslım, iddiam ve özverim ne ise şu anda da aynı şeyleri taşımaktayım. Bunu kaybettiğim an çalışma hayatımı sonlandıracağım. Eyliyim eşim halen görevine devam etmekte olup 37 yıllık teknik öğretmen. İkişi

de tıp doktoru olan biri erkek, biri kız, iki evladım var. Madencilik sektörüne büyük katkılar sağladığım çevremdekiler tarafından söylenmekte. Bu başarıda eşimin ve çocuklarımın büyük katkısı ve özverisi olmuştur.Burada onlara teşekkür etmeyi bir borç biliyorum.

ANI-1

40 Yıllık meslek hayatımda beni en çok üzen ve içimi sızlatan değişik tarihlerde yaşamış olduğum 5 adet ölümlü iş kazaları olmuştur.Ayrıca aralık 1986 tarihinde Niğde -Çamardı -sulucaova köyü Tekneli Mevkiinde (3050 rakım)Beril Madenciliğin sahibi Maden Mühendisi İsmet Garipağaoğlunun iki personeli ile tipide donarak ölmeleri beni derinden üzmüştür.Anılarımda çalıştığım sürede geçmiş dönemlerde işletmelerde işverenlerin şef ve başçavuşların ön planda tutulduğu ve maden mühendislerinin ikinci planda ve kanuni zorunluluk olarak çalıştırıldığı anlayışını yıkarak mühendislerin ön plana çıkmasını sağladığım iki olaydan bahsedeceğim.

30 aralık 1985 tarihinde Kayseri ili Pınarbaşı ilçesi Pulpınar köyü civarında daha önce Ahmet Çanakcı tarafından 1950 yılından beri işletilen ve sahada herhangi bir cevher varlığı kalmadı diye bilinçli olarak icralık duruma düşürdüğü sahayı o zaman 85 yaşında olan Kemal Dedeman (1900 doğumlu) la beraber icradan aldık.İcra dosyasında bilirkişi raporunda tamamı suyla dolu olan 2 nolu kuyuda 95 bin ton %42-44 tenörlü kromit cevher varlığından bahsedilmekte idi.1986 yılında bu kuyunun suyunu boşalttık.Kuyunun taraması yapıldı.Kuyu tabanında ve arakatında 2500 ton %40-42 lik cevher varlığı tespit edildi ve üretildi.Sahanın diğer bölümlerinde yapmış olduğumuz etütler neticesinde 3 nolu yarmada 50-60 cm kalınlığında cevher üretilmiş, tabanda fayla cevher kesilmiş,devamı araştırılmamış cevher bitti diye bırakılmış.Üretilen cevherin tavan ve tabanını dünit oluşturmakta 6-7 metre dünit kalınlığından sonra harzburjit görülmekte idi. İşin başındaki kişi olarak dünitin yerini cevhere terk edeceğini harzburjitin cevheri sınırlayacağını bildiğim için, fayla kesilen cevherin eğim ve doğrultu boyu devamlılığını ortaya koymak için yaptığımız ilk sondajda 26 metre alt kotta 2,5 metre kalınlığında %48,5 cevher kestik .Sondaj çalışmalarını cevherin doğrultu boyu devamlılığı için sondaj çalışmasına devam edildi. Burada 65 metre kuyu inip 30 ve 60 metrelerde iki kat oluşturdum. Rahmetli Kemal Dedemana 165.000 ton %48,5 tenörlü kromit cevheri üretime hazır olarak ortaya koyduk dediğimde "beyefendi şu söylediklerini yaz altını imzala dedi" Bu işletmede 2020 yılına kadar madencilik faaliyetlerine devam edilerek 3 milyon tonun üzerinde üretim yapılmıştır. Sahanın eski sahibi Ahmet Çanakcı bizim 1986 yılında bu cevheri ortaya koyduğumuzu öğrenince daha önce

çalıştığı ve sahada cevher kalmadı diyen ekibine büyük hakaretler etmiş.

ANI-2

Mayıs 1989 da Mersin Erdemli bölgesinde yeni devraldığımız krom sahasını işletmeye alma çalışmalarını yürütürken akşam misafirhaneye geldiğimde her gün beni neşe ve güler yüzle karşılayan Oreks Madencilik kurucusu (1961 yılında kuruldu) rahmetli Hamdi Oral (6 Kasım 2009 yılında 77 yaşında vefat etti) yüzü asık bir şekilde beni karşıladı.Hamdi bey ne oldu diye sordum.Yahyalıdaki ocağın keşfiyle görüşüm “aynada cevher bitmiş “dedi.Hamdi beye cevaben, belirli kalınlıktaki cevher birdenbire bitmez ya dış yaparak yada incelerek biter.Belirli bir kalınlıkta ki cevher fayla kesilmiştir.Benim burada iki günlük işim var oradan sonra gider onu çözerim dedim.iki gün sonra Yahyalıya giderek cevherin fayla kesildiğini 12 metre atımdan sonra cevherin doğrultu boyu devamlılığını ortaya koydum.Bu durumu gören Hamdi bey “Ağanın oğlu biz bu işi bilmiyormuşuz bize bunu öğrettin dedi”Bu durum Oreks Madencilikte milat oldu bundan sonra başçavuş ve şeflerin ön planda olduğu Oreks Madencilikte o günden bu güne kadar hep mühendisler ön planda olmuştur.

Recai Kaçan
Oda Sicil No: 3220

ÖZGEÇMİŞ

D.Yeri ve Tarihi : Bartın 16.06.1960

Okulu : Eskişehir DMMA Maden Mühendisliği

Mezuniyet Yılı : 1981

İşe Giriş Tarihi : 03.03.1982

Deneyimler

1-Afşin-Elbistan Linyitleri İşletme Müdürlüğü

Afşin-Elbistan (A) Termik Santralının 17Mt/yıl olan kömür ihtiyacının, homojenizasyonunun sağlanarak temin edilmesi için, ana hatları ile; her birinin kapasitesi 2.186m³/h (yerinde) olan 6 adet döner kepçeli ekskavatör, kapasitesi 5.600m³/h (kazılmış) olan 5 adet dökücü, taşıma kapasitesi 5.600m³/h (kazılmış) olan, paralel ve/veya seri bağlı yaklaşık 40km uzunluğunda bant konveyör tesisleri, 7 adet

kömür stok sahası ana maden makinası ile yardımcı iş makineleri (taşıyıcı, yükleyici, itme grubu vd.), muhtelif kapasitelerde yeraltı ve yerüstü drenaj pompalarından oluşan açık işletme organizasyonu içinde;

- 1982-1988 yılları arasında açık ocak vardiya mühendisliği,
- 1988-1996 yılları arasında açık ocak başmühendisliği,
- 1996-2007 yılları arasında açık ocak İstihsal Şube Müdürlüğü görevlerinde çalışarak Temmuz 2007 tarihinde emekli oldum.
- İstihsal Şube Müdürlüğü görevim esnasında, ek olarak açık işletmeciliğin önemli işlerinden olan Bant Dağıtım Merkezinin (BDM) taşınması işinin planlama ve gerçekleştirilmesinde görev aldım
- BDM projelendirilmesi işi için Almanya'da 15 gün işbaşı eğitimi aldım.
- Yunanistan'ın Kozani bölgesindeki benzer açık işletmelere yapılan teknik inceleme gezisine katıldım.
- Kosova-Prizren bölgesindeki bant kayışı imalat fabrikası gezisine katıldım.

2-Park Teknik Afşin-Elbistan Çöllolar açık İşletmesi

Ağustos 2007-Mart 2012 tarihleri arasında,

- Açık ocak etüd ve maden planlama,
- Taşıma sistemleri (bant konveyör) planlama ve uygulaması,
- Kömür üretimi ve homojenizasyonu planlama ve uygulanması vd. madencilik faaliyetlerinde görev yaptım.
- MİBRAG danışmanlık ve mühendislik şirketinin Leipzig bölgesindeki benzer açık ocaklarına yapılan teknik ve inceleme gezisine katıldım.
- Açık ocak madencilik ana maden makinelerinin satın alınarak temin edilmesi kapsamında, FAM, TAGRAF ve KRUPP firmaları ile yapılan görüşmelere ve imalat atölyelerine yapılan teknik inceleme gezilerine katıldım.

Mart 2012 tarihinde buradaki görevimden ayrıldım.

3-Anadolu Birlik Holding Çoban Yıldızı Elektrik Üretim A.Ş

Şubat 2014 tarihinde Maden Müdürü ünvanı ile işe başladım. Aralık 2015 tarihine kadar;

- Sivas ve Manisa bölgelerindeki muhtelif kömür sahalarının ekonomik olarak işletilebilirliklerinin etüd edilmesi çalışmalarını ile
- Kangal bölgesi kömür sahalarının rezervlerinin artırılma imkanları başta olmak üzere etüd çalışmalarına katıldım.

- Çin'in İç Moğolistan bölgesindeki Heidaigou açık işletmesi teknik inceleme gezisine katıldım.

4- Erg-Verbund Elektrik Üretim ve Ticaret A.Ş.

20 aralık 2015 tarihinde ERG-VERBUND Elektrik Üretim ve Ticaret A.Ş.'nde Maden İşletme Müdürü ünvanı ile göreve başladım. 31 Ağustos 2017 tarihinde EÜAŞ Afşin-Elbistan Linyitleri İşletmesinin şirkete devrinin gerçekleşmemesi üzerine şirketten ayrıldım.

5- Afşin-Elbistan Elektrik Üretim ve Ticaret A.Ş.

01 Aralık 2018 tarihinden itibaren Afşin-Elbistan Linyitlerinin Çelikler Holdinge devredilmesi üzerine, günümüze kadar Linyit İşletme Müdürlüğü görevime devam ediyorum.

Hasan Sönmezışık
Oda Sicil No: 3221

ÖZGEÇMİŞ

1960 yılında Aydın ilinin Nazilli İlçesinde doğmuşum. İlk ve Orta öğretimimi Nazillide tamamladıktan sonra 1977 yılında Tire Endüstri Meslek Lisesinden mezun oldum.

Aynı yıl Eskişehir DMMA Maden Bölümünü kazanarak. Kaydımı yaptırdım. Dönemin şartları gereği sıkıntılı bir öğrencilikten sonra Ekim-1981 yılında mezun oldum.

Özel sektöre ait Yeraltı ve yerüstü maden işletmelerinde görev yaptıktan sonra 2005 yılında emekli oldum.

Halen PLATO YTK Mühendislik Madencilik Çevre Dan. San. ve Tic. Ltd. Şti. ile SİSTEM Mühendislik Dan. İnş. Nak. Tur. Mad.Orm. İth. İhr. San. Ve Tic. Ltd. Şti. Firmalarının ortağıyım. Çevre Görevlisi ünvanı ile Çevre Danışmanlığı yapmaktayım.

1984 yılında eşim Sevim SÖNMEZİŞİK ile evlendim 3 çocuk ve 1 torun sahibiyim.

ANI

2001 yılında Söke çimento fabrikasında taşeronluk hizmeti veren firmanın şantiye şefiydim. Fabrikaya ait Can-kurtaran hammadde ocağından fabrikaya kalker vermekteydik. Ocağın en üst kademesinin üstünde üst örtü kazısı yapıtıyordum.

Ekskavatör operatörünün dikkatsizliği sonucu makine kademenin iyice uç noktasına doğru kaymış ve bunu farkedenden operatör makineyi kademededen aşağıya düşürmemek için kovasını zemine saplayarak sabitlemeye çalışmış. Sonra da telsizle durumu bana bildirdi. Ben de aynı şantiyede çalıştığım ve araçlardan sorumlu sınıf arkadaşım, meslektaşım Ahmet Yıkılmaz ile birlikte hemen ocağa çıktık.

Ekskavatörün çok tehlikeli bir durumda olduğunu gördük. Zemin üst örtüye ait bitkisel toprak olduğundan yumuşaklığı ve iş makinasının ağırlığı ile çok yavaş da olsa iş makinası hareket etmekteydi.

Hemen ocağın bir başka kısmında çalışmakta olan ekskavatörün bu noktaya getirilmesini ve iki ekskavatörün kovalarını birbirine geçirerek kilitleyecek şekilde konumlandırılmasını istedim. Daha sonra kovaların kurtulması halinde destek olması için çelik halatla da bağlattım. Ancak bu zaman zarfında makine kademe ucundan kaymaya başlamıştı. Destek için getirip bağlattığım makinanın da kayma riski vardı.

Bu durum da bir şeyler yapmam gerekiyordu. Hemen piyasada iş yapmakta olan bir firmadan Dozer getirtmeyi ve bir kısmı boşlukta olan ekskavatörü dozere çelik halatla bağlayarak desteklemeye karar verdim. Bunun riskli olduğunu biliyordum ancak zaten bir iş makinasını riske ederek bağlamıştım. Artık olası bir kayma durumunda iki makine da kayacaktı.

Dozeri de olay mahalline getirterek çelik halatlarla uçtaki ekskavatörü dozere bağladım. Artık makine hareketi durmuştu ama bu arada akşam olmuştu. Ancak ertesi sabah kurtarma çalışmasına başlayabilecektik.

Gece havanın neminden dolayı toprakta oluşacak gevşeme ve sonrasında olabilecek kaza endişesi ile sabaha kadar arkadaşım ve ben hiç uyumadık, milli servet olan makinaların aşağıya kayıp bir kazaya neden olmaması için devamlı olarak makinalarda herhangi bir kayma olup olmadığını kontrol ettik. Sabah olunca başka bir firmadan ekskavatör getirttim ve boşlukta olan makine altı kademeyi doldurarak makineyi kurtardık.

Bu da benim meslek hayatında unutmadığım anılarımda bir tanesidir. Herkese kazasız belasız çalışmalar dilerim.

Selam ve saygılarımla.

Turgut İnce
Oda Sicil No: 3223

ÖZGEÇMİŞ

13 Ağustos 1959 Eskişehir doğumluyum. İlk, orta, lise ve üniversite (Maden Mühendisliği) tahsilimi memleketim Eskişehir'de yaptım. Mezuniyetimden birkaç yıl sonra üniversite olan Eskişehir Devlet Mühendislik Mimarlık Akademisi Maden bölümünden 1981 yılında mezun oldum. Daha sonra Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Sosyoloji bölümüne kayıt yaptırarak ve 1985 yılında da oradan mezun oldum ancak sosyolog olarak hiç çalışmadım. Sosyoloji okumamın bana yegane getirisi dünya görüşümde yaptığı büyük değişiklik oldu. Başımdan iki evlilik geçti ve halen bekarım. İlk evliliğimden şu anda Amerika'da yaşayan bir oğlum var. Maden mühendisliği yaparak sürdürdüğüm yaşamım boyunca özellikle 3 ana sektörde uzun yıllar çalıştım ve uzmanlaştım: Mermer ocak ve fabrika işletmeciliği, Taşocağı ve kırma-eleme tesisleri işletmeciliği ve açık ocak kömür üretimi. Halen İstanbul'da yaşıyorum. Hazır beton sektöründe Türkiye'nin önde gelen bir firmasının agrega ocağı teknik danışmanlığı ve mahkeme bilirkişiliği yapıyorum.

ANI

Hayat ve Ölüm Arasındaki İnce Çizgi:

1987-1991 yılları arasında Kütahya'nın Tavşanlı ilçesi Tunçbilek beldesindeki özel sektöre ait kömür üstü dekapaj şantiyesinde çalışmıştım. Yapılan iş, kömür üstündeki marn adı verilen kalın kil tabakasının delme-patlatma yöntemiyle kazılarak başka bir alana taşınması ve alta bulunan kömürün üstünün açılması işlemiydi. Tam olarak hatırlamıyorum ama 1988 ya da 1989 ekim-kasım aylarıydı. Sahada yaklaşık 80-100 tane 12 m uzunluğunda delik delinmiş ve TAN ve dinamit ile deliklerin doldurulma işlemi yapılıyordu. O gün hava çok bozuk ve yağmurun her an yağması olasılığı olduğundan ateşçi ve yardımcılarına sahada görevli 1 mühendis ve 1 formen olarak biz de yardım ediyorduk. Tüm delikler dolduruldu ve biz patlatmayı izlemek için Lada Niva marka küçük 4x4 jip ile uygun ve emniyetli bir mesafeye çekildik. Çalışma alanı oldukça büyük ve 2 panodan oluşuyordu ve aslında 2

maden mühendisi ile 1 formen görev yapıyorduk çalışma alanında. Ancak o gün çocuğu hasta olan Mustafa isimli mühendis arkadaş gelmemişti. Yönetim kararı gereği tüm arabalar ancak şoförler tarafından kullanılacağından arabayı bir şoför kullanıyor, şoförün yanında ben oturuyordum, şoförün arkasında ise formen oturmuş kendimize göre uygun mesafede (ki mesafe en az 350-400 m vardı) patlatmayı bekliyorduk. Patlatma olduktan birkaç saniye sonra içinde bulunduğumuz arabada da kulakları sağır eden bir patlama oldu. Bir an ne olduğunu anlamadık. Sonra gördük ki, ateşçiler, yağmur yağmadan patlatmayı yapalım derken bir ya da birkaç deliği iyi sıkılamamışlar ve bu deliklerden püsküren taşlardan yaklaşık 25x15 ebadında bir taş arabanın üstüne düşmüştü. Taşın düştüğü yer, benim arkamdaki boş olan yerdi! Yani o gün Mustafa'nın işe gelmemesi birimizin hayatını kurtarmıştı. Çünkü arabaya rasgele oturuyorduk. Mustafa gelmiş olsaydı o boş olan yerde belki ben, belki Mustafa belki de formen olacaktı. Arabanın tavanındaki saç kâğıt gibi yırtıp içeri düşen taş arka koltuğun yanında olan sağ teker çıkıntısı saç da ezmiş ve kısmen delmişti. O gün o yerde ben olsaydım şimdi burada olmayacak, bunları da yazmamış olacaktım. Gerçekten de hayat ile ölüm arasında çok ince bir çizgi var...

Ferruh İlhan
Oda Sicil No: 3224

ÖZGEÇMİŞ

Doğum tarihim 1954 Devrek, Zonguldak. İlk okul, orta okul ve liseyi Devrek'te okudum. Erzurum Atatürk Üniversitesi Ziraat Mühendisliği eğitimini 1 yıl okuyup bıraktım ve Hacettepe Üniversitesi Yer Bilimleri Enstitüsü Maden Mühendisliği bölümüne geçiş yaptım.

Üniversite dönemim boyunca ülkemiz ekonomik, siyasi ve toplumsal açıdan çok hareketliydi.

Mezuniyet sonrası askerliğimi İstanbul Alemdağ Kışlasında 18 ay yaptım.

Askerlikten sonra Ayan Tünelleri'nde çalışmaya başladım. Uzun süre aynı şirketin Ayan Tüneli, Kızılcahammam İncepez Tüneli, Kürtün Barajı Tünelleri ve ulaşım yolu tünellerinde dönüşümlü olarak çalıştım. 1988 - 1990 yıllarında iki yıl Malatya, Adıyaman arasında Çad

Barajı Beyler Tünelinde çalıştım. 1995 – 1996 yıllarında TTK'nın ilk rödovans sahaları işletmesini alan Aşkaroğlu ve Külünkoğlu şirketlerinde fenni nezaretçilik yaptım. 1997 – 1999 yılları arasında çalıştığım Çine Barajındayken emekli oldum.

1999 Bolu – Düzce depreminde hasar gören Bolu Tünelinde, Giresun merkezli Karadeniz otoyolu ulaşım tünellerinde altışar aylık çalışmalarım oldu.

ANI

Anılarım çok. Tatlı, tatsız, heyecanlı, komik birçok anı. Birini anlatayım.

Malatya Beyler Tüneli, Beydağları üzerinde ulaşımı zor, şartları kısıtlı bir şantiyeydi. Güvenlik Allah'a emanet çalışıyorduk. Bir gece namlulu silahlarla şantiyemiz taranmıştı. Failleri bulunamadı. Neyse...

Tünelde giriş – yaklaşım arasını fazla zorlamadan delip betona başlamıştık. Yaklaşım – çıkış arasında daha önceden delinip baskı yemiş, tahkimatı zayıf bir bölge vardı. Tarama yapıp yeni iksalar kuruyorduk. Taranacak iksaları ben işaretleyip orada emniyet için topuk bırakıyordum. Bir bayram iznine iki gün erken çıkmıştım. İşçiler genç mühendise demişler “Biz buradan bir günde geçeriz.” O da tamam demiş. Kazı devam ederken bir gümbürtü kopmuş. İksalar baskı yemiş ama neyse ki göçük olmamış. Ucuz atlatmışlar.

Çalışma hayatımda benzer birçok olayla karşı karşıya kaldım. Bazen göçük oldu ama hiçbir çalışanın canını kaybetmedi. En büyük gururum budur.

Son olarak Gazipaşa Caddesi üzerindeki rahmetli abime ait fotoğrafçı dükkanında on yıl kadar fiilen çalıştım. Artık tamamen emekliyim.

Türker Kayıran
Oda Sicil No: 3226

ÖZGEÇMİŞ

1957 Yılında Turgutlu ilçesinde doğdum. İlk, orta ve lise eğitimimi Turgutlu da tamamladıktan sonra, 1975 yılında İ.T.Ü Maden Fakültesini kazanarak başladığım

Üniversite eğitimini 1981 yılında tamamlayarak Maden Mühendisi olarak mezun oldum. Mezuniyet sonrası yedeksubay olarak askerliğimi Saray ilçesinde yaptım. 1984 yılında Türkiye Kömür İşletmeleri ne bağlı olan Marmara Linyitleri İşletmesinin Bursa ili Orhaneli işletmesinde vardiya mühendisi olarak göreve başladım. Aynı işyerinde 24 yıl görev yaparak başmühendis, istihsal şube müdürü ve başuzman görevlerinde bulunduktan sonra 2008 yılının eylül ayında kendi isteğimle memuriyet hayatımı sona erdirerek emekliye ayrıldım.

2005 Yılında Çalışma Bakanlığı'nın düzenlemiş olduğu sınavı kazanarak A Sınıfı İş Güvenliği Uzmanlık belgemi aldım. T.K.İ den emekli olduktan sonra 2009 Yılından bu yana Bursa İlinde, bireysel olarak A Sın. İş Güvenliği Uzmanı olarak çalışma hayatıma devam ediyorum.

Evlü olup, birisi eczacı diğeri kimya mühendisi 2 kız çocuğu babasıyım.

ANI

1981 Yılında mezun olduktan sonra İstanbul da askere gitmek için işsiz olarak beklerken. Mahallemizde inşaat müteahhitliği yapan benimde tanıdığım bir kişi, bana “ acil maden mühendisi aradığını söyleyerek, tanıdığın var mı” diye sordu. Benim üniversiteyi bitirdiğimi biliyor ama maden mühendisi olduğumu bilmiyormuş. Ben maden mühendisi olduğumu söyleyince altın bulmuş gibi sevinerek, ben ne iş yapacağımızı sormadan beni doğruca notere götürerek benden taahhütname aldı. Ne iş yapacağımızı taahhütname yazılınca anladım.

12 Eylül darbesi olmuş sıkıyönetim zamanıydı. Bağlarbaşı'ndan Üsküdar a inen ana cadde üzerinde inşaat yapılacak ancak temel çok sert olduğundan iş makineleri ile kazı yapılamıyordu. Bu nedenle dinamitle zemini gevşetip sonra kazı yapma kararı vermişler. Bu durumda da çalışmaya nezaret için maden mühendisi ihtiyacı olmuş. O yıllarda, henüz özel patlatma işi yapan firma yoktu. Ben tabii ki biraz da çekinerek yeni mezun olduğumu fazla deneyimim olmadığını söyleyerek işin sorumluluğunu almak istemedim. Fakat saygı duyduğum ve abi olark gördüğüm bir kişi olduğundan ısrarına karşı koyamayarak işi kabul etmek zorunda kaldım.

Her gün, atım vardı. Bir gün önceden delinen deliklere jelatinit dinamit, adi kapsül ve fitil kullanarak patlatma yapıyorduk. Patlatma öncesi, arsa ana cadde kenarı olduğu için, karakola haber veriyor ve trafiği kestiriyor ve çevreyi boşalttırıyorduk. Deliklerin üzerine çevreye taş fırlamasın diye küçük gözlü çelik kafes ile örtüp bunun

üzerine de dolu kum torbaları koyarak ağırlık yaratıp çelik kafesin yerinden fırlamasını önlüyorduk. Ayrıca arsanın üç cephesinde binalar olduğu için, patlatma öncesi ses ten kırılmasın diye pencereleri açtırıyorduk.

En komik ve korkutucu tarafı ise, ateşçi ve ben ikişer tane sigara yakıp fitilleri ateşleyip kaçıyorduk.

Bu şekilde iki ayda işi kazasız belasız tamamlayıp, askere gittiğimde rahatladım.

Meslek hayatımın başında yaşadığım bu anı en unutamadığım ve bugün gülümseyerek hatırladığım anımdır.

Kamil Avcı
Oda Sicil No: 3232

ÖZGEÇMİŞ

03/06/1960 tarihinde Tokat'ın Artova ilçesi Karaoluk Köyünde dünyaya gelmişim. Köy şimdilerde Yeşilyurt ilçesine bağlıdır.

İlk okulu köyümde bitirdikten sonra Tokat Atatürk Orta Okuluna başladım. ara sınıftan girdiğim Parasız Yatılı sınavını kazanarak

İkinci sınıftan itibaren Devrim Ortaokulu'nda parasız yatılı olarak okudum. Ortaokuldan sonra girdiğim sınavı kazanarak parasız Yatılı olarak Sivas Öğretmen Okuluna başladım. Ancak Öğretmen Lisesine çevrilen bu okuldan öğretmen olarak mezun olamadım.

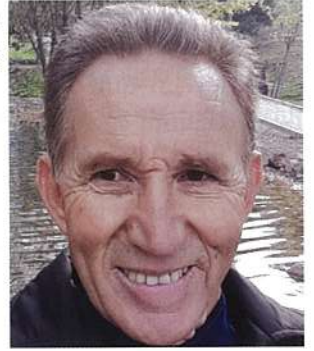
1977 yılında yapılan Üniversite Sınavı sonucunda Eskişehir Devlet Mühendislik Mimarlık Akademisi Maden Mühendisliği bölümünü kazandım.1981 yılında mezun oldum. 1982 yılında başladığım Yedek Subay askerlik hizmetimi 1983 yılı Temmuz sonunda tamamladım. Aynı yıl Maden Mühendisi olarak çalışmaya başladım. Tamamı Özel Sektör ve ağırlıklı olarak Yeraltı Kömür Madenciligi olmak üzere 2007 yılına kadar çalışarak emekliliği hakettim. Ancak 2017 yılına kadar bu alanda çalışmaya devam ettim. 2017 yılından itibaren kendi içimdeki cevheri aramaya başladım. Çocuk yaşta yazdığım şiirlerimi sakladığım defterim yeni bir başlangıca yol açmıştı. Benim için fen dönemi bitmiş edebiyat dönemi başlamıştı.

2018 yılında Etki yayınlarından ALYA isimli şiir kitabımı çıkardım .2019 yılında bu defa besteye ve bestecilere yönelik şiirlerimden oluşan GİDERKEN MEVSİM SON GÜZDÜ isimli kitabım Gülümser yayıncılıktan çıkmıştı. Bu kitabımdan ve sonrası yazdığım şiirlerimden altmışa yakını bestelendi ve bir Albüm çalışmamız oldu.

2021 yılı ocak ayında HAK AŞKINA İsimli albümümüz yayınlandı

MESAM üyesiyim halen yeni şiir ve albüm çalışmalarımı YAZEL mahlasıyla sürdürmekteyim.

Halil İbrahim İşçen
Oda Sicil No: 3234

ÖZGEÇMİŞ

1959 Eskişehir doğumluyum.

İlkokul ve Ortaokulu köyde gaz lambası ışığıyla okudum. Liseyi yatılı olarak Eskişehir Atatürk Lisesinde bitirdim. Üniversite eğitimimi Eskişehir Devlet Mimarlık Mühendislik Akademisi Maden fakültesinde tamamlayarak 1981 yılında Maden mühendisi olarak mezun oldum.

İş hayatımı çeşitli özel kuruluşlarda çalışarak geçirdim. Soyak İnşaat Bandırma Liman inşaatında 10 ay çalışıp Erzurum'da yedek subay olarak askerliğimi tamamladım. Daha sonra çeşitli kademe ve ünvanlarla sırasıyla Akyüz madencilik Ankara büroda 8 Ay, Karadeniz Bakır İşletmeleri Murgul'da 7 yıl, Soyak İnşaat Soma'da 1 Yıl Nitromak A.Ş Murgul ve Ankara toplam 21 yıl çalıştım, son olarak Kırhoğlu Kimya Sanayi A.Ş.de 8 yıl danışmanlık yaparak iş hayatımı sonlandırdım.

Evli ve iki çocuk babasıyım. Halen Aydın Kuşadası'ndaki yazlığımızda ikamet ediyor ve mütevazı bir yaşam sürdürüyoruz.

ANI

İş hayatım boyunca, tüm meslektaşlarım gibi ilginç acı tatlı birçok anım oldu. Kimseyi deşifre etmek istemedim, bu yüzden iş ve özel hayatımın önemli kişilerini anacağım.

İyi ve kötü günlerimde hep yanımda olan meslektaşım, arkadaşım, kardeşim sevgili dostum mütevazı insan Ekrem Cengiz.

Çok sevdiğim içi, dışı bir çalışkan kaya gibi adamsın dediğim ve sürpriz bir şekilde erkenden aramızdan ayrılan sevgili dostum meslektaşım rahmetli Yaşar Topaloğlu.

Meslekteki ilk iş amirim dürüst, çalışkan ve kendime çalışkanlığını, prensiplerini örnek alarak ilerlediğim meslektaşım ağabeyim Engin Erdoğan.

Kendisini işçi, işçisini patron olarak gören, eli gönlü açık değerli ağabeyim Süleyman Kırloğlu.

Madenci eşi olmak zordur demeden, ben işte ve seyahatlerdeyken tüm sıkıntılara tek başına göğüs gererek iki çocuğumu en iyi şekilde yetiştiren sevgili eşim Ayşe İşçen

Hepinize saygıyla selamlıyor, Yaşar Topaloğlu'na bir kez daha rahmetle anıyorum ışıklar içinde uyu değerli kardeşim.

Saygılarımla.

Mehmet Mustafa Yeni
Oda Sicil No: 3236

ÖZGEÇMİŞ

01.07.1958 tarihinde Malatya İli, Pütürge ilçesinde doğdum. Tüm öğrenimimi İstanbul'da ; İlkokulu Davutpaşa İlkokulunda, ortaokulu Kocamustafapaşa ortaokulunda, Liseyi Pertevniyel Lisesinde okudum.

1976 yılında İ.T.Ü. Maden Fakültesine girdim olaylardan dolayı öğrenim süresi aksamış ve bir yıl uzatılmasından dolayı 1981 yılı Haziran ayında iyi derece ile mezun oldum. Diploma çalışmamı da Cevher Hazırlama ve Zenginleştirme dalında yaptım.

1981 yılı Aralık ayından 1983 yılı Haziran'a kadar askerlik hizmetimi tamamladım.

1983 yılının Haziran ayında Kırklareli İli'nde bulunan Türk Maadin Şirketi Demirköy İşletmesinde , altın arama ve üretimi görevine başladım. Bir buçuk yıl kadar bu

işletmede çalıştıktan sonra aynı şirketin Göcek'te bulunan Köyceğiz Kromları İşletmesine tayin edildim.

1984 -1992 yılları arasında Türk Maadin Şirketi, Köyceğiz Kromları İşletmesinde İşletme müdürü olarak görev yaptım.

1992 yılından itibaren serbest iş hayatına girdim.

Evli ve iki çocuk babasıyım. Eşim emekli öğretmendir. Ben de emekli olup halen Fethiye İlçesinde (Muğla İli) ikamet etmekteyim.

ANI

40 yıllık meslek yaşantımda çok anılarım oldu. İlk aklıma geleni anlatayım sizlere;

Sene 1987 Kasım ayı, Köyceğiz hudutları içerisindeki Meşebükü şantiyesindeki çalışmalarım bitti ve akşam hava çok kötü olmasına rağmen Göcek Şantiyesine dönmeye karar verdim. Şoförümde var. Ama felaket yağmur yağıyor. Başçavuşum Cafer Bey (Nurlar içinde uyusun) gitmemi istemedi, ben ısrar edince de Hanımı Fatma hanımın pişirdiği ekmekten ısrarla verdi. O zamanlar yollar şimdiki gibi değil tabi. Dalaman çayını geçtik Kerte köyü altlarında aşırı yağmurun oluşturduğu birinci setten geçtik ikinci seti geçemedik. Tekrar şantiyeye de dönemedik, Aşırı yağmurun yolda oluşturduğu iki dere arasında kalakalmıştık. O zamanlar şimdiki gibi cep telefonları da yok. Haberleşmemiz imkânsız. Etraf zifiri karanlık geceyi arabada üşüyerek ve o ekmeği yiyerek geçirdik.

Tabii ertesi gün yağmurun etkisi geçtiğin de ancak yola devam edebildik.

Necmi Özden
Oda Sicil No: 3240

ÖZGEÇMİŞ

20/09/1959 tarihinde Söke-Güllübahçe'de doğdum. İlk ve ortaokulu Söke'de, liseyi İzmir'de okudum. Anadolu Üniversitesi Maden Fakültesinden 1981 yılında mezun oldum.

1985 yılında evlendim. Fizik öğretmeni olan eşimle evliliğimizde şuanda biri öğretmen diğeri avukat olan iki evladım var.

Mezun olup, askerliğimi yaptıktan sonra 1984 ile 2010 yılları arasında mühendislik hizmeti yaptım.

ANI

Çalışma hayatım boyunca özel yer altı kömür(linyit) işletmelerinde çalıştım. Çalıştığım yerler Denizli'nin Sarayköy ve Kale ilçelerindeki işletmeler ile Söke'deki kömür işletmeleridir.

Meslek anılarımın içinde beni en çok etkileyen ve yer altı mühendisliğini bırakmama vesile olan olay bir iş kazasıydı ve Söke'de ki işletmede başıma geldi.

Gece vardiyasında emniyet tedbirlerini almadan patlatılan dinamit sonucu bir işçimiz vefat etmiş, diğeri yaralanmıştı. Olayın ilginç yanı meydana gelen göçükte yaralı işçimiz vefat edenin altında kalmıştı. Kazazedelere ulaşmamız yaklaşık 15 saat sürdü. Alttaki yaralı işçimizin "Beni kurtarın" feryatları hala kulaklarımda çınlamaktadır.

Bu olaydan sonra istifa edip işletmeden ayrıldım.

Ekrem Cengiz
Oda Sicil No: 3241

ÖZGEÇMİŞ

Nüfus cüzdanına göre 1959 yılında Afyonkarahisar Sandıklı'da doğdum. İlk okulu farklı 3 ilçede (Sandıklı, İhsaniye, Afyonkarahisar Merkez) okudum. Öğretmen Okulunu yatılı olarak Hamidiye Eskişehir ve Çanakkale'de okudum. 1975 yılında öğretmen olarak mezun oldum. Tayinim Sivas Kangal Kertme Karacaören köyüne çıktı. Öğretmen tayinimde 18 yaşından küçük olduğum için aldığım maaşımı harcayabileceğim kararını (kazai-rüşet kararını) mahkeme kanalıyla aldım. İki yıllık Eğitim Enstitüsünden sonra Eskişehir DMMA Maden Bölümünü kazandım. Dört yıllık üniversite öğrenimini 1981 yılı Eylül ayında tamamlayarak mezun oldum. İlk defa ikinci sınav hakkımı 4. sınıfın 2. döneminde Genel Ekonomi dersinde kullandım. Temeli o kadar sağlam atmışım ki MTA'da Ekonomik Etütler Koordinatörü oldum. MTA'da çalıştığım dönemde ODTÜ'de master yaptım. MTA'da 1984-2007 yılları arasında çalıştım. Hayatımın en güzel günleri MTA'da geçti. MTA'da önce metalik madenler fi-

zibilite etüdüleri biriminde çok sayıda ön değerlendirme, değerlendirme ve ön fizibilite etütleri çalışması yaptım. Daha sonra Fizibilite Etütleri Dairesi'nde Ekonomik Etütler ve Araştırma Koordinatörlüğü görevimi emekliliğime kadar sürdürdüm. DPT tarafından hazırlanan 8. ve 9. V Yıllık Kalkınma Planı Endüstriyel Hammaddeler ÖİK Raporu hazırlanmasında koordinatör olarak çalıştım. MTA Fizibilite Etütleri Dairesinde iken çok sayıda eğitim çalışmalarına katıldım. Emeklilik sonrası Maden Mühendisleri Odası'nca düzenlenen teknik nezaretçi kurslarında işletme projelerinin hazırlanması konusunda destek sağladım. Şubat 2007'de emekli oldum. Sentez Madencilik Etüd Mühendislik ve Müşavirlik Ticaret Ltd. Şti.'nin kurucusu oldum ve yöneticisi olarak çalışmaya devam etmekteyim. Halen YTK Yönetmeliği kapsamında Sentez Madencilik Etüd Mühendislik ve Müşavirlik Ticaret Ltd.Şti. olarak hizmet sunmaktayım. Bu arada inşaallah Akçay'da yaşamak istediğimi bildirmek isterim.

Anı olarak hayatımın en güzel yıllarının geçtiği Okul ve MTA yıllarından iki anımı vereceğim.

ANI-1

Malatya Doğanşehir'de MTA'nın metalik madenler kampından Malatya'ya dönüyorduk. Aracı kullanan şoför çok hızlı gidiyordu. Malatya'ya yaklaştığımız zaman polis çevirmesine takıldık. Çok süratli olduğumuz için polis ceza yazacaktı, sordu neden bu kadar hızlı gidiyorsunuz. Araçta sahadan alınan birkaç numune vardı. Akıllı şoförümüz "Memur bey araçta radyoaktif mineral var. Yarılanma ömrü geçiyor bunun için numuneleri bir an önce laboratuvara yetiştirmemiz gerekli" dedi. Polis bize izin verdi ve ceza yazmadı. Bilmiyordu ki yarılanma ömrünün birkaç milyon yıl olduğunu.

ANI-2

Üniversitede topoğrafya hocamız Hikmet SALINGAN sözlü sınav yapıyordu. Hoca aynı grupta staj yaptığımız Cengiz ÇELİK'e takaometrenin eksenlerini say dedi. Cengiz yatay eksen, düşey eksen dedi. Üçüncü eksenin adı aklına gelmiyordu. İki işaret parmağıyla üçüncü eksen anlatmaya çalışıyordu. Hikmet hoca anladım oğlum onun adı "muylu eksen" dedi.

Perihan Çorbacı
Oda Sicil No: 3245

ÖZGEÇMİŞ

1959 yılında Zonguldak'ta doğdum. Tüm eğitim hayatımı Zonguldak'ta tamamladım. Liseden mezun olduğum yıl Zonguldak Devlet Mühendislik Mimarlık Akademisi Maden Bölümü'ne girdim. 1981 yılında mezun oldum. İlk 2 stajımı o zamanki adıyla Ereğli Kömür İşletmesi (EKİ) Asma/Üzülmez bölgesinde, 3. stajımı ise Amasra'da yaptım.

Mezun olduğum yıl Orta Anadolu Linyitleri İşletmesi Müessesesi (OAL) Çayırhan'da Maden Mühendisi olarak işe başladım. 1981- 1993 yılları arasında OAL Çayırhan'da Etüt ve Proje mühendisi olarak çalıştım.

Ekim 1993 yılında Türkiye Kömür İşletmeleri Kurumu Genel Müdürlüğü (TKİ) Etüt, Proje ve Tesis Daire Başkanlığına tayin oldum. 1997 yılına kadar Etüt ve Proje mühendisi olarak görev yaptım. 1997 yılında Teknik Uzman oldum ve ağırlıklı olarak yeraltı işletme projesi olmak üzere birçok proje çalışmasında yer aldım. Ekim 2016 yılında 35 yıllık çalışma hayatımı sonlandırarak emekli oldum.

Bir oğlum var.

ANI

Meslek seçimi için tercih yapmamda doğduğum şehir Zonguldak'ın büyük etkisi oldu. İlk okula başladığım Üzülmez üretim bölgesinde bir çok madencilik tesisi okul yolumuz üzerindeydi (atölyeler, baca ağızı, tumba tesisi, kok fabrikası, kömür vagonları, tulumbar, bant tesisleri gibi), birçok madencilik terimi de günlük hayatın içinde geçiyordu. Bu nedenle iş hayatıma başladığımda hiçbir şey çok yabancı değildi. İsteyerek tercih ettiğim mesleğimi hep severek yaptım. Çalıştığım sürece hep madencilik sektöründe oldum ve mesleğimi yapabilme, büyük projelerde yer alabilme olanağını buldum.

Türkiye'nin ilk tam mekanize yeraltı işletmeciliğinin uygulandığı Orta Anadolu Linyitleri İşletmesi (OAL) Çayırhan'da proje çalışmalarının başladığı yıllarda işe başlamış olmam, yeraltı maden proje ve işletmeciliği konusunda çok büyük mesleki deneyim kazanmamı sağladı. Bu nedenle böyle bir işletmenin proje aşamasından, teçhizat-

ların temini ve sonrasında işletme dönemine de tanıklık etmeyi ve çalışmalarını yeraltında birebir gözlemleyip içinde yer almış olmayı mesleki açıdan bir şans olarak gördüm. Çalışma hayatımın son yıllarında TKİ Genel Müdürlüğünde yürütülen Soma Eyzec ve Tunçbilek Derin Sahalar yeraltı işletme projelerinde de ülkemizin en derin linyit rezervlerinin projelendirilmesi çalışması gerçekleştirildi. Bu projenin her aşamasında yoğun bir şekilde yer aldım. Büyük ve şu ana kadar ülkemizde projelendirilen en derin rezervler olması açısından da benim için ayrı ve önemli bir deneyim oldu. Böyle bir proje çalışması içinde yer almak bana tekrar iş hayatıma başladığım ve ilk proje çalışmasında yer aldığım günleri anımsattı.

Yaklaşık 35 yıl süren iş hayatımda birçok projede çalıştım. Geriye dönüp baktığımda, ülkemizin ilk tam mekanize yeraltı işletme uygulaması gibi büyük bir proje ile başlayan iş hayatım yine Kurumun iki büyük sahasındaki, ülkemizin en derin yeraltı rezervlerinin projelendirildiği önemli bir çalışma ile sonlandı diyebilirim. İlk projenin uygulanmasına ve rezervlerin tamamının üretilmesine çalışırken tanık olmuştum. Son projenin uygulanışına da emekli olarak tanık olmak beni mutlu edecek.

Mesleğimi severek yaptım ve hep yoğun çalıştım.

Sektördeki tüm çalışanlara kazasız yıllar diliyorum.

Hüseyin Yerlikaya
Oda Sicil No: 3248

ÖZGEÇMİŞ

1981 yılında ZDMMA (BEÜ) Maden Mühendisliği bölümünü birincilikle bitirerek, maden mühendisi oldu. ZDMMA'de hocası olan Prof.dr.Şinasi ESKİKAYA (İTÜ)'nin referansı ile ABD'de master yapmak üzere yapmış olduğu başvuru kabul görmesine rağmen maddi imkansızlıklar nedeniyle ABD'deki eğitime gidemedi.

Askerlik görevini tamamladıktan sonra 2 yıl özel sektörde ...* çalıştı. Daha sonra 1984 yılında Türkiye Taşkömürü Kurumunda 657 sayılı devlet memuru statüsünde maden mühendisi olarak göreve başladı.

TTK'da ;

03/10/1984 – 15/05/2000 yılları arasında yaklaşık 16

Sadi Erşahin
Oda Sicil No: 3249

yıl vardiya mühendisi (13 yıl Dilaver İşletme Md.lüğü Ocak Mühendisi, 3 yıl Asma İşletme Md.lüğü Vardiya (16:00/24:00) mühendisi)

16/05/2000 -20/11/2017 İşgüvenliği ve Eğitim Dairesi Başkanlığında;

İşgüvenliği ve Eğitim Dairesi Başkanlığında “Taşkömürü Madenciliğinde Eğitim” projesinde IMC /İNGİLTERE firmasındaki mühendislerle birlikte çalışmak üzere, başvuru yapan TTK'daki 20 maden mühendisi içerisinden firma direktörü tarafından yapılan yeterlilik değerlendirilmesi sonucu projenin yürütümünde çalışacak tek kişi olarak atandı.

Söz konusu projenin 2 yıl süre içinde tamamlanması sonrası, TTK İşgüvenliği ve Eğitim Daire Başkanlığı, Eğitim şube müdürlüğü bünyesinde “Yeraltı Kömür Madenciliğinde Maden Emniyeti ve İşgüvenliği” konularında maden nezaretçisi yetiştirme ve tüm kurum çalışanlarının işgüvenliği konusunda eğitilmesinde görev aldı.

Ayrıca, bu görevi sırasında TTK ile JICA (Japonya Uluslararası İşbirliği Ajansı) arasında işgüvenliği alanında yapılan sözleşme çerçevesinde kurum mühendislerinin Japonya'da 3 aylık süre ile eğitimleri için gideceklerin tespiti için JICA'ya yapılan CV başvurularında, bir çok aday içerisinden yapılan değerlendirme sonucu sadece Hüseyin YERLİKAYA yeterli görülmüş, ancak o dönemki Kurum yöneticileri tarafından gönderilmemiştir.

14/10/2014- 11/12/2020 tarihleri arası (A) sınıfı İşgüvenliği uzmanlığı;

TTK Maden Makinaları Fb. İşletme Md.lüğü İSGB biriminde (A) sınıfı İşgüvenliği uzmanı olarak görev aldı. 6 yıllık görev sürecinde TTK'da ilk olan ve başka birimlerinde henüz mevcut olmayan TSE İSG OHSAS TS18001 belgesinin alınmasında büyük katkı sağladı.

Maden Mühendisi Hüseyin YERLİKAYA'nın madencilik alanında 2014 yılında yayınlanan ve 2. Baskısı yapılmış, “Zonguldak Kömür Havzası Pratiğinde İşgüvenliği” adında yayınlanmış bir kitabı bulunmaktadır.

12/12/2020 tarihinde yaş haddinden emekli olan Hüseyin YERLİKAYA, TTK'da yaptığı çalışmalarla öne çıkan ender mühendislerden olmasına rağmen, herhangi bir üst makama getirilmeyerek vardiya mühendisi olarak 36 yıllık görevini tamamlamıştır.

Kendisi vardiya mühendisi olarak emekli olmaktan gurur duyduğunu belirtmiş olup, halen çalışan ve emekli olan tüm madenci arkadaşlarına başarı ve mutluluk dileklerini iletmiştir.

ÖZGEÇMİŞ

21.11.1955 tarihinde İzmir Karşıyaka'da doğdum. İlk, orta ve lise tahsilimi Karşıyaka'da tamamladım. 1977 yılında E.Ü. Makina Fakültesi Makina Mühendisliği bölümüne bağlı; iki yıl süreli Ön Lisans – Makine Konstrüksiyon Beceri Öğrenimini tamamlayarak Makina Uzmanı diplomasını aldıktan sonra E.Ü. Makina Fakültesi Maden Mühendisliği bölümüne girip 1981 yılında mezun oldum. Okul sonrası askerlik hizmetimi 1983 yılında kısa dönem olarak Burdur'da tamamladım.

1985 yılının Ekim ayında ÇİMENTAŞ İzmir Çimento Fabrikası Türk A.Ş.' de Maden Mühendisi olarak görev ve başladım. 1985-1993 yıllarında Ocaklar Mühendisi, 1993-2007 yıllarında Hammadde Şefi, 2007-2011 yıllarında Ocaklar ve Hammadde Müdürü, 2011-2012 yıllarında Hammadde Danışmanı görevlerinde bulundum. Ocak 2012'de ÇİMENTAŞ' tan ayrılarak emekli oldum.

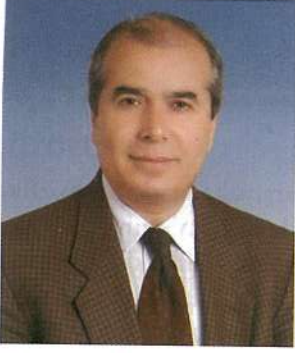
27.06.1985 tarihinde sevgili eşim İpek ile evlendim. Bu mutlu birliktelikten Osmancan adında bir oğlumuz ile Cansu adında bir kızımız dünyaya geldi. Gelinim Özlem ve damadım Mahmut'un da aramıza katılmasıyla varlıklarından gurur duyduğumuz dört evladımız oldu. Son olarak 13 Eylül 2021'de torunum Orsa'nın dünyaya gelişi hepimize mutluluk ve neşe kaynağı oldu. Sevgili eşimle beraber hâlâ Karşıyaka'da emeklilik günlerimizi sürdürmekteyiz.

ANI

ÇİMENTAŞ İzmir Çimento Fabrikası Türk A.Ş.' de göreve başladığım ilk yıl müdürüm Maden Y. Mühendisi Yavuz Utkan beni Maden Mühendisleri Odası İzmir Şubesi'nin düzenlediği Dünya Madenciler Günü yemeğine davet etti. Yemekte Müdürüm Yavuz Bey, genç bir mühendis olarak maden mevzuatını iyi öğrenip sürekli takip etmemin yararlı olacağı tavsiyesinde bulundu. Bu tavsiyeye uymak her zaman aranan, başarılı bir maden mühendisi olmamda bana ışık oldu. O günden sonra mevcut kanun ve yönetmelikleri incelemek için düzenli olarak Resmi Gazete'yi takip etmeye başladım. Maden mevzuatına bu denli hakim olmam ÇİMENTAŞ'ta çalış-

tığım süre boyunca vazgeçilemeyen bir mühendis olmamı sağladı. Sayın müdürüm Yavuz Utkan'ın kariyerimin henüz başında bana bu tavsiyeyi verdiği o gün, meslek hayatımın en önemli anlarından biridir. Bugün hâlâ maden mevzuatını güncel olarak takip ederken o günleri hatırlarım.

Ali Güney
Oda Sicil No: 3250

ÖZGEÇMİŞ

1958 yılında Osmaneli/Bilecik'te doğan Ali GÜNEY, ilköğrenimini Bilecik-Osmaneli'de, orta ve lise öğrenimini ise İstanbul-Pendik Lisesinde(1975) tamamlayarak 1976 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi Maden Fakültesi, Maden Mühendisliği Bölümüne girmiştir. 1981 yılında lisans, 1984 yılında Yüksek Lisans eğitimini tamamlayarak aynı yıl İ.T.Ü Maden Fakültesi, Maden Mühendisliği Bölümü, Cevher Hazırlama Anabilim Dalı'nda Araştırma Görevlisi olarak çalışmaya başlamıştır. 1990 yılında "Etibank Üçköprü Krom Zenginleştirme Tesisi Artıklarından Küçük Boyutlu Kromitlerin Zenginleştirilmesi" konulu doktora çalışmasını tamamlayarak Doktor, 1991 yılında da Yardımcı Doçent unvanını almıştır. Mesleki ve Bilimsel birikimini geliştirmek ve yapılan çalışmalarını yerinde incelemek üzere 1986 yılında Almanya, 1999 yılında Amerika Birleşik Devletlerinde kısa süreli çalışmalarda bulunmuştur. 1995 yılında Doçent, 2002 yılında da Profesör olan GÜNEY, yurt içinde ve yurt dışında çeşitli bilimsel kuruluş ve mesleki odaların üyesidir. İngilizce, Türkçe dillerinde yayınlanmış 150 civarında bilimsel çalışması bulunan GÜNEY, ayrıca Cevher Hazırlama Mühendisliği (Anabilim Dalı)Bölümünde 60 civarında uygulama araştırma projesinde yürütücü ve araştırmacı olarak çalışmıştır. 7 adet kitapta ortak yazar, Cevher Hazırlama konularını içeren 7 adet kitapta da editör olarak görev almıştır. Ayrıca ulusal ve uluslararası ölçekli 6 bilimsel organizasyonların düzenlenmesinde yönetici olarak etkin görev almıştır. 1991 yılından itibaren 39 adet Lisans, 10 adet Yüksek Lisans ve 2 adet doktora tezi yöneten GÜNEY, bugüne kadar çok sayıda Uluslararası, DPT ve TÜBİTAK projelerinde yönetici ve araştırmacı olarak görev almıştır. Cevher Hazırlama Tesisi

Tasarımı, Tesis Artıklarının Değerlendirmesi, Endüstriyel Hammaddeler, Zenginleştirme Öncesi İşlemler, Flotasyon konularında uzman olan GÜNEY aynı zamanda İTÜ Vakfı Mütevelli Üyesi olup, 2000-2006 yılları arasında İTÜ Maden Fakültesi Dekan Yardımcılığı, 2006-2008 yılları arasında Cevher Kömür Hazırlama ve Değerlendirme Anabilim Dalı Başkanlığı, 2007-2008 yılları arasında İTÜ Maden Fakültesi, Cevher Hazırlama Mühendisliği Bölüm Başkanlığı ve 2004-2008 yılları arasında ise İTÜ Senato Lisans Eğitim Komisyonu Üyeliği görevini yapmıştır. Ayrıca YMGV 2001 Yılı Bilim Ödülü, 2007 M.Kemal Dedeman AR-GE Proje Yarışma 2. Ödülü ve 2009 M.Kemal Dedeman AR-GE Proje Yarışma 1. Ödülü sahibidir. Halen İTÜ Maden Fakültesi, Cevher Hazırlama Mühendisliği Bölümünde öğretim Üyesi olarak görevini sürdürmektedir.

Erdal Karagüçük
Oda Sicil No: 3252

ÖZGEÇMİŞ

1 Nisan 1958 Tarsus doğumluyum. İlkokulu öğrenimi Tarsus'ta, Ortaokul ve Lise öğrenimi Adana'da tamamladım.

1977 - 1981 döneminde Eskişehir Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisi Maden Fakültesinden Maden Mühendisi olarak mezun oldum.

Ağustos 1982 - Aralık 1983 yıllarında askerlik görevimi yedek subay olarak yaptım.

8 Kasım 1984 (iş başı) - 16 Nisan 2009 (emekli) yılları arasında 25 yıl Afşin - Elbistan Linyitleri İşletme Müdürlüğü'nde Açık ocak kömür sahasında dekapaj kazısı ve kömür üretiminde bizzat sahada görevlerimi yaptım.

Emekli olduktan sonra yaklaşık 8 yıl Özel Sektörde görev yaptım.

ANI

25 yıl Afşin - Elbistan Linyitleri İşletme Müdürlüğü Açık ocak kömür sahasında görev yaptığım süre içinde yaşadığım anılar çok sayıda vardır.

Prencip olarak görevimi Kanun, tüzük, Yönergeler, İş

Sağlığı ve Güvenliği tüzüğü, işyeri görev tarifleri kitapçığına, vb talimatlara uygun görevimi yaptığıma inanıyorum.

İş disiplini gereği kişisel koruyucu malzemelerimi önemini bilen biri olarak her zaman kullandım ve çalışanlarında kullanmasını sağladım.

Açık işletmede Kazı ve döküm planlarına uygun dekapaj işleri ve kömür üretimi esnasında yoğun bir çalışma hayatım olmuştur.

Bu çalışmalarım 2007 yılında EÜAŞ Genel Müdürümüz tarafından açık ocak kömür üretim sahasında görevim başında sözlü olarak takdir etmesi ve kolumu havaya kaldırılması unutamadığım anı olmuştur.

Şükrü Kumbasar
Oda Sicil No: 3253

ÖZGEÇMİŞ

Eskişehir Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisi (EDMMA) Maden Mühendisliği Bölümü mezunuyum.

1989 yılında Maden Mühendisleri Odası Samsun İl Temsilciliğini kurdu. 2007- 2008 ve 2009 -2010 dönemleri TMMOB Samsun İKK sekreterliğini yürüttüm.

27,28,29 Kasım 2008 tarihlerinde TMMOB ve Odamız öncülüğünde Samsun Kent Sempozyumunu gerçekleştirdi. 1990'dan sonra 2011 yılına kadar Maden Mühendisleri Odamızın Kurultay delegeliği görevini gururla yerine getirdi. İl Temsilciliği görevi sırasında İl Özel İdaresi ve Belediyelerde Meslektaşlarımızın kadrolu olarak çalışmaları için gerekli girişimler yapılarak işbaşı yapmaları sağlanmıştı. Özel sektörde görev alan almak isteyen meslektaşlarımıza gerekli özgüvenin aşılması ve girişimciliklerinin önünü açmak için teşvik edildi, destek verildi. Bizim için çok acı bir o kadarda erken vefat eden Kardeşim, meslektaşım Müşfik Veysel Erdoğan dan sonra Kurucusu olduğum Odamızın temsilciliğini bir müddet daha Oda Genel Merkezimizin onayı ile devraldım.

Saygılarımla.

Mehmet İlhan Göknel
Oda Sicil No: 3260

ÖZGEÇMİŞ

6 Mayıs 1959 Stuttgart / Almanya doğumluyum. İlkokulu Mimar Kemal İlkokulu – Ankara, orta öğrenimimi Yeni Levent Lisesi – İstanbul, yüksek öğrenimimi İTÜ Maden Fakültesi, Maden İşletme, Lisans İTÜ Fen Bilimleri Enstitüsü, Maden İşletme ve Lisans üstü eğitimimi RWTH Aachen Maden Fakültesi /Almanya'da tamamladım.

İş Tecrübesi

1981 – 1982 İnkamak AŞ, KOMATSU iş makinaları yedek parça satış elemanı

1983 Matek AŞ, Ingersoll-Rand iş makinaları satış mühendisi

1986 – 1987 Magnesit AŞ, Arama mühendisi, cevher hazırlama tesisi sorumlusu

ANI

Meslekte 40 yılını doldurmuş bir kişi olarak benden bir anı istendi. Bu oldukça zor bir seçim. Onun için yine kısa yazmak koşulu ile bir anılar dizisi paylaşmaya karar verdim.

Maden ve minerallerle ilk tanışmam Ortaokul sıralarında annemin işi gereği MTA ile olan temasları yardımıyla bana hediye ettiği bir kutu dolusu mineraller ile başladı. Daha sonra ise Lise sıralarında okuduğumuz Jeoloji dersi ve o derste mineralleri arkadaşlarımla paylaşmamın da meslek seçiminde büyük etkisi olmuştur.

Heyecanlı ve hareketli bir Üniversite döneminden ve askerlikten sonra ilk işim olan Magnesit AŞ'de gerçek hayattaki sınavım unutulmaz. Müdür yardımcısı Mustafa Hatipoğlu beyin bana kocaman 1/1000'lik haritada rastgele çizdiği çizgiyi göstererek” İlhan beyciğim şunun bir kesitini al bakalım” demesi ile 6 – 7 yıl önce Jeolojik Harita Alma dersinin kesit alma bölümünü hatırlamam arasında geçen dakikaların her biri bir yıl

gibi gelmişti bana.

Daha sonraki inişli çıkışlı iş hayatımda en unutulmaz anılarımdan birisi Proje yöneticisi olduğum ve 1939 yılında terk edilen Balya Kurşun-Çinko madeninin tekrar açılması sırasında yaşadıklarımdır. Ben ve iki meslektaşım (Hikmet Sezenler ve Ebrar Küçüköner) ile işe giriştik. Sular çekildikçe ve eski imalatlar ortaya çıktıkça terk edilen vagonlar, pompalar, motorlar ve hatta "1936 Mehmet" imzalı duvar yazılarını gördükçe insan kendini bir zaman tüneline hissediyordu. İlk konsantrenin çıkışındaki heyecan anlatılamaz. Yatırım bittikten sonra ilerleyen günlerde işi devralan işletmeci arkadaşlar Balya madenini büyüttüler bugünkü haline getirdiler.

Daha sonra Balya'dan aldığım ders ile kadroyu daha geniş tutarak Dolomit'ten Magnezyum metali üretme projesine başladık. Fikrin doğuşundan ilk ürünün çıkmasına kadar geçen 6 yıl içinde en heyecan verici olay yine ilk Magnezyum Metalinin çıktığı an olmuştur. Bu proje ile Türkiye'deki ilk ve Avrupa'daki tek metalik magnezyum üretim tesisini ülkemize kazandırmış olduk.

Dahil olduğum projeler ile yüzlerce yeni iş yeri açılmış oldu, ülkemize katma değeri yüksek ürünler kazandırıldı, her bir proje bir ekip çalışmasının başarısıdır. Bunun gurur ve sevinci terazinin bir kefesini oluşturur.

Tüm bu çalışmalar sırasında evimden haftalarca uzakta kaldığım olmuştur. Eşimin rahatsızlığında, çocuğumun ilk adımlarında ve annemin yaşadığı son haftada yanlarında olamadım. Terazinin diğer kefesinde de bunlar vardır. Eminim meslektaşlarımın çoğu da bunları yaşamıştır.

En başta beraber olmadığım ve olmadığım zamanlarda dahi beni yalnız bırakmayan desteklerini esirgemeyen eşime ve çocuğuma, lisede beni üniversiteye hazırlayan ve üniversitede mesleğimi bana öğreten tüm hocalarıma, 40 yıllık meslek hayatımdaki yöneticilerim ile yukarıda anlattığım ve anlatmadığım tüm projelerde beraber çalıştığım ekip arkadaşlarıma, yokluğumda bana ve aileme destek olan dostlarıma ne kadar teşekkür etsem azdır.

Bu yazıyı yazma fırsatını verdiği için TMMOB Maden Mühendisleri Odası'na da ayrıca teşekkür ederim.

İhsan Toroğlu Oda Sicil No: 3261

ÖZGEÇMİŞ

1959 yılının Ağustos ayı sıcağında Mersin'in Puğ-Karacadağ köyünde doğdum. 1973 yılında Mersin Ortaokulunu, 1976 yılında Mersin Atatürk Lisesi'ni bitirdim. Aynı yıl İTÜ Maden Fakültesi Maden Mühendisliği Bölümüne girdim ve 1981 yılında "Maden Mühendisi" olarak mezun oldum. 1984 yılında İTÜ Fen Bilimleri Enstitüsü Maden Mühendisliği Cevher Hazırlama Anabilim Dalı'ndan mezun olarak "Maden Yüksek Mühendisi" ünvanı aldım. Aralık 1990 tarihinde İTÜ Fen Bilimleri Enstitüsü Maden Anabilim Dalı Cevher Hazırlama Programından "Doktor" ünvanı aldım. Lisansüstü eğitimimde TÜBİTAK'dan burs aldım.

Hacettepe Üniversitesi Zonguldak Mühendislik Fakültesi Maden Müh. Bölümü'ne 1983 yılında Araştırma Görevlisi olarak atandım. 1984 yılında Yüksek Öğretim Kurumu (YÖK) tarafından Doktora öğrenimi boyunca İTÜ Fen Bilimleri Enstitüsü'ne atandım ve Maden Fakültesi Maden Müh. Bölümü Cevher Hazırlama Anabilim Dalı'nda görev yaptım. 1991 yılında HÜ Zonguldak Mühendislik Fakültesi Maden Müh. Bölümü Cevher Hazırlama Anabilim Dalı'na "Yardımcı Doçent" olarak atandım. 3 Eylül 1997 tarihinde Zonguldak Karaelmas Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Maden Mühendisliği Bölümü Cevher Hazırlama Anabilim Dalında Doçent olarak atandım. 2004 yılında aynı Bölüme Prof.Dr. atandım ve halen bu görevi sürdürmektedir. Üniversitede çalıştığım süre içerisinde Rektör Yardımcılığı olmak üzere birçok idari görevde bulundum.

Cevher Hazırlama, Cevher Analiz Yöntemleri, Kömür Hazırlama ve Yıkama, Teknolojisi, Endüstriyel Minerallerin Değerlendirilmesi konularında verdiği dersler, yönettiği tezler, İTÜ'de doktoramı yaparken ve doktoramı bitirdikten sonra görev aldığı Zonguldak Karaelmas Üniversitesi'nde görevini sürdürürken çok sayıda teknolojik ve araştırma-geliştirme projesinde araştırmacı ve proje yürütücülüğü yaptım.

Evliyim, iki kızım ve bir torunum var. TMMOB Maden Mühendisleri Odası, Zonguldak Maden Mühendisleri Derneği, Zonguldak Karaelmas Üniversitesi Spor Kulü-

bü ve Zonguldak Karaelmas Üniversitesi Vakfı, Cevher Hazırlama Derneği üyesidir.

ANI

Okulu bitirdikten sonra yaz tatilinde köyüme gittiğimde yanılmıyorsam 1985 yazında köy kahvesinde otururken teyzemin oğlu Mehmet “Teyzeoğlu hava çok sıcak gel yaylaya (Ayvağediği yaylası) gidelim. Biraz serinleyelim. Hem de yaylanın yukarısında bir siyah ağır toprak gördüm, maden olabilir, ona da bakarız, toprak ışıltılı parlıyor.” dedi. Çaylarımızı içtikten sonra, yaylaya 1976 model taksi ile gittik. Kahvede bahsettiği yere vardık, arazide bahsettiği gibi siyahımsı bir mostra vardı, elimize siyahlık bırakıyordu, maden açıktaki geniş yer de kaplıyordu. Bu tarihlerde İTÜ hem okuyorum hem de araştırma görevlisi olarak çalışıyordum. Madeni görünce ben heyecanlandım, hemen ne madeni olduğunu anlayamadım, ancak bu ya grafit (C) madeni yada molibdenit (MoS₂) madeni olabilir dedim. Bu iki madenin çok değerli olduğunu, Türkiye’de de az bulunduğunu biliyordum. Çok heyecanlandım “Mehmet dedim büyük bir maden bulduk. Kimseye bahsetme. Numune alalım. Numuneyi İstanbul’a götürüyüm orada Jeolog hocalarımıza, abilerimize göstereyim. Eğer benim düşündüğüm maden ise burayı işletiriz.” dedim. Numune aldık, o gün yaylada maden sahibi gibi yedik içtik. Kalan günlerde, İstanbul’a dönmeyi dört gözle heyecanla bekledim. İstanbul’a geldiğimde ilk işim rahmetli Dr. Vecihi GÜRKAN (Allah rahmet eylesin) hocamızın odasına koşmak oldu. Vecihi hocamıza yaylada bulduğumuz madeni gösterdiğimde bana daha herhangi bir analiz test yapmadan eline biraz alıp ufaladıktan sonra “İhsan, bu spekülarit (Olijist), demir oksit (Fe₃O₂) minerali, hematitin mika görünümülü, çok fazla para etmez” dedi. 40 yıllık meslek hayatımda bulduğum tek madenin de değersiz bir maden olduğunu o gün Rahmetli Vecihi Gürkan hocamdan öğrendim. Hocamızı bu vesile ile tekrar Rahmetle anıyorum.

Saygılarımla.

Ümit Gür
Oda Sicil No: 3266

ÖZGEÇMİŞ

1958 Akhisar doğumluyum. İlk, orta ve lise öğrenimimi Akhisar’da tamamladım.

1976 yılında başladığım Eskişehir DMMA Maden Mühendisliği eğitimimi 1981 yılında bitirdim. 1. Stajımı Kütahta’da Özel bir firmada, işletmeci Maden mühendisi Dinçer AKMAN’ın manyezit ocağında yaptım. 2. Stajımı Zonguldak Üzülmaz bölgesi Çaydamar’da yer altı kömür ocağında yaptım.

Mezuniyetimi takiben Soma TKİ açık ocak sahaları Kısırakdere bölgesi Doğu-A Panosunda, dekopaj işi yapan Alt yapı İnş. San. ve Tic. A.Ş.’de 2 yıl çalıştım. Askerlik dolayısıyla işimden ayrılarak önce Narlıdere Yedek subay İstihkam okulunda sonra da Ankara Merkez Komutanlığında askerliğimi tamamladım.

1984-85 yıllarında Ankara içme suyu için Çamlıdere barajı - Ankara yer altı iletim hattı tünellerinde çalıştım.

Sonraki yıllarda Balıkesir Köteyli’de yer altı kömür ocağında, Sındırgı’da Kaolen maden ocağı ve Akhisar’da Oniks mermer ocağında çalıştım.

1989 yılından sonra Serbest Mühendis Müşavir olarak fenni ve Teknik nezaretçilikler yaptım. 2006 yılından itibaren, önce OSGB’lere bağlı, halen bireysel olarak A sınıfı İş Güvenliği Uzmanı olarak çalışmaktayım.

Kemal Bulut
Oda Sicil No: 3267

ÖZGEÇMİŞ

Trabzon ili, Of ilçesi, Fındıkoba (Mavran) köyünde 5 Şubat 1958 (cüzdan 1 Ocak 1959 gösterse de) yılında doğdum. İlk okulu köy ve ilçe merkezinde tamamladım. Ortaokulu ve Liseyi İstanbul'da okudum. 4 yılda zor da olsa 1977 yılında bitirdiğim Kabataş Erkek Lisesinden sonra Zonguldak Devlet Mimarlık Mühendislik Akademisi (ZDMMA) Maden Bölümünü kazandım. Fırtınalı, darbeleri yıllar arasında 1981 yılında mezun oldum.

Askerlik görevi sonrası 1983 yılında Krom Demir Madencilik adında bir şirketin Erzincan -Kemaliye, Sivas-Divriği sınırında açık Demir işletmesinde 1987 yılına kadar çalıştım.

1987 yılı mayıs ayında arkadaşları ziyarete gittiğim Zonguldak TTK Kozlu Müessesinde da işbaşı yaptım. 1988 yılında 1 yıl süre ile Armutçuk Müessesine sürgün edildim. 1989 yılında 1 yıl TTK Genel Müdürlüğünde bizim için kurulan ve 4 arkadaşla beraber vardiyalı cezalandırılma sonrası Kozlu Müessesine geri döndüm.

2001 yılında 4688 sayılı Kamu Çalışanları Kanununun işkollarını yeniden tanımlaması üzerine yeni kurulan Enerji, Sanayi ve Maden Kamu Emekçileri Sendikasında (ESM) kurucu üye ve Yönetim Kurulu üyeliği için 1 yıl Ankara'da görev yaptım. 2002-2005 yıllarında Kozlu'daki işe geri döndüm. 2005-2011 yıllarında 2 dönem, ESM Genel Başkanlığı görevi için profesyonel olarak Ankara'da görev aldım.

6 yıllık görev sonrası yasa gereği son işyerine dönmem gerekirken sürgün edildiğim Amasra Müessesinden yargı kararıyla Kozlu'ya geri döndüm. Görev verilmeyerek kızakta tutulduğum TTK çalışma hayatıma 2013 yılında son vererek emekli oldum. 2013 yılından beri İstanbul'da kurucusu olduğum ELİTOSG (elit İş Sağlığı ve İş Güvenliği Şirketi) bünyesinde A sınıfı İş Güvenliği Uzmanı olarak görev yapmaktayım.

Evli ve 1 çocuk babasıyım.

Çalışma hayatım boyunca; Maden Mühendisleri Oda Şubeleri, MADEN-SEN, ESM sendikaları şube ve merkez organlarında Temsilcilik, Şube Yönetim Kurulu Üyelikleri, Sendika Şube Başkanlığı, Genel Merkez Yönetim Kurulu Üyeliği ve Başkanlık görevleri dahil her kademe de verilen görevleri yürütmeye çalıştım. İstanbul'da bulunduğum sürede 2 yıl ÖDP (Özgürlük ve Dayanışma Partisi) Beyoğlu ilçe Başkanlığı, 2 yıl Sol Parti Beyoğlu ilçe Yönetim Kurulu Üyeliği görevlerini yürüttüm.

Hareketli ve fırtınalı yaşantımın bana öğrettiği emeğin çıkarları için toplumsal-kamusal düşün, örgütlen, mücadele et.

ANI

12 Eylül Darbesinin baskıcı etkilerinin azaldığı, emekçilerin kayıplarının arttığı ve emek hareketinin taleplerini yükselttiği tarihlerde Zonguldak TTK da iş başı yapmıştım. Emekçiler mücadeleyle hak alınacağı bilinciyle seslerini yükseltmeye başladı. Protestoların, yürüyüşlerin, mitinglerin, işgallerin, grevlerin yoğunlaştığı ve 89 bahar eylemlilikleri ile doruğa taşınan yıllardı. BÜYÜK MADENCİ YÜRÜYÜŞÜ de bu süreçte gerçekleşti.

Aynı dönemde 1982 Anayasasının 90. maddesi gereği memurların sendika kurabilme yasal hakkı olabileceği tartışılmaya ve de 1990'lı yıllarda sendikalar kurulmaya başladı. Eğitim işkolu ile başlayan bu süreci diğer bütün işkolları takip etti. Öyle ki aynı iş kolunda birden çok sendika kurulmaya başladı. Madencilik iş kolunda Ankara'da MTA çalışanlarının ağırlıkta olduğu MADEN-SEN Nisan 1992 kuruldu. O dönemde Odanın Zonguldak Şube yönetiminde yedek üyeydim. Sendikalaşma konusunda konuşmacılar getirildi, çok kere üye toplantısı yapıldı. Sendikaya üye olma konusunda tüm üyeler odanın yönlendirmesini bekliyordu. Tüm kamu kuruluşlarında üye seferberliği yapılırken TTK da öncü olacak mühendislerden ve odasından fiili bir adım çıkmıyordu. Tartışmalarda sendikal olma konusunda tereddüt yok denecek kadar azdı. Gerek çalışanlar gerek MTAdaki sendikal arkadaşlar gerekse Zonguldak Emek hareketi Odanın kararını bekliyordu. Sorun sendikal örgütlenme biçiminde kilitlenmişti. İşkolu sendikası mı? Meslek Sendikası mı? Bir grup arkadaş Mühendis ya da Teknik eleman sendikası şeklinde Meslek sendikacılığını savunuyordu. Benim de içerisinde olduğum grup işkolu sendikal örgütlenmeyi ve de kurulmuş olan MADEN-SEN'e üye olunmasını savunuyorduk. Bu konuda karar vereceğimiz bir üye toplantısını Yönetim Kurulu olarak düzenledik. Tarihini tam olarak hatırlamamakla beraber 1992 yılı sonları ya da 1993 yılı başları olacak. 100 den fazla üye vardı ve oylama kararı alındı. Oy pus-

lası şeklinde kağıtlara her üye MESLEK, İŞKOLU tercihini yaptı ve oyları toplayarak Yönetim Kurulu odasında bir arkadaşıyla saymaya başladık. Oylar eşit çıktı. Hemen bir oyu İŞKOLU olarak değiştirerek iki farkla İŞKOLU sendikal alternatifin kazandığını toplantıda açıkladık. Bu kararla birlikte Maden-Sen'e o gün yüze yakın arkadaş üye oldu.

Emek ve Demokrasi mücadelesinde Maden Mühendisleri ve Odamızın ne kadar önemli olduğunu bu olayda net olarak yaşadım. TTK Yönetimleri, Yerel yönetimler, özellikle Siyasi iktidarlar Zonguldak Şubemizin faaliyetlerinden zaman zaman rahatsız olduklarını gördük. Zonguldak'ta Demokratik yaşamın ve Emek Hareketinin Merkezi görevini yürüten Oda Şubemiz binası boşaltılma saldırısıyla karşı karşıyadır. "KURTULUŞ YOK TEK BAŞINA YA HEP BERABER YA HIÇ BİRİMİZ" şiarıyla bu saldırıyı püskürtmeliyiz.

Cuma Ali Demircan
Oda Sicil No: 3270

ÖZGEÇMİŞ

1959 Doğumluyum ilk ve orta öğretimimi Aydın da tamamladım.

Eskişehir DMM Akademisi mezunuyum.1982 Yılında MTA Genel Müdürlüğünde Maden Mühendisi olarak göreve başladım. Batıkaradeniz (Zonguldak) ve Ege (İzmir) Bölge Müdürlüklerine bağlı sondaj şantiyelerinde çalıştım. Çalışmalarım maden arama ve Jeotermal sondaj çalışmaları üzerine olmuştur. Soma kömür arama kampı çalışma hayatımın içinde uzun yıllarımı almıştır.

- Maden mühendisleri odası İzmir şubesinde görevler aldım.

- İSG uzmanı olarak personel eğitimi ile ilgili çalışmalarım oldu.

Mesleğimin son yıllarında MTA'nın sondaj ihalelerinde kontrol teşkilatı ve kabul komisyonlarında görev yaptım.

2019 yılında MTA daki çalışma hayatımı sonlandırdım. Evli ve iki çocuk babasıyım.

ANI

Mesleğime başladığımın ikinci yılı Bolu/Mengen Kömür aramaları sondaj kamp şefiyim.

O günkü sondajların durum değerlendirilmesinde MS-2 sondajında (6 1/4 Rock-bite THR) matkap değişikliği gerekiyordu.

15 km uzağımızdaki ambardan matkabın alınıp 30 km mesafedeki sondaja teslim edilecekti. Ünimog şoförünü çağırdım masamdaki takvim yaprağına matkap bilgilerini yazıp verdim. Aradan bir hayli zaman geçti gelen giden yok o günkü koşullarda cep telefonunda yok. uzun bir süre sonra şoför geldi. "Şefim böyle matkap olmazmış"dedi. Biraz tebessümle sen bilmiyorsun der gibi bir ifadeyle bana bakıyordu.

Nasıl olur !? ver bakayım kağıdı diyerek yazdığım notu aldım.blognotun üzerinde MTA Genel Müdürlüğü santralinin telefon numarası yazıyordu. Kağıdı çevirdim ve benim yazımı gösterdim. Yazılan not üç kişinin elinde dolaşmış kağıdı çevirmek kimsenin aklına gelmemiş şoför mahçup bir şekilde görevini tamamlamak için tekrar gitti.

Selami Leloğlu
Oda Sicil No: 3271

ÖZGEÇMİŞ

1981 yılında Zonguldak Devlet Mimarlık ve Mühendislik Akademisi'nden (ZDMMA) maden mühendisi olarak mezun oldum. Askerlik görevi sonrasında 1984 yılında Türkiye Kömür İşletmeleri Kurumu Genel Müdürlüğü'ne (TKİ) bağlı Doğu Linyitleri Müessese Müdürlüğü'nde mesleğe başladım. 1987 yılında tayin olduğum TKİ Genel Müdürlüğü'nde, emekli olduğum tarih olan 2019 yılı sonuna kadar mühendis, başmühendis, müdür ve başuzman olarak görev yaptım.

Okul yıllarında bir mühendis adayı olarak Maden Mühendisleri Odası Zonguldak Şubesi'ne büyük bir hevesle giderdim. Okul biter bitmez Odaya üye oldum. Ankara'ya tayin olduğum 1987 yılından itibaren, yoğun iş tempoma rağmen Odamızın ihtiyaç duyduğu

her alanda görev aldım. Bugün de aynı bağlılık ve ilk günkü heyecan ile Maden Mühendisleri Odası tarafından verilen görevleri, mesleki bilgi ve tecrübem çerçevesinde yerine getirmeye çalışıyorum.

Evliyim ve bir oğlum var.

ANI

Meslek hayatına yeni başladığım yıllardı. Türkiye Kömür İşletmeleri Genel Müdürlüğü, Doğu Linyitleri Müessesesi Müdürlüğü'ne bağlı Erzurum/Oltu Bölge Müdürlüğü'nde görev yapıyordum. İş arkadaşlarım ağırlıklı olarak okuldan tanıdığım dostlarımdı. Gerek mezuniyet gerekse mesleğe giriş tarihi olarak birbirimizden en fazla iki yıl kıdem farkımız vardı. Meslek hayatımızın özellikle ilk yıllarında sorunların çözümünde akıl danışacağımız tecrübeli bir meslek büyüğümüz olmadığından, her şeyi birlikte araştırarak öğreniyorduk. O dönemin bilgiye ulaşma ve iletişim zorluklarına rağmen, ihtiyaç hâlinde diğer işletme veya kurumlardan, hatta ikili ilişkilerimizle üniversitelerden destek alıyorduk. Bu sayede çok şey öğrendik ve uyguladık. Ancak benim o döneme ait sizlerle paylaşacağım anım mesleki olmaktan ziyade insani özellikler taşıyor.

Oltu bölgesindeki çalışma alanlarında hepimiz farklı görevler yapıyorduk, ancak 1985/1986 yılına kadar kimsenin "mühendis" dışında kadro unvanı yoktu. Müessesesi müdürlüğünü vekâleten yürüten Müdür Yardımcısı Recep Çakır, haftalık olağan ziyaretlerinden birinde boş bulunan kadrolara atama yapılacağını, bunun da çalışan mühendis arkadaşların oylaması ile olacağını bildirdi. Bu noktada, şimdi aramızda olmayan Recep Çakır hakkında bazı şeyler söylemek gerektiğini hissediyorum. Kendisi teklif ettiği uygulamadan da anlaşılacağı gibi, son derece dürüst, demokrat, devletçi ve çalışkan bir insandı. Türkiye Kömür İşletmeleri'nin her işletmesinde emeği ve eserleri vardır. Bu vesileyle kendisini bir kez daha saygı ile anıyorum.

Recep Bey bizi bu amaçla bir odada topladı; gizli oylama yapılacağını, atama yapılacak kadrolara herkesin adaylarını yazmasını, en çok oy alan adayların boş kadrolara atamasının yapılacağını bildirdi. Sonuçta boş kadrolara birbirimizden habersiz aynı isimleri yazdığımızı öğrendik. Hepimiz hem şaşkırdık hem de sevindik. Recep Bey'in gözlerinde de aynı şaşkınlık ve sevinci görebiliyorduk. Ülkemizin ücra bir köşesinde, görev nedeni ile tesadüfen bulunan bir avuç insan, hep birlikte hırslardan ve kişisel çıkar hesaplarından uzak bir davranış göstermiş, karşı karşıya kaldığı sınavdan farkında olmadan başarı ile çıkmıştı.

Bu gruptan kaybettiğimiz arkadaşları sevgi ve özlemle anıyorum. Diğer arkadaşlarla dostluğumuz aynı sıcaklıkta devam ediyor. Birbirimizin yüzüne sevgi, saygı ve dostlukla bakabiliyoruz, en önemlisi de birbirimize sonsuz güveniyoruz.

Bu anıyı değer yargularının zamanla ne kadar değiştiğini anlatmak amacı ile yazıyorum. İkili ilişkilerde sevginin ve güvenin, toplumsal yaşamda barışın ve adaletin, kamusal yaşamda bilginin ve liyakatin esas alındığı günlere kavuşmak dileğiyle tüm meslektaşlarımı dostlukla selamlıyorum.

Halil İbrahim Erdemir
Oda Sicil No: 3287

ÖZGEÇMİŞ

07.01.1959 Bulancak/Giresun'da doğdum.

1973-1976 Trabzon Lisesi ve 1976-1981, İTÜ Maden Fakültesi Maden Mühendisliği Lisans eğitimini tamamladım.

İş Deneyimi

2007 TKİ Genel Müdürlüğü - Müdür

1996-2007 TKİ Genel Müdürlüğü - İşletme Dairesi (Mühendis ve Başmühendis)

1985-1996 TKİ-OAL Müessesesi Müdürlüğü - Yeraltı Şube Müdürlüğü - Hazırlık ve Nakliyat Mühendisi

1984-1985 TKİ Genel Müdürlüğü - Yatırımlar Dairesi(-Mühendis)

Mehmet Behçet Huntürk
Oda Sicil No: 3291

ÖZGEÇMİŞ

1956 yılında İzmir'in Karaburun ilçesinde doğdum. İlk ortaokulu ve liseyi İzmir'de okudum.

Üniversiteye Eskişehir DMMA Maden Bölümü'nde başladım. Sn. Prof. Dr. Güven Önal Hoca'mızın sayesinde cevher hazırlama dalına ilgim arttı. Mezun olduktan sonra İ.T.Ü. Maden Fakültesi Cevher Hazırlama Ana Bilim Dalı'nda yüksek lisansa başladım ve 1981 yılında mezun oldum.

1980-81 yıllarında mezun olduğum DMMA'da Mühendis olarak çalıştım. 1982-1987 yılları arasında ise özel sektörde farklı şirketlerde çalıştıktan sonra İnşaat sektörüne geçiş yaptım. 20 yıl boyunca İntes İnşaat A.Ş. firmasında çalıştım.

2008 yılından itibaren kurucusu olduğum Huntaş İnşaat San. ve Tic. Ltd. Şti. firması ile, Balıkesir bölgesinde prefabrik beton imalatları yapmaktayım ve aynı zamanda taahhüt işleri ile uğraşıyorum.

ANI

Eskişehir DMMA'de öğrenimimin 2.sınıfı sonunda Etibank Keçiborlu Kükürt İşletmeleri'nde stajımı yaparken, yeraltı madeni ile ilk defa tanıştım. Stajımın 2.haftasında izinden yeni dönen Emniyet Mühendisi ocakta telaşlı bir şekilde yanımıza geldi. Kendisi ile yeni tanışmıştık. Panik şekilde bize 'Çocuklar, bizim bu desandre nereye kayboldu bulamıyorum!!??' diye sormuştu. Emniyet Mühendisinin Yeraltındaki galeriler arası geçiş rampasının yerini bulamaması bize çok ilginç gelmişti ve biraz da güldürmüştü...

Meral Koçer
Oda Sicil No: 3296

ÖZGEÇMİŞ

1959 yılında Eskişehir'de doğdum. 1977 yılında Eskişehir DMMA Maden Fakültesine girdim. 1981 yılında mezun oldum. 3 yıl özel sektörde görev yaptıktan sonra 1984 yılında TKİ Kurumu Genel Müdürlüğü'nde işe başladım. 1996- 1997 yılları arasında TODAİE'de Kamu Yönetimi Yüksek Lisans programını tamamladım. 1998

yılında Teknik Uzman, 2006 yılında Satış Müdürü, 2007 yılında Laboratuvar Müdürü oldum. Halen aynı pozisyonda çalışma hayatıma devam ediyorum.

ANI

1981 yılında mezun olduktan sonra iş aramaya başladım. İlk zamanlar, Türkiye'nin çeşitli bölgelerinde o zamanki adıyla fenni nezaretçilik yaptıktan sonra, 1984 yılında Delta Madencilik ismiyle yeni kurulan bir şirkette işe başladım. Şirket o zaman bir kamu kuruluşu olan Karabük Demir Çelik Fabrikalarının Dolomit Sahasının İşletmesi ihalesini kazanmıştı. Ülkemizde pilot çapta ilk özelleştirme örneğiydi. Saha, o zamanlar ilçe olan Karabük'ün Balıkısık beldesinde, Filyos çayının yanında, ilçeye karayolu bağlantısı olmayan, sadece tomruk taşımak için kullanılan son derece engebeli, dar, virajlı ve stabilize bir orman yolu ile veya demiryolu ile ulaşımı olan bir yerdeydi. Tüm nakliyat işlerimiz demiryolu aracılığı ile yapılıyordu. İhale öncesi saha, Karabük DÇİ tarafından işletilmekte ve 130 kadrolu personel çalışmaktaydı. Sahayı devraldıktan sonra tecrübeli bir Makine mühendisi ağabeyle birlikte bu personelin bir kısmını transfer ettikten sonra toplam 67 personelle faaliyete başladık. İşçiler ilk defa bir kadın mühendis görmüşlerdi ve bana mühendis bey diye hitap ediyorlardı. Önceleri yadırgamakla birlikte zamanla bu hitap şekline alıştım. İşyeri binası Filyos çayının hemen yanında, altı çalışma ofisi üst katı misafirhane olarak kullanılan 2 katlı, olağanüstü manzarası olan son derece sevimli bir bina idi. Makine mühendisi olan büyüğüm şantiyenin kuruluşunu tamamladıktan sonra İşletmeyi tamamen bana emanet edip Ankara'ya döndü. Şantiye tecrübesi olmayan, genç bir mühendis olarak işletmenin tüm sorumluluğunu almak beni korkutmakla birlikte sabahlara kadar işletmecilikle ilgili kitaplar okuyarak işletmecilik faaliyetini yürütmeye başladım.

Ocakta dolomiti patlatıyor, yükleyiciyle kamyonlara yükleyip çene açıklığı 100 cm olan kırıcıya gönderiyor, 20 cm boyutuna indirdikten sonra vagonlara yükleyip fabrikaya gönderiyorduk. Patlatma işini dinamit lokumlarına kapsül gömerek ve hazırlanan lokumları seri bağlayarak yapıyorduk. Patlatma işlemi için tüm hazırlıkları tamamladıktan sonra korunaklı bir yere geçip patlama sesini sayıyorduk. Eğer patlama sesi delik sayısından eksik ise patlamayan deliği tespit edip, yan tarafında delik açıp yeniden patlatı-

yorduk. 20 delik deldiğimiz bir gün 19 patlama sesi saydık. Patlatma sonrası oldukça büyük bir yığın inmişti. Patlamayan deliği bulmak için hepimiz seferber olduk. Tek tek bütün malzemeyi ve aynayı kontrol etmemize rağmen patlamayan deliği bulamadık. Oysa malzemenin kırıcıya gönderilmesi gerekiyordu. Patlamayan kayaç, yükleyicinin kepçe manevrası sırasında, kamyonu yüklenirken, veya kırıcıdan geçerken patlarsa büyük bir felaket olacaktı. Tek çare şiddetli bir yağmur yağması ve yığını tamamen ıslatması idi. Ağustos ayı idi hava son derece sıcak ve gökyüzü açıktı. Çalışmayı durdurmak zorunda kaldım. Bütün gün ve gece sabaha kadar gözümü kırpmayıp şiddetli bir yağmur yağması için bildiğim bütün duaları ettim. Sabaha karşı şiddetli bir yağmur başlayınca sevinçten havalara uçtum. Yağmur sonrası Filyos çayı taşı sahaya olduğu gibi su bastı. Öyle olunca sahada 3 gün çalışamadık ama ben çok mutluydum. Can kaybı veya maddi hasar olmaksızın büyük bir tehlikeyi o yağmur sayesinde savuşturmuştuk.

Mehmet Ali Demirören
Oda Sicil No: 3297

ÖZGEÇMİŞ

21.04.1959 İzmir doğumluyum. İlk, orta ve lise tahsilimi İzmir'de tamamladım. 1977 o zamanki ismi Zonguldak Devlet Mimarlık Mühendislik Akademisi olan üniversitenin Maden Bölümüne girdim. 1981 yılında mezun oldum. 1981- 1983 yılları arasında 18 ay İzmir'de Ulaştırma Asteğmeni olarak askerlik vazifemi tamamladım. 1983 yılının Kasım ayında Türkiye Kömür İşletmelerine bağlı Afşin Elbistan Linyitleri Müessesinde maden mühendisi olarak göreve başladım. 1993 yılına kadar orada kontrol merkezi sorumlusu, vardiya mühendisi, stok sahası sorumlusu gibi bir çok kademede çalıştım. 1993 yılının Temmuz ayında Türkiye Kömür İşletmelerine bağlı Güney Ege Linyit İşletmesi Müessesine tayinim çıkarak Milas işletme müdürlüğünde Vardiya Mühendisi olarak geldim. İş-

letmenin çeşitli birimlerinde farklı kademelerde 2015 yılı Ocak ayına kadar çalıştım ve oradan Başmühendis olarak emekliye ayrıldım ama 2014 yılının sonuna doğru özelleştirmeden dolayı çalıştığım İşletme Müdürlüğü özel sektöre devredilince devir alan firmada İhtisal Şube Müdürü olarak çalışmaya devam ettim. 2017 Mart ayında özel sebeplerden dolayı ayrıldım. 2017 yılının sonlarında çeşitli firmalarda A sınıfı İG Uzmanı olarak görev yaptıktan sonra 2018 Şubat ayında Güllük Mandalya Turizm ve Liman Hizmetleri A.Ş 'ye İş Güvenliği Müdürü olarak geçtim. Halen bu firmada çalışmaktayım. Odamızın İşyeri Temsilciliği, Muğla İli Temsilci Yardımcılığı ve ayrıca memuriyet hayatım boyunca Sendika Şube Yöneticiliği gibi farklı pozisyonlarda görev almış olup halen Milas İKK da görev yapmaktayım.

Muğla Milas Güllükte ikamet etmekteyim. Evliyim, her ikisi de özel bir bankada görev yapmakta olan bir kızım ve bir oğlum var.

Hazım Evren
Oda Sicil No: 3298

ÖZGEÇMİŞ

Bu yıl odamız önceliğinde kutlanacak 4 Aralık Dünya Madencilik Günü programında 40 yılını doldurmuş bir üye olarak Maden Mühendisler odamız tarafından hem mektupla hem de bizzat telefonla aranmaktan onur duyduğumu belirterek odamıza çok teşekkür ederim.

01.05.1958 Kazımkarabekir / Karaman Doğumluyum İlk, Orta, Endüstri Meslek lisesini Karaman'da tamamladım.1977 yılında o zamanki adı Eskişehir Devlet Mimarlık ve Mühendislik Akademisi olan Üniversitede Maden mühendisliği bölümünü kazandım.

Okulu 1977 ve 1981 yılları döneminde 1632 öğrenci numarasıyla Türkiye'nin Çalkantılı ve Darbe döneminde öğrencilik şartlarını zorlu bir süreçte başarılı olacak şekilde tüm dersleri haziran ayında yıl kaybetmeden Sadece staj eksikliği nedeniyle eylül döneminde tamamladım.

3298 Oda sicil nosu ile maden mühendisleri oda üyesiyim.

1982 yılında Askerliğimi, Polatlı. Topçu ve Füze okulunda Öğrencilik ve Edirne'de ise Asteğmen olarak tamamladım.

Maden mühendisi mesleğimi 3.yıl kadar Eskişehir Beylikova'da özel Manyezit işletmesinde deneyimledim.

Tek başıma İstanbul'daki işveren tarafından bir harita ile Eskişehir Beylikova'ya gönderilerek başladığım bu onurlu mesleğimi 1.yıl içinde 150 kişilik çalışan ile manyezit kırma tesisi kurarak ve ciddi bir iş makine parkı oluşturacak Seviye'ye getirdim. Madenin ekonomik verimliliği bitince 3.yıl sonunda çalışmaya ara vermek zorunda kaldık.

1987 Yılında itibaren ise Karamandaki BİFA BİSKÜVİ fabrikasında 24.5 yıl gibi uzun bir süreç içinde son 10 yılında Türkiye geneli Distirübütör satış müdürü olarak çalıştım.2011 yılında ise Bifa bisküviden ayrılarak Antalya'ya yerleştim.

2014 yılında ise İş güvenliği uzmanlığı sınavlarına girerek önce C sınıfı daha sonra A sınıfı uzmanlık belgelerimi aldım.2015 yılından itibaren Antalya ilinde halen A sınıfı uzmanlık görevine devam etmekteyim.

1984 yılında sevgili eşim Gülhan hanımla evlendim. İbrahim Efkal isimli oğlum ve Ayşegül isimli kız çocuğumuz oldu. Oğlum İbrahim Efkal ise sevgili gelinim Özlem ile evlenerek Meyra isimli birinci kız torunum, Kızım Ayşegül ise damadım Volkan Cerrahoğlu ile evlenerek Asrın Mila isimli ikinci kız torun sahibi dedeyim.

ANI

1977- 1981 döneminde Eskişehir Devlet Mimarlık ve Mühendislik Akademisi mezunları olan değerli kardeşlerimizle,

Türkiye'de bir örneği daha olmayan birlikteliğe imza atarak uzun bir dönemdir her yıl düzenli olarak başka bir şehrimizde bir araya gelerek dostluk ve kardeşlik toplantıları düzenlemekteyiz. Böyle bir grup içinde olmaktan hep onur duydum.

Bu toplantılarımız öncelikle okulu yeni bitiren arkadaşlar olarak ilk önce kendi aramızda başlatıldı. Daha sonra Arkadaşlarımızın yavaş yavaş evlilikleri başladıktan sonra toplantılarımız daha kalabalık olmaya başladı. Bu süreç ilerledikçe yıllar içinde aramıza sevgili evlatlarımızda dahil olmaya başladı.

İlerleyen daha sonraki dönemlerde Çocuklarımız kat-

kılarıyla aramıza Damatlarımız ve Gelinlerimizde dahil olmaya başladılar.

Tüm bu süreçten sonra toplantılarımız ise artık oldukça kalabalık olmaya başlamıştı. Hele hele aramıza torunlarımızda dahil olunca bu toplantıların güzellikleri ve civıltıları daha da çoğaldı.

Sadece, Dünyada yaşanan Pandemi döneminde bu toplantılara ara vermek zorunda kaldık ama toplantılarımıza yine devam etmeye başlayacağız.

Bu arada tüm bu toplantılarımızı bölgelerinde düzenleyen ve emeği geçen tüm Kardeşlerimiz ile toplantılarımızın güzelliğine güzellik katan ve tüm toplantılarımızda sunum yapan sevgili kardeşimiz Enis Arın'a teşekkür ederim.

Ebediyete intikal eden ama hep aramızda olan sevgili can kardeşlerimizin Işıklar içinde olmalarını temenni ediyorum.

Sinan Eren
Oda Sicil No: 3306

ÖZGEÇMİŞ

1958 Zonguldak doğumluyum tüm öğrenimimi Zonguldak'ta tamamladım. O zamanki adı Zonguldak Devlet Mühendislik, Mimarlık Akademisi olan okulun Maden Bölümünden 1981 yılında mezun oldum.

Askerlik görevinden sonra 1984 Ekim ayında Türkiye Taşkömürü Kurumu, Gelik İşletme Müdürlüğünde işe başladım. Gelik'te Ocak Mühendisliği, Üretim Başmühendisliği ve İşletme Müdürlüğü görevlerinde bulundum, halen TTK İşletmeler Dairesi Başkanlığında Şube Müdürü olarak görev yapmaktayım.

ANI

Gelik İşletme Müdürlüğünde yeni ocak mühendisiydim. Bir akşam telefon geldi ve ocakta göçük olduğunu 6 işçinin göçükte kaldığını henüz haber alınmadığını bildirdiler. Derhal iş yerine gidip göçük olan ayağa (üretim yeri) girdim. Ayak 50 sarma (200 m) boyunda ve 1-1,5 m damar kalınlığına sahip bir ayak olup, ayak boyunca çapraz olarak gelen bir arıza (kömürün kaybolup taş gelmesi)

nedeniyle yaklaşık 35 sarmalık (140 m) kısımda üretim sonlandırılmış ve bu nedenle bu kısmın deforme olmasından dolayı insan geçişine uygun olmayıp sadece hava geçişi sağlanıyordu. Üretim dipte kalan 15 sarmadan (60 m) kısmından yapılıyordu bu nedenle üretim için gerekli olan malzeme ayağa dipten verilerek sağlanıyordu yakın bir zamanda arızanın dip kısma kadar gelmesiyle ayak tamamen terkedilecekti.

Ayak dibinden göçük olan kısma çıktım. İlk defa bir göçükle karşılaşıyordum. Göçük arkasında 6 kişinin bulunduğunu düşünmek beni derin üzüntüye sevkmişti. Bu esnada göçük arınından nezaretçi ve işçiler stim borularına vurarak göçükte kalanlarla irtibatla bulunmaya çalışıyorlardı. Bu şekilde 6 kişinin sağ olduğunu öğrendik. Göçük açma çalışmalarına bizzat nezaret ederek bir an önce emniyetli bir şekilde sonuca ulaşmaya çalışıyorduk. Olay akşam saatlerinde olmuştu yaptığımız hesaba göre ancak ertesi gün öğlen saatlerinde göçüğün açılacağını hesap etmiştik.

Sabah saatlerinde bir ara alt taban yoluna indim. 1.80 cm boyum ile 1-1,5 m.lik damar kalınlığına sahip ayakta saatlerce iki büklüm kalmıştım. İndikten bir müddet sonra işçinin biri yanıma gelerek "beyim arkadaşlar kurtarıldı" dedi. Birden şaşırıp meğer işçilerden biri ayağın başından girerek arızaya geldiği için üretim yapılamayan ve deforme olan kısımdan büyük zorluklarla inerek göçükteki işçilere ulaşmış ve hep beraber sürünerek baş taban yoluna ulaşmışlar. Tabi büyük bir sevinçle ocaktan çıktıktan sonra Gelik Baca ağzındaki çorbacıda içtiğim çorbanı tadını unutamam.

Serhan Özyeğin
Oda Sicil No: 3316

ÖZGEÇMİŞ

1981 yılı Zonguldak Devlet Mühendislik Mimarlık Akademisi mezunuyum.

Ankara da Serbest olarak Mühendis ve Müşavir olarak mesleki faaliyetlerde bulundum.

ANI

Uzun yıllar işsiz kalmış birisi olarak maalesef madenci-

likte çok fazla anılar biriktiremedim.

En güzel anılarım öğrencilik ve staj dönemlerinde oldu. Madencilik mesleği çoğunlukla erkekler tarafından tercih edilen bir meslek olduğundan sınıfımızda 5 kız öğrenci idik.

İlk stajımıza Zonguldak – Asmada başladık. Günlerce bir odanın içinde bekleyip durduk. Yeraltında "Kadın uğursuzluktur" inancı olduğundan bizi yeraltına indirmek istemediler. Bizler idealist gençler olarak çok fazla ısrar edince sorumlu mühendisimiz bizleri yeraltına indirmeye razı oldu ve bizler 1 ay boyunca yeraltına indik.

İleriki yıllarımda da Yer altı kömür İşletmesinin Fenni Nezaretçiliğini yapmam nedeniyle yeraltına çok indim ve mesleğimi çok sevdim.

Bugün 60 yaşını aşmış birisi olarak çok gerilerde kalmış anılar değil, ruhumda hep canlı kalan yer altı maden ocaklarının o kendine has kokusu olmuştur.

Rutubetli, toprak+kömür karışımı olan o tuhaf kokuyu çok sevmişimdir. Hala çok nemli ve yağışlı havalarda bazen o kokuyu duyarım ve hep "Ocak kokuyor" diye içime çekerim. Kömür karası değil ekmek parası olan, emeğin kokusu olan o kokuyu.

Bambaşka bir dönemin insanları idik bizler...

Lale devri çocuklarıydık biz, zamanımız geçti...

Yeni nesiller bambaşka bir çağın insanları artık?.

Yarını olmayan gençlerimiz için üzgünüm, artık Maden Mühendisliği Bölümleri tercih edilmiyor haklı olarak.

Madenlerimizin, gençlerimizin geleceğini çaldılar...

Selahaddin Anaç
Oda Sicil No: 3326

ÖZGEÇMİŞ

1953 yılında Çorum'da doğdum.

1972 yılında Ankara Çankaya lisesinden okul birincisi olarak mezun oldum ve ailemde ilk okuma yazma öğrenen kişi idim.

1973 yılında Millî Eğitim Bakanlığınca yurtdışında lise mezunu öğrenciler gönderiliyordu. Tıp öğrenimini ilk yıl bırakarak Etibank hesabına Cevher Hazırlama tahsili yap-

mak üzere burslu öğrenci olarak İngiltere'ye gittim.

1974'te eşim Çiğdem Hanım ile tanıştım ve birlikte öğrenim görmeye devam ettik. Ben 1981 yılında doktora derecesine aldım.

1982 yılının mart ayında Türkiye'ye döndüm ve Etibank da işe başlamak üzere Personel Dairesi'nde göreve başladım.

Projelerim Arasında:

1. Kef Konsantratör Tesisi'nde Proses Mühendisi
 2. Kütahya Gümüşköy'de Proses Mühendisi
 3. Elâzığ Sodyum Bikromat Yönetim Kurulu Üyeliği
 4. Proje Tesis Daire Başkanlığı
 5. Çayeli Bakır A.Ş. Yönetim Kurulu Üyeliği görevlerinde bulundum. Ayrıca;
 6. Beypazarı Soda
 7. Hidrojen Peroksit
 8. Etibank projelerinde
 9. Küre bakır
 10. Kırka Etibor Tinkal
 11. Bigadiç Bor öğütme
 12. Elâzığ Ferrokrom
 13. Seydişehir Alüminyum tevsii projelerinde görev aldım.
- Planlama Dairesi'nde ise, tüm iştiraklerin ve bağlı ortakların bütçe iş planı denetimi ile çinkur, etiproducs gibi projelerde çalıştım.
- Pazarlama Dairesi Başkanlığı'nda; bor ve bor ürünleri, bakır konsantresi, krom, ferrokrom, alümina ve alüminyum ürünleri projelerinde yer aldım.
- Bakanlık bünyesinde; Danışmanlık ve Müsteşar Yardımcılığı ile Tedaş Genel Müdür Yardımcısı görevlerinde bulundum.
- Ayrıca; AB Başkanlığı, DSİ, Migem ve dış ilişkilerde de görev aldım.
- 2002 yılında TKİ Genel Müdürü ve Yönetim Kurulu Başkanı oldum.
1. Kömür yeraltı projeleri
 2. İmbat Soma A.Ş.
 3. Demir Export
 4. Yıkama Tesisleri
 5. Ar-ge
 6. Trijen dizel jetyakıt benzin
 7. Tunçbilek metanol
 8. Optimash Avrupa projesi
 9. Fakir fukara kömür dağıtımı
 10. Netpromat maden modelleme yazılımı

11. TKİ hümas üretimi gibi projeleri gerçekleştirdim.

- 2011 yılında kendi isteğimle yaklaşık 40 sene hizmet verdiğim devletten emekli oldum.

- 2012 yılında Minertolia Enerji Madencilik Mühendislik ve Danışmanlık şirketini kurdum hala Şirketin Genel Müdürü olarak görev yapmaktayım. Minertolia bünyesinde;

1. RCR Holding CEO
2. Çinko oksit projesi Metsol
3. Ashtech külden çimento üretimi
4. Danışmanlık Konya Ilgın EPC
5. Belaz Türkiye Temsilciliği
6. İçtaş Enerji YK Enerji açık ocak proje teklifi
7. Acacia Madencilik petrol sahası gibi projelerde çalışmalarına devam etmekteyim.

- Çerkez ve Çerkezce iyi düzeyde okuryazar

- İngilizcesi near native speaker

- Fransızca reading

- Çiğdem Anaç ile evli.

ANI

1972 Ekim ayında Londra'da LTC'de (London Tuition Center) 6 ay lisan kursuna gittiğim bir dönemde, sınıf hocamız orta yaşlarda İngiliz bir bayandı ve çok tecrübeli bir hoca idi. Sınıfta 3 Türk vardık. Hocamız isimlerimizi telaffuzu çok zorluk çekiyordu. Onun için bizlere; sizler Tom, Dick ve Peter'siniz dedi. Ben Peter idim ve okul hayatımda sınıf arkadaşlarım bana Peter diye hitap ederlerdi..

Lisan Okulundan sonra Londra'nın kuzeydoğusundaki Norwood Politeknik okulunda üniversite hazırlık dersleri için eğitim aldım. Burada unutamayacağım bir anım oldu. Matematik hocamız problemleri kara tahtaya yazarak çözerdi. Bir gün bir problemi birçok işlemden sonra çözerken (hemen hemen tahtanın tamamını kullandı) ve denklemini ispatlayınca altına QED yazdı. Ben el kaldırdım ve 'hocam ben çözebilir miyim problemi' dedim. Hoca 'olur' dedi. Tahtaya çıktım. 3 işlem sonra (tahtanın dörtte birini kapladı) problemi ispatlamıştım. Ben de o zaman anlamını bilmediğim QED yazdım ve yerime oturdum. Hoca uzun uzun tahtaya baktı ve doğru dedi. Ondan sonraki derslerde hiçbir problemi tahtada kendisi çözmedi ve bizlere görev verdi. Siz çözümleri bana getirin dedi. Bu arada ben lügata bakarak o zaman anlamını bilmediğim QED'nin 'Problem denklem ispatlanmıştır' demek olduğunu öğrendim..

1982 yılında Türkiye'ye döndüğümde Eti Bank'a işe başlamak için Personel Dairesi'ne müracaat ettiğim zamanlardı ve Uludağ Volfram Tesisi'ne tayin istedim. O zamanki Daire Başkanı Sayın Burhan Cahit Öztürk (merhum, rahmetle anıyorum) bana 'sen Uludağ'a gidemezsin; Proje Tesis

Dairesi'nden Bilgin Kaynar (benden önce 1967'de Leeds Üniversitesi'nde Master yapmış bir büyüğüm) yurt dışından mezun olan mühendislerin proje tesisi tayini için talepte bulunmuştur, git 6. Katta Bilgin Bey ile görüş' dedi. Ben de yukarı çıktım o zaman şube müdürü olan Bilgin Bey buldum kendimi tanıtarak Leeds Üniversitesinde doktora derecem olduğunu belirttim. Kendisi de aynı üniversiteden mezun olduğu için sevindi daha sonra personele telefon ederek Proje Tesis Dairesi'ne tayinimi sağladı. Birkaç gün sonra görevime başladım. Bana 6 kişilik bir odada bir masa verdiler. O da arkadaşlarımla tanıştım. 2-3 Gün Bekledim sana bir görev versinler diye Nihayet Bilgin Bey'in yardımcısı Nuri Birtek (Kendisi de 1970 Leeds Üniversitesi mezunudur) 2 adet dosya getirdi ve masanın üzerine koydum işte senin projen budur (Kef krom) incele dedi ve profesyonel hayatım böylece başlamış oldu. Ben şanslıydım aynı üniversiteden mezun iki kıymetli Amirim vardı..

Bu arada bir anımı nakletmeden geçemeyeceğim. Proje tesiste diğer arkadaşlarla çalıştığımız büyük bir odada şakalaşır dururduk. En büyük şaka da, 'Başkan seni çağırdı' olurdu. Bir seferinde, ben dışarıda bir işim olması nedeniyle öğlen mesaisine geç gelmişim. Başkan seni çağırıyor dediler tabii ben inanmadım ancak bu sefer ciddi dediler. Ben de kalktım Başkanın makamına gittim. O zamanki Daire Başkanı Doğan Çeçen, 'otur doktor' dedi. Beni azarlayacağımı beklerken, bana senin bir 'gümrük' sorunun varmış nedir, anlat bakalım dedi. İngiltere'den dönerken ders kitaplarımı ve bazı eşyalarımı kargoya vermişim. Eşyalar Ankara gümrüğüne geldi, birkaç defa gümrükten çıkarmak için uğraştım. Her sefer bir problem çıkarıyorlardı. Bunun üzerine Doğan Bey Eti Bank'ın gümrük işlerinden sorumlu Daire Başkanı'nı aradı ve sorunu izah ederek çözüm bulmasını talep etti. İki gün sonra gümrük işlerini yürüten memur arkadaşla İstanbul Gümrük 'üne gittik ve problemsiz eşyalarımı gümrükten çekebildim. Bir Daire Başkanı'nın işe yeni başlayan bir elemanın özel bir sorunu ile ilgilenmesi beni çok etkiledi. İşte gerçek Amir budur dedim...

Vedat Dinç
Oda Sicil No: 3469

ÖZGEÇMİŞ

10.01.1953, Zonguldak doğumlu. İlk,orta ve lise öğrenimi-

ni Zonguldak'ta tamamladı. Yüksek okul olarak; İstanbul Eğitim Enstitüsü Matematik Öğretmenliği Bölümünü ve Zonguldak Devlet Mimarlık ve Mühendislik Akademisi Maden Mühendisliği Bölümünü bitirdi.

1973 yılında Uşak Sivaslı lisesinde göreve başladı. Zonguldak Merkez Orta Okulu, Mehmet Çelikel Lisesi, Endüstri Meslek ve Teknik lisede matematik öğretmenliği yaptı.

Sözleşmeli Maden Mühendisi olarak 1986 yılında Türkiye Taşkömürleri Kurumunda çalışmaya başladı. TTK da, Zonguldak Lavvuarı işletme mühendisi, Üzülmüş Taşkömürü İşletmesi Müessese Müdürlüğünde ve TTK Genel Müdürlüğü İşletmeler Daire Başkanlığında Maden Mühendisi ve Baş Mühendis olarak çalıştı.

TTK' dan 10.01.2018 de emekli oldu. Zonguldak'ta yaşıyor.

İki Kere İkili Bir Yol Hikayesi (2012) ve

Hayatın Dümen Suyunda (2016) adlı kitapların yazarı.

Günay Arı
Oda Sicil No: 3670

ÖZGEÇMİŞ

Göлтаş Göller Bölgesi Çimento ve Sanayi ve Ticaret A.Ş. -Isparta'da 40 yıldır özverili ve dürüst olarak yeraltı ve yerüstünde İşyerime hizmet ettim. Çalıştığım süre içerisinde iş hayatımda gücümün yeteri kadar başarılı, titiz bir çalışma sergiledim. Bütün çalışma arkadaşlarıma, yöneticilerime teşekkür ederek, her şeyin gönüllerince sağlıklı mutlu olmalarını dilerim.

İlyas Tozun
Oda Sicil No: 3692

ÖZGEÇMİŞ

1955 Yılında Manisa ili Göredes ilçesi Karakeçeli kö-

yünde doğdum. İlk okulu Kürekçi köyünde, Ortaokulu Gördes'te, liseyi parasız yatılı olarak Edirne Öğretmen Okulu girişli iken lise 3 sonrası 1977 yılında Zonguldak Devlet Mimarlık ve Mühendislik Akademisi Maden Mühendisliğine girdim.

1981 yılı Eylül döneminde mezun oldum. 1982 yılında yedek subay olarak askerliğe başlayıp 1983 ağustos ayında bitirdim. Askerlik sonrası Ekim 1983 de özel sektörde yer altı kömür işletmesinde iş hayatına girdim. Çeşitli kuruluşlarda çalıştıktan sonra 1997 yılından itibaren Arafa Madencilik ve Bükköy Madencilik firmalarında bazen ayrı ayrı bazen de iç içe çalışma geldim. Halen çalışmaya devam etmekteyim.

Aklımda kalan anılarımdan bir tanesi; 1991 yılıydı yer altı linyit ocağında hazırlık aşamasında ki kömür içi hazırlık bacasında 3 işçiyle beraber tavan çökmesi sonrası arka tarafta mahsur kaldık. Sadece dışarıyla ile (ocak ağız ile) metal hava borusu ile irtibat kurabiliyorduk. Gerekli havayı ve haberleşmeyi bu metal boru vasıtasıyla yapabiliyorduk herkesin elindeki fener ışığı ve o andaki mevcut malzemelerle (kazma, kürek, balta vs) göçük malzemesini arka tarafa aktararak yaklaşık 4 saatlik bir çaba sonucunda göçüğü aşarak kurtulduk.

Dışarı çıktığımızda (ocak ağızına) 3 arkadaşın yakınları ve köylülerini karşımda görünce önce 'kurtulduk' diye sevindik daha sonra ise 'acaba sonuç olumsuz olsaydı' diye çok düşündüm o korku dolu anları düşündükçe sanki yeniden yaşar gibiyim o günkü zor koşullar ve işi devam ettirme arzusu herhalde şartları aşırı zorladım korku mu? Cesaret mi? Halen olayı hatırladıkça kendi kendime sorarım. Cevabını bulamadım.

Saygılarımla.

Nurettin Yılmaz
Oda Sicil No: 3791

ÖZGEÇMİŞ

1959 yılında Trabzon 'da doğan Nurettin YILMAZ ilk, orta, lise eğitimini aynı şehirde tamamladıktan sonra

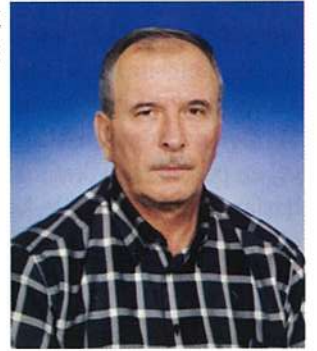
girdiği İstanbul Teknik Üniversitesi Maden Mühendisliği bölümünden 1981 yılında mezun oldu.

Bir müddet özel sektörde çalıştıktan sonra 1987 yılında Türkiye Taşkömürü Kurumu Kozlu Müessesesinde göreve başladı.

TTK Kozlu Müessesesinde sırasıyla Mühendis, Başmühendis, Şube Müdürlüğü ve Müessese Müdür Yardımcılığı görevlerini yaptıktan sonra 2018 yılında atandığı Müessese Müdürlüğü görevini halen sürdürmektedir.

Nurettin YILMAZ evli olup, 1 kız, 1 erkek 2 çocuk babasıdır.

Mustafa Özçelik
Oda Sicil No: 3878

ÖZGEÇMİŞ

1954 yılında Zonguldak'ın Kilimli Beldesi'nde dünyaya gelmiştir. İlk, orta ve lise eğitimini Kilimli Beldesi devlet okullarında tamamlamıştır. 1972 yılında Ereğli Kömürleri İşletmesi (EKİ)'nde maden işçisi olarak çalışma hayatına başlamıştır. Çalışma hayatına devam ederken Hacettepe Üniversitesi Zonguldak Mühendislik Fakültesi Maden Mühendisliği Bölümü'nü kazanmış, iş ve okul hayatını bir arada yürütmüştür. Yükseköğretimini ve askerlik görevini tamamladıktan sonra aynı kurumun Kozlu Müessese Müdürlüğü'nde ocak mühendisi olarak göreve başlamıştır. Aynı Müessese'de Müessese Müdür Yardımcılığı görevine yükselmiştir. 1983 yılında Türkiye Taşkömürü Kurumu olarak özerkleşen kurumda sırasıyla Üzülmüş Müessese Müdür Yardımcılığı, Amasra Müessese Müdürlüğü ve Karadon Müessese Müdürlüğü görevlerini ifa etmiştir. Emekli olduktan sonra iki yıl süre ile Hattat Enerji ve Maden A.Ş (HEMA) Amasra Taş Kömürü projesinde işletme müdürü olarak görev almıştır. Evli ve iki çocuk babasıdır.

ANI

3 Mart 1992 tarihinde Zonguldak'ın Kozlu İlçesi'nde meydana gelen göçük faciasının ardından şehitlerimizin naaşlarının çıkarılması ve yer altının geri kazanılması amacıyla 24:00-08:00 saatleri arasında -300 katında ça-

İşma yapıyorduk. Galeri arını tamamen göçük ve pasa ile dolu idi. Çalışma ortamında aşırı derecede su ve ince pasa vardı. Şehitlerimizin naaşlarına zarar vermemek için çalışmalarımızı çok titiz bir şekilde yürütüyorduk. Bir belirti olan kısımlarda kürek, kazma kullanmıyor ellerimiz ile çalışıyorduk. Şehitlerimizin naaşlarından kalan kemik ve et parçalarını titizlikle cenaze torbaları ve kefenlerin üzerine insan vücut anatomisine yakın olacak şekilde yerleştirmeye gayret ediyorduk. Et parçalarında meydana gelen çürüme ve kokuşmalar bizleri hem ruhen hem de fiziken zorluyordu. Ramazan ayında idik. İşçi kardeşlerimizden biri saatine baktı ve "sahur vakti" dedi. Hep birlikte ahşap kamaların üzerine hazırlanmış sofraya oturduk. İşçi arkadaşlarımızdan birisi getirdiği sefer taslarının kapaklarını açarak sofraya koyuyordu. Bir sefer tasında sulu, haşlanmış et yemeği vardı. O an yanımdaki mühendis arkadaşım ile göz göze geldik. Sofraya oturmadan biraz önce şehit naaşlarımızın kemik ve et parçalarını kefenlerine yerleştirirken soframızda haşlama et yemeği ile karşılaşmak beni tarifi mümkün olmayan bir üzüntü ve acıya sevk etti. Çok zor koşullarda ve mesai arkadaşlarını belki çok yakın dostlarını kaybetmiş olmanın verdiği acı ile çalışan ekip arkadaşlarımızın morallerinin bozulmaması amacıyla zor bir şekilde de olsa yemeklerimizi yedik ve şehit naaşlarımızın çıkarılması çalışmalarımıza devam ettik. O an şunu düşündüm: bizim mesleğimizin zorluğu sanıldığı gibi güneş görmeden yerin yüzlerce metre altında çalışmaktan gelmiyor. Zorluğu belki bir gün böyle bir faciyanın olabileceği ve kendinizden ziyade çalışma arkadaşlarınızı kaybetme ihtimalinin her an zihninizin küçük bir köşesinde olması. Bu vesile ile bu elim faciada kaybettiğim tüm mesai arkadaşlarımı ve maden kazalarında kaybettiğimiz tüm şehitlerimizi bir kez daha saygıyla anıyorum.

Necaattin Çelik
Oda Sicil No: 3996

ÖZGEÇMİŞ

10 Temmuz 1953 Sivas'ta doğdum. İlk orta ve Lise tahsilimi Sivas'ta. Üniversite eğitimimi Eskişehir Devlet Mimarlık Mühendislik Akademisi, Maden Mühendisliği bölümünde tamamladım.

Evli, 4 kız 2 erkek 6 çocuk babasıyım. Lise yıllarında, üniversite yıllarında ve halan birçok sivil toplum örgütünde faaliyetlerim oldu. Üniversite yıllarında kısa bir süre Eskişehir Belediyesi Elektrik işletmesinde memurluk yaptım. Askerlik görevimi 172.Dönem yedek subay olarak yaptım. Askerlik dönüşü Sivas'a yerleştim 3-4 yıl kadar optik işiyle uğraştım (gözlükçülük yaptım) Daha sonra 1985 yılında Sivas'ta mermer işlerine başladım. Sivas'ın ilk ve tek mermercisi olarak Ak Mermer A.Ş şirketini kurdum. Aile şirketi olan firmamın halen yönetim kurulu başkanı olarak devam etmekteyim. Zaman içerisinde Hindistan'da, Amerika'da, İstanbul'da, İzmir Bergama'da şubeler açtım. Farklı şehirlerde mermer ocağı işlettim. Mevcutta Sivas Organize Sanayi Bölgesinde fabrika işletmekteyim. Sivas Organize Sanayi yönetim kurulu üyesiyim. Sivas Organize Sanayi (SOSAD) Bölgesi Sanayicileri Derneği Başkanlığı görevini yürütmekteyim.

ANI

Divriği madenlerinde staj yaparken çalışan işçi arkadaştan elindeki delici aleti alıp çalıştırmak isteğimde önce itiraz etti. Benim ısrarım netice verdi ve ben birkaç delik deldikten sonra şaşkınlığını ifade ederek aynen şu ifadeyi kullanmıştı. "Mühendis bey, ben otuz senedir burada çalışmaktayım, ilk defa bir mühendisin bu aleti alıp çalıştırdığını gördüm."

Not; alaylı madencilerin madencilik sektöründe mekteplilerden daha başarılı olduğunu, ve madencilik sektörüne hakim olduklarını gördüm. Dikkatimi çeken bir husus olduğu için paylaşmak istedim.

Abdülkadir Albayrak
Oda Sicil No: 5516

ÖZGEÇMİŞ

İstanbul Teknik Üniversitesi Tekstil Mühendisliği Bölümü Mezunu ve Orta Doğu Teknik Üniversitesi Makina Mühendisliği Mezunu 2 adet erkek çocuğu sahibiyim.

• 2014 - 2021 AKSU MADENCİLİK A.Ş. - İşletme

Müdürlüğü.(Halen Devam Etmektedir) • 2013 ALSER MADENCİLİK – İşletme Müdürlüğü • 2012 KASTAMONU MADENCİLİK – Genel Müdür Yardımcılığı • 2011 ÇELTİK MADENCİLİK – 1.000 Ton / Gün Krom Konsantre Tesisi Kurulumu Proje Müdürlüğü • 2010 AKMETAL MADENCİLİK – 4.000 Ton / Gün Konsantre Tesisi Kurulumu Proje Müdürlüğü • 2009 AMR MADENCİLİK – Manyetit İşletmesi – İşletme Müdürlüğü • 2008 PINAR MADENCİLİK VE TURİZM A.Ş. – Krom Konsantre Tesisleri Sorumluluğu ve İşletme Müdürlüğü • 2008 ÇELTİK MADENCİLİK – 450 Ton / Gün Krom Konsantre Tesisi İlave Tesis Yapımı ve İşletme Müdürlüğü • 1998 – 2008 SENTA BOYA – Tesisler ve Çalışma Ortamı Müdürlüğü • 1998 SANTEK MAKİNA – CAM İŞ MADENCİLİK – Eskişehir Kömürcü Ocaklarının Açılması, Yer Altı ve Açık İşletme Mütahhitliği • 1997 SANTEK MAKİNA – MOİL PETROLCÜLÜK – 30.000 m3 Tank Çiftliği Yapımı, Antalya Liman Şantiye Şefliği • 1997 – ÇELTİK MADENCİLİK – 250 Ton / Gün Krom Konsantre Tesisi Kurulumu • 1996 – 1997 SANTEK MAKİNA – OPET PETROLCÜLÜK – 100.000 m3 Tank Çiftliği Yapımı •

1995 – 1996 EGE METAL ENDÜSTRİ A.Ş. – Orhaneli Krom Konsantre Tesisi Sorumluluğu • 1991 – 1995 EGE METAL ENDÜSTRİ A.Ş. – Eskişehir Sepetçi Köyü Krom Konsantre Tesisi Sorumluluğu ve İşletme Müdürlüğü • 1987 – 1991 EGE METAL MADENCİLİK A.Ş. – Fındık Pınarı ve Yapraklı Krom

Konsantre Tesisi Sorumluluğu

• 1983 – 1987 EGE METAL MADENCİLİK A.Ş. – Sala Konsantre Tesisi Sorumluluğu • 1981 – 1983 SAİM BUDİN MADENCİLİK – Çanakale Cıva İşletmeleri Şantiye Mühendisliği EĞİTİM • 2017 – 2018 Karadeniz Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Fakültesi İş Sağ. Ve Güvenliği • 1976 – 1981 İstanbul Teknik Üniversitesi – Maden Fakültesi. • 1976 – Bolu Erkek Öğretmen Lisesi / Okul Birinciliği. • 1972 – Karabük Yenişehir Ortaokulu • 1969 – Karabük Atatürk İlkokulu SEMİNERLER & SERTİFİKALAR • A Sınıfı İş Güvenliği Uzmanlığı • Karadeniz Teknik Üniversitesi İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Master • İlk Yardımcı Sertifikası • YTK Sertifikası • Daimi Nezaretçi Sertifikası

ARAMIZA YENİ KATILAN MADEN MÜHENDİSLERİ

SİCİL NO ADI SOYADI

21687	FERHAT BERK
21688	REŞAT MERT İNCE
21689	YUSUF DURAN
21690	CANER YILDIZ
21691	CEM AYDEMİR
21692	TUĞÇE TEKEL
21693	NEŞE ÇOLAK
21694	FIRAT CAN ŞİMŞEK
21695	ENES GÜNEŞ
21696	MEHMET BİÇER
21697	ESRA UÇAR
21698	EMRAH KISA
21699	FİKRET KOÇ
21700	MUHAMMET HAKKI KIRSEVEN
21701	BATUHAN EFE
21702	İSKENDER SOLMAZ
21703	ATALAY SAKALLIOĞLU
21704	CEYLAN ÖKMEN
21705	KEMAL AVŞAR
21706	AYDAN OKUROĞLU
21707	MUHAMMET FURKAN YILDIZ

SİCİL NO ADI SOYADI

21708	YUNUS ŞAHİN CANSABUNCU
21709	ORÇUN YURDAKÖK
21711	ERKAN ARTAR
21712	CANAN TOSUN
21713	BAHATTİN OZAN
21714	HAŞİM ANIL KAMIŞLI
21715	MUHAMMED AĞKAYA
21716	BİLAL BÜYÜKÖZER
21717	OSMAN CEMİL TAŞTEMİR
21718	FATİH PALTA
21719	ESRA KISACIK
21720	DENEME KEY
21721	OZAN ERİŞ YILDIRIM
21722	MEHMET BARAN ERSOY
21723	YUNUS BALCI
21724	EKREM DALAN
21725	VELİ ÇAĞLAR TUNA
21726	YAŞİN COŞKUN
21727	BÜNYAMİN KAHRAMAN
21728	ARDA ŞİMŞEK
21729	BERNA VURAL

SICİL NO	ADI SOYADI
21730	YUNUS TOPRAK
21731	UTKU SELVİ
21732	ELVAN SILA AYDINCAK
21733	TUNCAY AŞKIN
21735	MURAT KÜKEY
21736	ZAFER GÜNEŞ
21737	KAAN GÖREN
21738	ÇETİN ÇAĞRI EROĞLU
21739	MERT EFE DELİHASAN
21740	ERCEM GÜNER
21741	KAAN AYTEKİN
21742	HARUN KORKMAZ
21743	BURAK GEZEN
21744	HACI AHMET GEZGİN
21745	İLKER YASİN AYDOĞAN
21746	AHMET ERSİN KESKİN
21747	ÖMER FARUK COŞKUN
21748	EDANUR ALĞAN
21749	SAMET MANAP
21750	SEVDA KARTOĞLU
21751	CİHAN GÜÇÜK
21752	TOLGA DOĞANCI
21753	YAĞMUR CAN ÖZKİREMİTÇİ
21754	SENA BABALIK
21755	BATUHAN ÖZKAYA
21756	ERDİ ÖZSOY
21757	YUNUS İSKENDER
21758	MAHMUT KARAKAYA
21759	ALPER ÇINAR
21760	YİĞİT ERDOĞAN
21761	İDRİS ALDEMİR
21762	MUSTAFA ARSLAN
21763	HACI HÜSEYİN AVCI
21764	MÜCAHİD ALAKUŞ
21765	AYŞE BUSE KOÇAK
21766	BURAK ŞAHİNBAŞ
21767	CEVAT ŞAHİNKAYA
21768	OSMAN MURAD ÜLKÜ
21769	UĞUR RAHMİ ELARSLAN
21770	YİĞİT OZAN EFE
21771	KORAY KÖROĞLU
21772	MUZAFFER ERT BULUT
21773	MURAT KIRÇIÇEK

SICİL NO	ADI SOYADI
21774	ECE ŞİRİN
21775	İLKNUR KIHTIR
21776	BURAK ALÇI
21777	YUSUF CANBERK ÖZGÖNÜL
21778	BURAK CAN KOÇAK
21779	MEHMET CAN FEYZİOĞLU
21780	EMRAH ALKAN
21781	EMİNE GÜNDEŞLİ
21782	SEÇİL BAYRAKTAR
21783	KÜRŞAT OĞUZ ÇELEBİ
21784	TALİP TOKGÖZ
21785	EMRE GÖNEN
21786	DİDEM EREN SARICI
21787	MÜSLÜM UZUNTAŞ
21788	ENGİN CAN BAŞAR
21789	OKAN ÇETİNER
21790	YUSUF KİNGİR
21791	ERTÜRK KARA
21792	MAHMUT ÜNAL
21793	BİLAL HAN BAYTÜRE
21794	MUSTAFA İŞIKLI
21795	ALİ İÇKE
21796	AHMET DEMİREL
21797	ANIL SAYIN
21798	GÖKBERK ERGENEKON ÖNCÜ
21799	ERHAN GÜLTEKİN
21800	MUHSİN AYSAN
21801	KEREM IŞIK
21802	ÖZGÜR OLGUN
21803	EMRE BAHADIR BABAYİĞİT
21804	MUHAMMED FURKAN YİĞİT
21805	SEDAT AKMAN
21806	MUHAMMET AYDOĞAN
21807	AHMET TIRYAKI
21808	MALİK EJDER ARKÇI
21809	UMUT SİNİKÇI
21810	FERHAT ÖZKARACADAĞ
21811	ŞEYDA SANAÇ
21812	SENA UÇANBELEN
21813	ZEHRA BÜLBÜL
21814	MERDAN FIRAT ALAN
21815	İBRAHİM GİRGİN
21816	AVNİ GÖREN

SİCİL NO	ADI SOYADI
21818	YUNUS EMRE KÖKSAL
21819	TOPRAK PEHLİVAN
21820	SEMA GENÇ
21821	HÜSEYİN TAYLAN ÖÇALMAZ
21822	YİĞİT ALP ÖNAL
21823	ABDULHALİK KARACA
21824	MUHAMMET SAMET ASLAN
21825	YİĞİT EROL
21826	FERYAL İLTER
21827	MUSTAFA YAŞAR
21828	GÖRKEM YILMAZ
21829	FIRAT ÇELİK
21830	MEHMET GÜVEN
21831	MERVE ZOBİ
21832	ÖZGÜR ÖZGEN
21833	TUFAN YALI
21834	ERÇİN BURAK ZEYBEK
21835	İREM GÜMÜŞAY
21836	YUNUS EMRE ÇÖLGEÇEN
21837	YİĞİT BOYACIOĞLU
21838	KAAN DİNÇER
21839	ARDA DENİZ DERE
21840	RABİA KAYTAN
21841	EKİN TAYLAN EDİS
21842	RAŞİT ÇİLOĞLU
21843	BUSENUR ÇETİN
21844	İLYAS TEKİN DEMİREL
21845	ERİM GÜÇLÜ
21846	METEHAN ÖZ
21847	RIZA KAYALI
21848	GÖRKEM KAĞAN GÖK
21849	MEHMET BASATEMÜR
21850	YUSUF COŞKUN
21851	YAVUZ ÇOMAK
21852	KUTAY SAN
21853	BİKEM BULAK
21854	CANER UĞURLUOĞLU
21855	ENES YAVUZ
21856	BURAK SÜRMEİ
21857	HÜSEYİN PALA
21858	METEHAN KARABOYUN
21859	NEDİM HÜSEYİN AYDUĞDU
21860	FIRAT TUNCER

SİCİL NO	ADI SOYADI
21861	ALİHAN GÖKTÜRK
21862	AHMET ATALAY
21863	TOLGA BAKIRTAŞ
21864	ALİ ÇOŞKAN DEMİRBOLAT
21865	ARZU DİNÇ
21866	İDRİS AYDOĞAN
21867	SAMET KILIÇ
21868	YUSUF YILDIZ
21869	SERKAN ATASOY
21870	MUHAMMET KURT
21871	SULTAN HALİLOĞLU
21872	ABDULAZİZ TİMUR
21873	MEHMET FERDİ GÖKKAYA
21874	MEHMET CAN MISIRLI
21875	METE TÜRKOĞLU
21876	ALPASLAN FARIMAZ
21877	FATİH YALÇIN
21878	FARUK YILDIRIM
21879	MURAT KILIÇ
21880	AHMET MUSLU
21881	RAMAZAN ÖZTÜRK
21882	ATAKAN YETİK
21883	CANBERK YILDIZ
21884	KAAN CÖRÜT
21885	MEHMET ALİ GÜNCÜ
21886	YÜKSEL ÖZTÜRK
21887	SELİM SESSİZ
21888	MESUT ERK
21889	LEVENT ÇEKİÇ
21890	HAVA ŞİMŞEK
21891	AHMET ÖZ
21892	MUSTAFA COCİ
21893	BİLGEHAN KIRKLAR
21894	SÜLEYMAN GÖKHAN YÜKSEL
21895	ÖZLEM MACİT
21896	HÜSEYİN ÜNSAL
21897	MUSTAFA GÜN
21898	ARİF YAŞİN EROĞLU
21899	HÜSEYİN KÖMÜRCÜ
21900	REGAYİP ATASEVEN
21901	EZGİ TIRINK
21902	GÜRKAN TAMER
21903	KAĞAN KURU

SİCİL NO ADI SOYADI

21904	UFUK EKEN
21905	ZEKERİYA FURKAN GÜLBABA
21906	HANİFE GİZEM EFE
21907	MENDERES DEMİR
21908	ÇAĞIN BAYPINAR
21909	MENDERES DEMİR
21910	YAVUZHAN HARUN DÜNDAR
21911	HASAN ZAFER GÜLKAYA
21912	MEHMET GÜRBÜZ
21913	GİZEM YURT
21914	ÖMER FARUK DURMAZ
21915	ENES ÇELİK
21916	İSA KAÇMAZ
21917	ÖZGÜR CAN
21918	ŞEFİK TUNCA AŞÇIOĞLU
21919	TEVFİK TUGAY TERZİ
21920	ALKAN ÖZDAMAR
21921	ALİ KEMAL PAPAĞER
21922	YAZGI AKGÜNDÜZ
21923	HÜSEYİN KÖYBAŞI
21924	UTKU DİNLER
21925	RECEP SARI
21926	GÜRKAN EMİRZEOĞLU
21927	İBRAHİM AYAS
21928	MEHMET VEYSİ AYDIN
21929	ALİHAN OSMAN TOMBAK
21930	AZİZ ALTUNBOĞA
21931	İREM DENİZ İPLİKÇİOĞLU
21932	YARKIN ATEŞ
21933	BEŞİR MUTLU
21934	MUHAMMET KOCAPINAR
21935	DENİZ ŞAHİN
21936	TALHA SOKU
21937	MAHMUT FURKAN AMASYA
21938	MUSA KABAĞAÇ
21939	İMAN ALOTHMAN
21941	MOHAMED NAJIB BATAL
21942	UTGU NAZLI
21943	BURAK GÖBÜTOĞLU
21944	MEHMET KÜRŞAT SAĞLAM
21945	MUHAMMED RESUL YASAK
21946	HÜSEYİN ÇAKICI
21947	EFE EŞEN

SİCİL NO ADI SOYADI

21948	MUHAMMED MUSTAFA GÜRE
21949	KENAN ÇORA
21950	ONUR KISACIK
21951	MUHAMMED REŞİT KORUCU
21952	FARUK YILDIZ
21953	HÜSEYİN KAYNAR
21954	İŞİL İŞLER
21955	YILMAZ ERDİK
21956	EMRE BOZKURT
21957	ÖMERCAN ÇİL
21958	EDİZ ÖZKIR
21959	ONUR MAKAROĞLU
21960	KEMAL TORLAK
21961	YAVUZ EYİDOĞAN
21962	BEKİR EREN ADIGÜZEL
21963	MUAMMER AKAL
21964	ERKAN TEKİN
21965	MEHMET BERKAY ÖZKAYA
21966	ÜMİT BULUT
21967	MUSTAFA KAYA
21968	AHMET ASLAN
21969	UFUK KASNAK
21970	OSMAN BUĞRA GÜLŞEN
21971	ABDULLAH BOZKUŞ
21972	VELİ GÜRCAN ALKAN
21973	OĞUZHAN KILIÇ
21974	RIDVAN ÇETİNKAYA
21975	YUSUF ÇAVDAR
21976	REFİK LUTFİ ÖZSÜLLÜ
21977	CENKHAH ÇİNAR
21978	ÖMER ÖZDEMİR
21979	MERT KAYA ÜSTÜN
21980	ŞULE TOKAT
21981	EMRE EMEKLİ
21982	VEDAT İNTEPE
21983	TANZER DOĞAN
21984	ARTUN YILDIZ
21985	TEVFİKCAN ARSLAN
21986	SERCAN SARIYER
21987	MUSA UĞUZ
21988	HACI HASAN SİNİM
21989	MURAT TUNÇ
21990	İSMAİL BAL

SICIL NO	ADI SOYADI
21991	TAYLAN YERLİ
21992	SADIK CAN ÇAKMAK
21993	AHMET NEBİ AKBULUT
21994	ABDULLAH FİLAR
21995	DOĞANAY ÖZOĞLU
21996	KENAN KENANOĞLU
21997	DORUK ATAŞ
21998	HAKAN ÇOBAN
21999	SÜLEYMAN YILMAZ
22000	SEDA KALAYCIOĞLU
22001	İSMAİL CAN İŞBIRAKMAZ
22002	ALİ KAYAN
22003	ASLI TOKSOY
22004	ŞEYDA YEŞİLDERE
22005	HAKAN BAL
22006	MUSTAFA ÇELEBİ TÜRKCAN
22007	SAİT ÖZGÜR KURUÇAY
22008	İSA KAFCI
22009	ALAATTİN AÇIKGÖZ
22010	İBRAHİM MÜCAHİT AYANOĞLU
22011	CENGİZHAN DEMİROĞLU
22012	MAHMUD İZEDDİN
22013	İRFAN GÜLEÇ
22014	BİLGEHAN ÇİFCİ
22015	ÖMER FARUK DUMAN
22016	SELİM KIRAN
22017	FATMA MÜMİNOĞLU
22018	ALARA DİŞPENÇE
22019	ELYASE KARAKÖSECİ
22020	RUKİYE UÇ YÖRÜK
22021	ÖMER ORMANOĞLU
22022	BURAK TÜYSÜZ
22023	MUSTAFA CAN KEKLİKÇİ
22024	AHMET EMRE DEMİREL
22025	MURAT UZUNOĞLU
22026	İBRAHİM ETHEM ÜNALAN
22027	UĞUR TOSUN
22028	AYŞE GAMZE ÖĞÜLMÜŞ
22029	UĞUR ÇINAR
22030	İLKAY ŞAHİN
22031	KAZIM SELÇUK
22032	SAMET TIKIÇ
22033	MERİÇ SOLMAZ

SICIL NO	ADI SOYADI
22034	ENİS AVSEVEN
22035	MERYEM AKPINAR
22036	AKIN YILMAZ
22037	CAN BERK AYGAN
22038	BERKAY SAĞDIÇ
22039	COŞKUN AKÇAY
22040	ELİF HALE KARATAŞ
22041	ENES YÜRÜK
22042	ONUR MERİÇ TEKNECİ
22043	HÜSEYİN DUMAN
22044	CEM AKIN
22045	HACER ŞİMŞEK
22046	OSMAN BİLİR
22047	MERT HÜSEYİN GÜL
22048	FEVZİ YILDIRIM
22049	HASAN HÜSEYİN ILICA
22050	RAMAZAN YÖN
22051	YUSUF KÜRŞAD KORKU
22052	İBTESAM MANLA
22053	AHMET CANER ASLANKILIÇ
22055	OĞUZ KAĞAN YENTÜRK
22056	JOUD SEBAHI
22057	BARİŞ ŞEN
22058	HÜSEYİN BÜKTEL
22059	ALİHAN ÇAĞATAY GÜVEN
22060	AŞKIN KARABULUT
22061	MEHMET ÖZGÜR GÜMÜŞ
22062	REYHAN MÜYESSEROĞLU
22063	ÖZGÜN BURÇ UZUNER
22064	HASAN EREN AYDIN
22065	BUSE BİNİCİOĞLU
22066	ABDULLAH AYYILDIZ
22067	RECEP SEVİL
22068	UĞUR YAVUZ
22069	KEMAL CAN GÜROL
22070	BEYZA ARAT
22071	ZEKERİYA KRİKER
22072	SALİH HASMERT
22073	HÜSEYİN ÜRÜYEN
22074	PINAR REYHAN
22075	FURKAN GÖKALP
22076	ERKAN GÜL
22077	KADİR BİÇER

SİCİL NO	ADI SOYADI
22078	HAYDAR ERKAN
22079	BAYRAM BOZTAŞ
22080	EYLEM YILDIZ
22081	MUHAMMET ÇAM
22082	EMRE KÜRTÜL
22083	YEŞİM MERVE POLAT KAZAN
22084	FAHRİ BİNGÖL
22085	YAĞIZ EMRE KESKİN
22086	MEHMET YILANCI
22087	İBRAHİM TURAN ÜNLÜ
22088	YASİN ÇARKÇI
22089	EMRE YÜKSEL
22090	MUHAMMET CENGİZ AKTOP
22091	AZİZ JAHANOV
22092	ALPER ÖLMEZ
22093	AYŞE ALKAN
22094	UĞURAY YEGEN
22095	YUSUF MIKLAR
22096	FURKAN GÖGEBAKMAZ
22097	EMRAH GÜLBUDAK
22098	SERHAT KARAŞİN
22099	SEVAL KÖSEOĞLU
22100	MURAT ÖMÜR
22101	RIDVAN KARAHAN
22102	FATİH ŞAHİN
22103	ÖMER FARUK YALAVUZ
22104	İBRAHİM SEVİMLİ
22105	MUHAMMET ÇALDAK

SİCİL NO	ADI SOYADI
22107	SERDAR ENGİN
22108	MİHRİBAN YILDIRIM
22109	HAFİZE AYBÜGE GİZEM YILMAZ
22110	İREM TURAN
22111	MUSTAFA CENGİZHAN MAZMAN
22112	SELÇUK KUL
22113	EMRULLAH BOLAT
22114	ABDULLAH KABAAĞAÇ
22115	TUNAHAN KESKİN
22116	AHMET ŞAMİL DENİZ
22117	EMİNE UZUN GÖKÇE
22118	ENGİN GÖRGÜN
22119	ÖMER ŞEHİRLİ
22120	SEZER KARADENİZ
22121	ALİCAN KİBAR
22122	ELİF VUSLAT SEVEN KUBAT
22123	MUSTAFA ABDULGANİOĞLU
22124	FERHAT YILDIZ
22125	MUSTAFA KATRAN
22126	GÖKTUĞ DEMİRBAŞ
22127	BATUHAN ŞENLİK
22128	AYDIN TUNÇ
22129	CİHAN KOÇ
22130	HARUN KELEŞ
22131	MELTEM YILDIZ
22132	MUSTAFA GÜVEN
22133	ALİ DOĞUŞ ESMER
22134	ŞABAN KELEBEK

IMCET 2022

Türkiye 27. Uluslararası Madencilik Kongresi ve Sergisi
27th International Mining Congress and Exhibition of Turkey
22-25 Mart, March 2022, Antalya

TMMOB
Maden Mühendisleri Odası

Antalya

www.imcet.org.tr

UCTEA
Chamber of Mining Engineers

TMMOB MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI

Merkez : Selanik Caddesi No:19/4 06650 KIZILAY / ANKARA
Tel : 0312 425 10 80 / 418 36 57 / 418 77 59 / 418 77 95
Faks : 0312 417 52 90
Web : www.maden.org.tr
e-Posta : maden@maden.org.tr

Süreklî Eğitim Merkezi (SEM)
Tel : 0312 425 10 80 / 121 - 122 - 126
Faks : 0312 419 76 80
e-Posta : sem@maden.org.tr

Adana Şube : Çınarlı Mahallesi 16.Sokak No: 3/5 Seyhan/ADANA
Tel : 0322 459 97 60
Faks : 0322 459 97 61
e-Posta : adana@maden.org.tr

Diyarbakır Şube : Yaşar Kemal Cd. (Ekinciler Cd.) Kooperatifler Mh. Ceysa Plaza
Kat:6 No:12 Yenişehir/DİYARBAKIR
Tel/Faks : 0412 228 81 64
e-Posta : diyarbakir@maden.org.tr

İstanbul Şube : Büyükdere Cad. No: 95/31 Kat: 8 Mecidiyeköy/İSTANBUL
Tel : 0212 356 74 10
Faks : 0212 356 74 12
e-Posta : istanbul@maden.org.tr

İzmir Şube : 154. Sokak No: 6/1 35040 Bornova / İZMİR
Tel : 0232 388 05 20
Faks : 0232 339 40 64
e-Posta : izmir@maden.org.tr

Zonguldak Şube : Liman Caddesi No: 25 67030 ZONGULDAK
Tel : 0372 251 13 55
Faks : 0372 253 10 80
e-Posta : zonguldak@maden.org.tr

AYDINLIK BİR GELECEK İÇİN, KARANLIĞI KAZIYORUZ...